

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378-7079

C 292

36e jaargang

28 oktober 1993

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	<i>I Mededelingen</i>	
	Europees Parlement	
	<i>Schriftelijke vragen met antwoord:</i>	
93/C 292/01	nr. 1593/90 van de heer Herman Verbeek aan de Commissie Betreft: Protesten van Nederlandse en Duitse dierenbeschermers tegen hondenfokbedrijf Harlan Sprague Dawley in Austerlitz, Nederland	1
93/C 292/02	nr. 1790/91 van de heer Gijs de Vries aan de Commissie Betreft: Het beleid van de Gemeenschap ten aanzien van Japan	2
93/C 292/03	nr. 1/93 van de heer Gijs de Vries aan de Commissie Betreft: Het beleid van de Gemeenschap ten aanzien van Japan	2
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 1790/91 en nr. 1/93	2
93/C 292/04	nr. 1837/91 van mevrouw Christa Randzio-Plath aan de Commissie Betreft: De vernietiging van het tropische regenwoud in Sarawak (Maleisië)	2
93/C 292/05	nr. 2772/91 van mevrouw Mary Banotti aan de Commissie Betreft: Alcoholreclame	2
93/C 292/06	nr. 857/92 van de heer Carlos Robles Piquer aan de Commissie Betreft: Betaling van abonnementen op wetenschappelijke tijdschriften als onderdeel van de steun aan de voormalige Sowjetunie	3
93/C 292/07	nr. 1031/92 van de heer Willi Rothley aan de Commissie Betreft: EESV	4
93/C 292/08	nr. 1066/92 van de heer Joaquim Miranda da Silva aan de Commissie Betreft: Bescherming van cultureel en natuurlijk erfgoed	4
93/C 292/09	nr. 1197/92 van de heer Arturo Escuder Croft aan de Commissie Betreft: Deelneming van het Europees Parlement aan het paviljoen van de Gemeenschap op de Expo 92 en aan de viering van de vijfhonderdste jaardag van de ontdekking van Amerika	5

Prijs: 18 ecu

(Vervolg z.o.z.)

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
93/C 292/10	nr. 1246/92 van Lord O'Hagan aan de Commissie Betreft: Opstelling EG-wetgeving	6
93/C 292/11	nr. 1439/92 van de leden Jessica Larive en Jan Bertens aan de Commissie Betreft: Nucleaire onveiligheid in het GOS	6
93/C 292/12	nr. 1534/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Deelname EVA-landen aan Media	7
93/C 292/13	nr. 1607/92 van de heer Yves Verwaerde aan de Commissie Betreft: Algemene regeling voor de erkenning van universitaire diploma's — Franse graad van doctor in de rechten	7
93/C 292/14	nr. 1648/92 van de heer Llewellyn Smith aan de Commissie Betreft: Codex/GATT: herziening van de Codex-regelingen in de context van de HACCP	7
93/C 292/15	nr. 1939/92 van de heer Paul Staes aan de Commissie Betreft: Steunmaatregelen die met de gemeenschappelijke markt eventueel onverenigbaar zijn in verband met het Belgische bedrijf Fabelta Ninove	8
93/C 292/16	nr. 1940/92 van de heer Paul Staes aan de Commissie Betreft: De privatisering van het Belgische overheidsbedrijf Fabelta Ninove	8
93/C 292/17	nr. 1941/92 van de heer Paul Staes aan de Commissie Betreft: Het Belgische textielplan	9
93/C 292/18	nr. 1942/92 van de heer Paul Staes aan de Commissie Betreft: Steun aan het Belgische bedrijf Idealspun	9
93/C 292/19	nr. 1213/93 van de heer Paul Staes aan de Commissie Betreft: Regeling niet-stemgerechtigde aandelen overheid — goedkeuring Commissie	10
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 1939/92, nr. 1940/92, nr. 1941/92, nr. 1942/92 en nr. 1213/93	10
93/C 292/20	nr. 2216/92 van de heer Hemmo Muntingh aan de Commissie Betreft: Kwaliteit van het Maaswater	10
93/C 292/21	nr. 2350/92 van mevrouw Brigitte Ernst de la Graete aan de Commissie Betreft: Autowegverbinding E 25—E 40 te Luik	11
93/C 292/22	nr. 2363/92 van mevrouw Mary Banotti aan de Commissie Betreft: Europese bibliotheek	12
93/C 292/23	nr. 2558/92 van de heer Pierre Lataillade aan de Commissie Betreft: Communautaire steun en eerbiediging van de rechten van het kind	12
93/C 292/24	nr. 2686/92 van de heer Giulio Fantuzzi aan de Commissie Betreft: Compensatiebedragen in traditionele produktiegebieden voor durumtarwe in Emilia-Romagna	12
93/C 292/25	nr. 2698/92 van de leden Hiltrud Breyer, Paul Lannoye, Virginio Bettini en Marguerite-Marie Dinguirard aan de Commissie Betreft: Tacis-programma	13
93/C 292/26	nr. 2801/92 van de heer Marc Galle aan de Commissie Betreft: Aanwezigheid van de Gemeenschap op sportmanifestaties	14

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
93/C 292/27	nr. 2812/92 van de heer Freddy Blak aan de Commissie Betreft: Uitsluiting van Deense schrijvers voor de Europese Literatuurprijs	15
93/C 292/28	nr. 2813/92 van de heer Freddy Blak aan de Commissie Betreft: Uitsluiting van Deense schrijvers voor de Europese Literatuurprijs	15
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 2812/92 en nr. 2813/92	16
93/C 292/29	nr. 3023/92 van mevrouw Sylviane Ainardi aan de Commissie Betreft: Voorlichtings- en communicatiecampagne van de Gemeenschap	16
93/C 292/30	nr. 3156/92 van de heer Edward Kellett-Bowman aan de Commissie Betreft: Uitgaven voor de G 24 en de G 7	17
93/C 292/31	nr. 3166/92 van de heer Juan Bandrés Molet aan de Commissie Betreft: Zuiveringsstation van Onda, Betxi en Vila Real (gemeente Valencia)	18
93/C 292/32	nr. 3212/92 van de heer Víctor Manuel Arbeloa Muru aan de Commissie Betreft: Maatregelen ten gunste van het mecenaat voor culturele activiteiten	18
93/C 292/33	nr. 3226/92 van de heer Diego de los Santos López aan de Commissie Betreft: Bescherming van de communautaire rijstsector	19
93/C 292/34	nr. 3246/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Positieve houding tegenover het Europees erfgoed	19
93/C 292/35	nr. 3309/92 van de heer Mihail Papayannakis aan de Commissie Betreft: Project in de regio Prevelis	20
93/C 292/36	nr. 3320/92 van mevrouw Concepció Ferrer aan de Commissie Betreft: Spaanse programma's in het kader van Interreg ten gunste van douaneambtenaren ...	21
93/C 292/37	nr. 3333/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Heffing door Griekenland van een bijzondere belasting op vliegreizen	21
93/C 292/38	nr. 3364/92 van de heer David Martin aan de Commissie Betreft: Beleid met betrekking tot de verstrekking van EG-documenten aan archieven en bibliotheken	22
93/C 292/39	nr. 3471/92 van de heer Gijs de Vries aan de Commissie Betreft: Initiatiefrecht Commissie	22
93/C 292/40	nr. 3472/92 van de heer Bartho Pronk aan de Commissie Betreft: Adviezen Economisch en Sociaal Comité	23
93/C 292/41	nr. 3487/92 van de heer Gerardo Fernández-Albor aan de Commissie Betreft: Snelle wegverbinding tussen Galicië en Centraal-Europa door Cantabrische Pyreneeën	23
93/C 292/42	nr. 3506/92 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Het nut van bepaalde aanpassingen in het visserijbeleid	24
93/C 292/43	nr. 17/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Financiering door de Commissie van het dagblad „Oslobodenje” (Bevrijding)	24
93/C 292/44	nr. 24/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: De toekomst van Interrail	25

(Vervolg z.o.z.)

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
93/C 292/45	nr. 40/93 van de leden Florus Wijsenbeek en Rui Amaral aan de Commissie Betreft: Door de Commissie verleende vrijstellingen voor het zeevervoer	25
93/C 292/46	nr. 42/93 van de heer José Valverde López aan de Commissie Betreft: Voorlichtingsbeleid van de communautaire Instellingen	26
93/C 292/47	nr. 176/93 van de heer Joaquim Miranda da Silva aan de Commissie Betreft: De toekenning van SIBR-subsidies met financiële participatie van de EG-fondsen	26
93/C 292/48	nr. 210/93 van de heer Alexandros Alavanos aan de Commissie Betreft: Gevolgen van de sluiting van de scheepswerven op het eiland Syros	27
93/C 292/49	nr. 236/93 van de heer Juan de Dios Ramírez-Heredia aan de Commissie Betreft: Vrij verkeer van auto's	28
93/C 292/50	nr. 256/93 van de heer Pierre Bernard-Reymond aan de Commissie Betreft: Vereenvoudiging van administratieve formaliteiten ter verbetering van de situatie op het gebied van het vrije verkeer in de Gemeenschap	28
93/C 292/51	nr. 303/93 van de heer Mihail Papayannakis aan de Commissie Betreft: Financiering uit de Structuurfondsen en het milieu	29
93/C 292/52	nr. 316/93 van de heer Barry Desmond aan de Commissie Betreft: Europas voor gepensioneerden	29
93/C 292/53	nr. 397/93 van de leden Agostino Mantovani, Franco Borgo, Nino Pisoni, Giuseppe Mottola, Joachim Dalsass, Giulio Gallenzi, Eolo Parodi, Mario Forte, Gabriele Sboarina, Andrea Bonetti en Aldo De Matteo aan de Commissie Betreft: Preventie van de ascospheera apis	30
93/C 292/54	nr. 402/93 van de heer Reinhold Bocklet aan de Commissie Betreft: Bevordering van manifestaties naar aanleiding van de inwerkingtreding van de Europese binnenmarkt	30
93/C 292/55	nr. 403/93 van de heer Madron Seligman aan de Commissie Betreft: Verenigd Koninkrijk — beperkte lijst van farmaceutica	31
93/C 292/56	nr. 407/93 van Sir James Scott-Hopkins aan de Commissie Betreft: Werknemers van de Gemeenschap en pensioenregelingen voor werknemers	32
93/C 292/57	nr. 447/93 van de heer John Cushnahan aan de Commissie Betreft: Subsidies voor architectonisch erfgoed	32
93/C 292/58	nr. 476/93 van mevrouw Jessica Larive aan de Commissie Betreft: Invoer uranium	33
93/C 292/59	nr. 513/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: De wilde vogels in de Gemeenschap	33
93/C 292/60	nr. 517/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Het Griekse katoenschandaal	33
93/C 292/61	nr. 533/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: De toekomst van de schrijvers in Europa	34
93/C 292/62	nr. 551/93 van de heer Panayotis Roumeliotis aan de Commissie Betreft: Problemen met de export van Griekse mosselen	34

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
93/C 292/63	nr. 557/93 van de heer Jean-Pierre Raffarin aan de Commissie Betreft: Giftige stoffen in de oesters van de Atlantische kust	35
93/C 292/64	nr. 576/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: De wijziging van Verordening (EEG) nr. 2052/88	35
93/C 292/65	nr. 626/93 van de heer Michel Debatisse aan de Commissie Betreft: Invoer van tomaten uit Marokko	36
93/C 292/66	nr. 646/93 van de heer José Vázquez Fouz aan de Commissie Betreft: Nieuwe visserijovereenkomsten met de Maghreb-landen	36
93/C 292/67	nr. 656/93 van mevrouw Mary Banotti aan de Commissie Betreft: Pornografische televisiestations	37
93/C 292/68	nr. 660/93 van mevrouw Christine Oddy aan de Commissie Betreft: Phare-programma	38
93/C 292/69	nr. 676/93 van de heer José Valverde López aan de Commissie Betreft: Problemen bij de Straat van Gibraltar als gevolg van de massale oversteek van Maghrebijnen in de zomer	38
93/C 292/70	nr. 687/93 van de heer Virginio Bettini aan de Commissie Betreft: Verkoop tweedehands auto's	38
93/C 292/71	nr. 690/93 van de heer Ernest Glinne aan de Commissie Betreft: Erkenning van het diploma van „doctor in de tandheelkunde”	39
93/C 292/72	nr. 748/93 van de heer Jean-Pierre Raffin aan de Commissie Betreft: Deelneming van de Gemeenschap in een infrastructuurproject in Zuid-Amerika (Hidrovia)	40
93/C 292/73	nr. 752/93 van de heer Lode Van Outrive aan de Commissie Betreft: De uitvoering van de resolutie van de Raad betreffende de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap: uitvoering van de bepalingen van paragraaf 9	40
93/C 292/74	nr. 768/93 van mevrouw Anne André aan de Commissie Betreft: Duitse BTW	41
93/C 292/75	nr. 942/93 van de heer Jaak Vandemeulebroucke aan de Commissie Betreft: BTW-heffing voor autocarritten in Duitsland	41
93/C 292/76	nr. 983/93 van de heer Gérard Deprez aan de Commissie Betreft: Bustoerisme: BTW over de jaaromzet „vervoer” in Duitsland	41
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 768/93, nr. 942/93 en nr. 983/93	42
93/C 292/77	nr. 776/93 van de heer Yves Verwaerde aan de Commissie Betreft: Balans van de maatregelen uit hoofde van de continue beroepsopleiding ten gunste van Europese ambtenaren in 1992	42
93/C 292/78	nr. 785/93 van de heer Peter Crampton aan de Commissie Betreft: Visserij: quota voor koolvis	43
93/C 292/79	nr. 791/93 van de heer Barry Desmond aan de Commissie Betreft: Beroepsopleiding verpleegkunde	43

(Vervolg z.o.z.)

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
93/C 292/80	nr. 799/93 van de leden José Vázquez Fouz en Manuel Medina Ortega aan de Commissie Betreft: Steun voor de kleine pelagische visserij	44
93/C 292/81	nr. 801/93 van Sir James Scott-Hopkins aan de Commissie Betreft: Definitie van secundaire grondstoffen	44
93/C 292/82	nr. 802/93 van de leden Agostino Mantovani, Mauro Chiabrando, Franco Borgo, Mario Forte, Gerardo Gaibisso, Ferruccio Pisoni en Gabriele Sboarina aan de Commissie Betreft: Quotaregeling in de gemeenschappelijke marktordening voor tabak	45
93/C 292/83	nr. 803/93 van de leden Agostino Mantovani, Mauro Chiabrando, Franco Borgo, Mario Forte, Gerardo Gaibisso, Giuseppe Mottola, Ferruccio Pisoni en Gabriele Sboarina aan de Commissie Betreft: Lasten en vooruitbetalingen in de gemeenschappelijke marktordening voor tabak	45
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 802/93 en nr. 803/93	46
93/C 292/84	nr. 805/93 van de heer Carlos Robles Piquer aan de Commissie Betreft: Aankoop van goederen in andere Lid-Staten	46
93/C 292/85	nr. 807/93 van de heer João Cravinho aan de Commissie Betreft: Vertragingen bij betaling van ESF-kredieten aan Portugese leerkrachten in het beroepsonderwijs	46
93/C 292/86	nr. 808/93 van de heer Sérgio Ribeiro aan de Commissie Betreft: Witwassen van geld uit illegale drughandel in Portugal	47
93/C 292/87	nr. 810/93 van de heer Gijs de Vries aan de Commissie Betreft: Duitse verpakkingsverordening	47
93/C 292/88	nr. 812/93 van de heer Paul Staes aan de Commissie Betreft: Toelage Gemeenschap voor het Sint-Janshospitaal (Brugge/België)	48
93/C 292/89	nr. 813/93 van de heer Ben Visser aan de Commissie Betreft: Invoer van ingeblikte tonijn (canned tuna)	48
93/C 292/90	nr. 814/93 van mevrouw Jessica Larive aan de Commissie Betreft: Europese campagne ter bevordering van het boek en het lezen	49
93/C 292/91	nr. 817/93 van de heer Peter Crampton aan de Commissie Betreft: Visserij: opschorting van invoer uit derde landen	49
93/C 292/92	nr. 818/93 van de heer Peter Crampton aan de Commissie Betreft: Visserij: Franse steun aan de visserijsector	50
93/C 292/93	nr. 820/93 van de heer Sérgio Ribeiro aan de Commissie Betreft: Sociale en economische toestand in het gebied van Marinha Grande — Portugal	50
93/C 292/94	nr. 834/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Chemische industrie in de Gemeenschap	51
93/C 292/95	nr. 835/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Problemen met de energievoorziening op Kreta	51

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
93/C 292/96	nr. 839/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Het oude stadion en theater van Thessaloniki	52
93/C 292/97	nr. 841/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Situatie in Kameroen en economische steun van de Gemeenschap	52
93/C 292/98	nr. 845/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Skelterbaan in een vochtbiotoop	52
93/C 292/99	nr. 854/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Regelgeving in verband met het verkeer van kapitaal	53
93/C 292/100	nr. 856/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: „Onderverhuring” van bedienden	53
93/C 292/101	nr. 894/93 van de heer Carlos Robles Piquer aan de Commissie Betreft: Bepalingen in arbeidsovereenkomsten waardoor vrouwen worden gediscrimineerd ...	54
93/C 292/102	nr. 907/93 van mevrouw Anne André-Léonard aan de Commissie Betreft: Motorvoertuigenbelasting	55
93/C 292/103	nr. 1079/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Belastingtarieven voor auto's	55
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 907/93 en nr. 1079/93	55
93/C 292/104	nr. 1016/93 van de heer Iñigo Mendez de Vigo aan de Commissie Betreft: Verklaringen van de heer Delors over de recente onderhandelingen tussen de Gemeenschap en Marokko	55
93/C 292/105	nr. 1057/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Beperking van het aantal coöperaties in Griekenland en de gevolgen daarvan voor de landbouwers	56
93/C 292/106	nr. 1076/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Het nationaal park van Sounio (Attika)	56
93/C 292/107	nr. 1077/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Programma's die bijdragen tot de instandhouding van lokale gebruiken	57
93/C 292/108	nr. 1087/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Raad Betreft: De rechten van de bewoners van Imvros en Tenedos	57
93/C 292/109	nr. 1108/93 van de heer José Valverde López aan de Commissie Betreft: Dialoog tussen de Commissie en belangengroepen	57
93/C 292/110	nr. 1137/93 van de heer Thomas Megahy aan de Commissie Betreft: Europees Sociaal Fonds: toewijzing van kredieten op grond van de doelstellingen 3 en 4	58
93/C 292/111	nr. 1172/93 van de heer Panayotis Roumeliotis aan de Commissie Betreft: Schade door aardbevingen in Pyrgos	58
93/C 292/112	nr. 1186/93 van mevrouw Mary Banotti aan de Commissie Betreft: Europees medisch paspoort	58
93/C 292/113	nr. 1306/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Commissie Betreft: Kaart van Europa waarop Griekenland niet voorkomt	59

(Vervolg z.o.z.)

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
93/C 292/114	nr. 1382/93 van de heer Wilfried Telkämper aan de Commissie Betreft: Voorstelling van de energiesector van de Gemeenschap tijdens de Expo 92 door EDF	59
93/C 292/115	nr. 1392/93 van de heer Madron Seligman aan de Commissie Betreft: Verantwoordelijkheid van de Commissie voor het welslagen van het Verdrag van Maastricht	59
93/C 292/116	nr. 1402/93 van mevrouw Hiltrud Breyer aan de Commissie Betreft: Afvoer van radioactief afval na het beëindigen van de exploitatie van atoomcentrales	60
93/C 292/117	nr. 1403/93 van mevrouw Hiltrud Breyer aan de Commissie Betreft: Afvoer van radioactief afval na het beëindigen van de exploitatie van atoomcentrales	61
93/C 292/118	nr. 1409/93 van Sir James Scott-Hopkins aan de Commissie Betreft: Agrarische waarnemingsgroepen	61
93/C 292/119	nr. 1410/93 van Sir James Scott-Hopkins aan de Commissie Betreft: Steun voor het poolen van landbouwwerktuigen	61
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 1409/93 en nr. 1410/93	61
93/C 292/120	nr. 1429/93 van mevrouw Nel van Dijk aan de Commissie Betreft: De bemiddeling door de Commissie tussen (Tsjecho-)Slowakije en Hongarije over de Gabčíkovo-werken	62
93/C 292/121	nr. 1466/93 van mevrouw Maartje van Putten aan de Commissie Betreft: TVE-voorstel over video's over milieu en ontwikkeling	62
93/C 292/122	nr. 1477/93 van de heer Paul Staes aan de Commissie Betreft: Activiteiten voor de Internationale Organisatie voor migratie in het kader van het plan van de Verenigde Naties voor Mozambique	63
93/C 292/123	nr. 1553/93 van de heer Alex Smith aan de Raad Betreft: Levering van wapens aan Irak door Oostenrijk	63
93/C 292/124	nr. 1566/93 van de leden Mauro Chiabrande, Bryan Cassidy en Tullio Regge aan de Raad Betreft: Vrij verkeer binnen de Gemeenschap	63
93/C 292/125	nr. 1588/93 van mevrouw Raymonde Dury aan de Raad Betreft: Jury voor de selectie van kunstwerken voor de nieuwe gebouwen van de Raad	64
93/C 292/126	nr. 1719/93 van de heer Klaus Wettig aan de Raad Betreft: Publikatie van een prijsvraag voor kunstenaars (93/S 21-3373/FR) m.b.t. de inrichting van de nieuwe dienstruimten van de Raad	64
	Gecombineerd antwoord op de schriftelijke vragen nr. 1588/93 en nr. 1719/93	64
93/C 292/127	nr. 1619/93 van de heer Yves Verwaerde aan de Commissie Betreft: Controle op het gebruik van de kredieten voor humanitaire noodhulp	65
93/C 292/128	nr. 1646/93 van de heer Llewellyn Smith aan de Raad Betreft: Communautair beleid inzake plutonium	65
93/C 292/129	nr. 1696/93 van de heer John Hume aan de Commissie Betreft: Kredietverenigingen in Ierland en het Verenigd Koninkrijk	65

(Vervolg op blz. 3 van de omslag)

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
93/C 292/130	nr. 1699/93 van mevrouw Dorothée Piermont aan de Raad Betreft: Blootstelling aan straling van tijdelijk personeel bij EBS in Forbach (Frankrijk)	66
93/C 292/131	nr. 1800/93 van de leden Leo Tindemans, Alberto Michelini, Sir Christopher Prout, Pierre Bernard-Reymond en Friedrich Merz aan de Raad Betreft: Malta's aanvraag voor toetreding tot de Gemeenschap	66
93/C 292/132	nr. 1901/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Raad Betreft: De noodzaak om voor de Griekse eilandgebieden een ontheffing te verlenen van de bepalingen inzake de CO ₂ -emissies en het energieverbruik	67
93/C 292/133	nr. 1920/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Raad Betreft: Katoentel in Griekenland	67
93/C 292/134	nr. 1921/93 van de heer Sotiris Kostopoulos aan de Raad Betreft: Veroordeling van een Grieks journalist zonder advocaat	68
93/C 292/135	nr. 1999/93 van de heer Ernest Glinne aan de Raad Betreft: Bescherming van de zeeschildpad	68
93/C 292/136	nr. 2183/93 van mevrouw Brigitte Langenhagen aan de Raad Betreft: Niet gebruiken van de Duitse taal	69
93/C 292/137	nr. 2267/93 van de heer Filippos Pierros aan de Raad Betreft: Levensvatbaarheid van het Comité van de regio's	69
93/C 292/138	nr. 2294/93 van de heer Gérard Fuchs aan de Raad Betreft: Konver-programma	69
93/C 292/139	nr. 2296/93 van de heer Gérard Fuchs aan de Raad Betreft: Eurocontrol	70
93/C 292/140	nr. 2527/93 van de leden Mario Melis, Andrea Raggio en Virginio Bettini aan de Raad Betreft: Misbruik van de machtspositie van de papierfabrikant Burgo	70
93/C 292/141	nr. 2631/93 van mevrouw Brigitte Ernst de la Graete aan de Raad Betreft: Asielrecht en ongegronde asielerzoeken	71
93/C 292/142	nr. 2635/93 van de heer Gérard Fuchs aan de Raad Betreft: Belasting op spaardeposito's en het Belgische Voorzitterschap	72

I

(Mededelingen)

EUROPEES PARLEMENT

SCHRIFTELIJKE VRAGEN MET ANTWOORD

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1593/90

van de heer Herman Verbeek (V)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(21 juni 1990)

(93/C 292/01)

Betreft: Protesten van Nederlandse en Duitse dierenbeschermers tegen hondenfokbedrijf Harlan Sprague Dawley in Austerlitz, Nederland

In antwoord op vragen van de leden Seibel-Emmerling (S) en Bloch von Blottnitz (ARC) (nr. 939/88) ⁽¹⁾ deelde de heer Clinton Davis het Europees Parlement op 7 december 1988 namens de Commissie mee dat de Commissie het Parlement bericht zou geven wanneer zij van de Nederlandse autoriteiten een rapport had ontvangen omtrent de omstandigheden waaronder de honden in het fokbedrijf Harlan Sprague Dawley te Austerlitz (NL) worden gehouden. Voor zover ons bekend, heeft het Parlement dit bericht nog niet ontvangen.

Kan de Commissie mededelen:

1. of zij het bedoelde rapport reeds van de Nederlandse autoriteiten heeft ontvangen en, zo ja, wanneer zij het Parlement hiervan in kennis heeft gesteld;
2. of uit de gegevens uit dit rapport is gebleken dat de omstandigheden waaronder de aldaar gefokte Beagles worden gehouden in overeenstemming zijn met de bepalingen in Richtlijn 86/609/EEG ⁽²⁾;
3. of inmiddels verbeteringen zijn aangebracht in de toestand van de dieren in dit hondenfokbedrijf?

⁽¹⁾ PB nr. C 276 van 30. 10. 1989, blz. 5.

⁽²⁾ PB nr. L 358 van 18. 12. 1986, blz. 1.

Antwoord van de heer Paleokrassas ⁽¹⁾
namens de Commissie

(6 juli 1993)

De Commissie heeft met de Nederlandse instanties die verantwoordelijk zijn voor de toepassing van Richtlijn 86/609/EEG, een briefwisseling gevoerd naar aanleiding van

de huisvesting van dieren in het bedrijf Harlan Sprague Dawley (HSD) te Austerlitz. Het antwoord van de Nederlandse instanties kan als volgt worden samengevat:

- a) Sinds november 1989 moet de huisvesting van laboratoriumdieren voldoen aan artikel 5 van Richtlijn 86/609/EEG. Daarin wordt bepaald dat de Lid-Statens de in bijlage II van de richtlijn genoemde richtsnoeren moeten volgen. In punt 6 van de inleiding van bijlage II wordt erop gewezen dat deze richtsnoeren slechts het karakter van aanbevelingen hebben.
- b) De huisvesting van honden in het bedrijf van HSD te Austerlitz is niet in strijd met artikel 5 van de richtlijn. Wel wordt op sommige punten afgeweken van bijlage II — die niet-bindende richtsnoeren bevat —, met name wat betreft de adviezen met betrekking tot de grootte van kooien en boxen en het gebruik van roostervloeren.
- c) Op 6 april 1990 zijn de Nederlandse instanties met HSD tot overeenstemming gekomen; onder andere werd afgesproken dat HSD binnen afzienbare tijd aan de richtsnoeren van bijlage II van de richtlijn moet voldoen. De Nederlandse Veterinaire Dienst onderhoudt hierover contact met HSD.
- d) De Nederlandse Veterinaire Dienst heeft zich samen met Nederlandse wetenschappers gebogen over het gebruik van roostervloeren bij het huisvesten van honden. Speciale aandacht werd besteed aan vloeren van met vinyl bedekt plaatglas. De conclusie van dit overleg was dat een aantal typen roostervloeren geen nadelig effect heeft op het welzijn van honden en zelfs kan worden aanbevolen. De Veterinaire Dienst heeft derhalve besloten dat uitsluitend het gebruik van door de dienst zelf goedgekeurde typen roostervloeren is toegestaan.
- e) In Nederland zal een nieuwe wet op de huisvesting van laboratoriumdieren worden voorbereid naar aanleiding van de resultaten van de Internationale Workshop over de huisvesting van laboratoriumdieren, die van 17 tot 19 mei 1993 te Berlijn werd gehouden, en als vervolg op de besprekingen in het kader van het multilaterale overleg van de Vergadering van de Raad van Europa van 29 juni tot 2 juli 1993 te Straatsburg.

⁽¹⁾ De Commissie betreurt de vertraging van dit door haar gegeven antwoord.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1790/91
van de heer Gijs de Vries (LDR)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(1 september 1991)
(93/C 292/02)

Betreft: Het beleid van de Gemeenschap ten aanzien van Japan

Kan de Commissie, met het oog op het belang en de aard van de betrekkingen tussen de Gemeenschap en Japan, meedelen hoeveel ambtenaren, die op dit moment respectievelijk in de Directoraten-generaal I, III, IV en XIII werkzaam zijn, het Japans praktisch beheersen?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1/93
van de heer Gijs de Vries (LDR)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(3 februari 1993)
(93/C 292/03)

Betreft: Het beleid van de Gemeenschap ten aanzien van Japan

Op 2 juli 1991 vroeg ik de Commissie, met het oog op het belang en de aard van de betrekkingen tussen de Gemeenschap en Japan, mee te delen hoeveel ambtenaren, werkzaam in de Directoraten-generaal I, III, IV en XIII, de Japanse taal praktisch beheersen. Tot op de dag van heden heeft de Commissie deze vraag niet beantwoord (schriftelijke vraag nr. 1790/91).

1. Deelt de Commissie mijn overtuiging, dat het gedurende anderhalf jaar niet beantwoorden van deze vraag indicatief is voor het gebrek aan strategisch denken in de Commissie over de relaties met Japan?
2. Wil de Commissie mijn vraag alsnog, en thans met spoed, beantwoorden?

Gecombineerd antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen nr. 1790/91 en nr. 1/93
(28 juli 1993)

1. De Commissie beschikt niet over de benodigde statistieken om nauwkeurig vast te kunnen stellen welke niet-communautaire talen haar ambtenaren beheersen.
2. Zij is het met het geachte Parlementslid eens dat het in het kader van haar beleid ten aanzien van Japan van belang is dat haar ambtenaren de Japanse taal beheersen, en zij doet al het mogelijke om hen in staat te stellen deze taal te leren.
3. In het kader van de door de administratieve eenheid „Opleiding” georganiseerde vreemde-talencursussen worden ook cursussen Japans aangeboden aan de in Brussel tewerkgestelde ambtenaren en andere personeelsleden. Momenteel zijn er vier standaardcursussen, van niveau 1, 2, 3 en 6, alsmede twee cursussen ter verbetering van de luister-

en spreekvaardigheid, waaraan in totaal ongeveer zestig ambtenaren uit verschillende directoraten-generaal deelnemen. Wanneer zij de hogere niveaus bereiken, beschikken zij over een goede basiskennis van de Japanse taal.

4. Voorts stelt de Commissie sinds 1987 regelmatig haar ETP-programma (Executive Training Programme) open voor een bij de Delegation van de Commissie in Tokio tewerkgestelde ambtenaar, om hem de gelegenheid te bieden praktische kennis van de Japanse taal op te doen voordat hij in functie treedt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1837/91
van mevrouw Christa Randzio-Plath (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(1 september 1991)
(93/C 292/04)

Betreft: De vernietiging van het tropische regenwoud in Sarawak (Maleisië)

Wat heeft de Commissie gedaan om gevolg te geven aan het verzoek van het Europees Parlement om een speciale stichting voor tropische regenwouden in het leven te roepen met eigen financiële middelen en gerechtelijke structuren?

Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie
(19 juli 1993)

Door de op initiatief van het Europese Parlement in 1992 op begrotingsvlak genomen communautaire besluiten konden er op het gebied van de tropische regenwouden belangrijke samenwerkingsacties gestart worden, in het bijzonder dank zij een specifieke begrotingslijn voor tropische regenwouden, waarvoor door de Commissie een regeling is vastgesteld. Tot deze acties behoren de oprichting van of de bijdrage tot verschillende soorten fondsen (in het bijzonder het Rain Forest Trust Fund met het oog op de tenuitvoerlegging van het modelprogramma tot behoud van het tropisch regenwoud in Brazilië en Fondo Amazonico in Colombia). Op grond van de opgedane ervaringen zal naderhand het eventuele belang van een specifieke stichting vastgesteld kunnen worden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2772/91
van mevrouw Mary Banotti (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(22 november 1991)
(93/C 292/05)

Betreft: Alcoholreclame

Alcoholreclame wordt in de Lid-Staten op zeer uiteenlopende wijze benaderd. Is de Commissie voornemens in het

kader van het communautair gezondheidsbeleid voorstellen in te dienen om de kloof tussen de Lid-Staten op dit gebied te overbruggen ten einde met name de jeugd te beschermen tegen overmatig alcoholgebruik?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie
(29 juli 1993)**

Uit een onderzoek naar het alcoholverbruik onder kinderen van 11 tot en met 15 jaar blijkt, dat 27% van de 15-jarigen regelmatig (d.w.z. ten minste eenmaal per week) bier of cider drinkt en dat 31% van de 11-jarigen deze dranken zo nu en dan drinkt. Het alcoholverbruik gaat gelijk op met de leeftijd en er is weinig verschil tussen meisjes en jongens.

De Commissie beseft dat alcoholmisbruik, inzonderheid onder kinderen en jongeren, moet worden voorkomen en heeft reeds in aansluiting op de resolutie van de Raad van 29 mei 1986 betreffende alcoholmisbruik ⁽¹⁾ en de resolutie van de Raad van 23 november 1988 over gezondheidsonderricht op school ⁽²⁾ diverse acties ter zake ontwikkeld.

In Richtlijn 89/552/EEG ⁽³⁾ betreffende de coördinatie van bepaalde bepalingen inzake de uitoefening van televisieomroepactiviteiten is onder meer bepaald, dat televisiereclame niet mag aansporen tot gedrag dat schadelijk is voor gezondheid of veiligheid en zijn criteria vastgesteld, waaraan televisiereclame voor alcoholhoudende dranken moeten voldoen. Deze richtlijn is van kracht sedert 3 oktober 1991.

De Commissie heeft voorts, naast de tenuitvoerlegging of ondersteuning van een reeks preventieve acties, een diverse diensten overkoepelende werkgroep opgericht die tot taak heeft de ontwikkelingen op het gebied van reclame, daarbij inbegrepen de reclame voor alcohol, nauwlettend te volgen, ten einde passende en tijdige aanbevelingen te doen met het oog op verdere actie.

⁽¹⁾ PB nr. C 184 van 23. 7. 1986.

⁽²⁾ PB nr. C 3 van 5. 1. 1989.

⁽³⁾ PB nr. L 298 van 17. 10. 1989.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 857/92

van de heer Carlos Robles Piquer (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 april 1992)

(93/C 292/06)

Betreft: Betaling van abonnementen op wetenschappelijke tijdschriften als onderdeel van de steun aan de voormalige Sowjetunie

Gedurende de laatste maanden van 1991 verscheen in het tijdschrift Nature een advertentie waarin het blad zijn lezers

verzoekt individueel of gezamenlijk jaarabonnementen op het tijdschrift te nemen ten behoeve van individuele onderzoekers of wetenschappelijke instellingen in de voormalige Sowjetunie. Tevens wordt de reden hiertoe aangegeven: de belangrijke wetenschappelijke Russische cultuur loopt gevaar te verdwijnen.

Meent de Commissie dat zij de onderzoekers en wetenschappelijke instellingen van de voormalige Sowjetunie daadwerkelijk ten laste van de communautaire begroting kan steunen door de abonnementen te betalen op een ruime selectie van gespecialiseerde tijdschriften die om financiële redenen buiten het bereik van deze personen en instellingen zouden kunnen blijven?

**Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie
(5 juli 1993)**

Het is de Commissie bekend dat er een tekort aan wetenschappelijke tijdschriften is in de landen van de voormalige Sowjetunie. Het door de Commissie uitgevoerde programma voor technische bijstand aan het Gemeenbest van Onafhankelijke Staten (Tacis) is toegespitst op de overdracht van vakkennis die essentieel is voor economische hervormingen. De prioritaire sectoren en richtsnoeren voor technische bijstand zijn in nauwe samenwerking met de begunstigen vastgesteld. De landen van de voormalige Sowjetunie hebben medegedeeld dat er in de eerste plaats behoefte is aan projecten die de overgang naar een markteconomie zullen vergemakkelijken. Het is derhalve niet mogelijk middelen van het Tacis-programma te gebruiken om abonnementen op wetenschappelijke tijdschriften te betalen.

Projecten voor samenwerking op het gebied van wetenschap en technologie kunnen worden voorgelegd aan de Internationale Associatie voor samenwerking met onderzoekers van de voormalige Sowjetunie. Deze Associatie heeft Belgische rechtspersoonlijkheid en heeft haar zetel in Brussel. De Gemeenschap en de Lid-Staten zijn medeoprichters.

De Associatie is op dit ogenblik in oprichting en het is de bedoeling dat de eerste algemene vergadering van haar leden op 29 en 30 juni 1993 in Luxemburg plaatsvindt. Er zijn al projectvoorstellen voor de verwerving en verspreiding van gespecialiseerde publikaties geformuleerd. Deze voorstellen zullen in het kader van de werkzaamheden van de Associatie worden onderzocht.

Een deel van de middelen van het Tacis-programma is bovendien gereserveerd voor individuele steunaanvragen voor kleine bedragen, vooral van groepen die anders geen toelage uit hoofde van Tacis zouden kunnen ontvangen. Deze middelen worden beheerd door de delegatie van de Gemeenschap in Moskou. In uitzonderlijke gevallen kunnen Russische onderzoekers, voor zover dat in overeenstemming is met de doeleinden van het Tacis-programma, en dus essentieel voor de economische hervormingen, aanvragen voor abonnementen indienen bij de delegatie, die bij de behandeling van deze aanvragen rekening houdt met haar richtsnoeren, het beschikbare budget en andere steunaanvragen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1031/92
 van de heer Willi Rothley (S)
 aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (27 april 1992)
 (93/C 292/07)

Betreft: EESV

Bij Verordening (EEG) nr. 2137/85 ⁽¹⁾ inzake de oprichting van een Europees Economisch Samenwerkingsverband (EESV) is voor het eerst een vennootschapstype naar Europees recht in het leven geroepen. Het zou derhalve interessant zijn te vernemen of voor deze organisatie naar Europees recht in de economie belangstelling is getoond.

Ik verzoek derhalve de volgende vragen te beantwoorden:

1. Hoeveel EESV's bestaan er inmiddels in de Gemeenschap?
2. Hoe zijn deze aantallen over de afzonderlijke Lid-Staten verdeeld?
3. Bestaat er een overzicht over het totale aantal werknemers in de EESV's?
4. Bestaat er een overzicht over het gemiddelde aantal werknemers per EESV?

⁽¹⁾ PB nr. L 199 van 31. 7. 1985, blz. 1.

Antwoord van mevrouw Scrivener
 namens de Commissie
 (29 juli 1993)

1. De Commissie is, op grond van de bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*, in kennis gesteld van de oprichting van 277 EESV's in de Gemeenschap. Dit is een bemoedigend cijfer, gezien de noviteit van het instrument.

Deze EESV's kunnen als volgt worden opgesplitst:

België: 93 + 2 EESV-vestigingen die geregistreerd zijn in een andere Staat

Nederland: 62 + 1 EESV-vestiging die geregistreerd is in een andere Staat

Frankrijk: 55

Duitsland: 23

Verenigd Koninkrijk: 22 + 1 EESV-vestiging die geregistreerd is in een andere Staat

Spanje: 10

Italië: 5

Denemarken: 2

Ierland: 2

Portugal: 1

Deze onderverdeling is wellicht in het huidige stadium niet geheel significant. Het geringe aantal of het ontbreken van EESV's in bepaalde Lid-Staten kan soms worden verklaard door de laattijdige vaststelling van de nationale maatregelen tot uitvoering van Verordening (EEG) nr. 2137/85.

2. Afgezien van de gegevens betreffende de registratie van EESV's, beschikt de Commissie thans niet over systematische en volledige informatie betreffende het personeelsbestand daarvan. Niettemin konden, op basis van de voorlopige resultaten van een algemene enquête inzake de gebruikmaking van het door de Commissie in juni 1991 gelanceerde instrument, de volgende indicaties worden verkregen.

Van de 195 destijds bestaande EESV's hebben er 58 geantwoord. Deze hadden 40 eigen werknemers (waarvan drie in deeltijd) en 60 door de leden ter beschikking gestelde werknemers (waarvan één in deeltijd). De EESV's met eigen personeel zijn 26 in getal en het aantal werknemers bedraagt een à twee per EESV. Het aantal van 500 werknemers van de EESV als vastgesteld in artikel 3, lid 2, onder c), van Verordening (EEG) nr. 2137/85 is dan ook nog lang niet bereikt.

Wat de 20 EESV zonder werknemers betreft, lijkt de vestigingsplaats van de zetel vrijwel steeds overeen te komen met de zetel van een der leden. Het betreft hier de meest eenvoudige gebruikmaking van het instrument, zonder opening van kantoren of indienstneming van personeel, met een althans in het oorspronkelijk stadium van de samenwerking zeer gering blijvende financiële verbintenis. Het beperkte aantal werknemers van EESV kan wellicht ook worden verklaard door het feit dat de meeste EESV die op de enquête hebben geantwoord, vooral in de diensten- en handelssector zijn opgericht.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1066/92
 van de heer Joaquim Miranda da Silva (CG)
 aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
 (30 april 1992)
 (93/C 292/08)

Betreft: Bescherming van cultureel en natuurlijk erfgoed

De Commissie is voornemens voorstellen te formuleren voor verordeningen en richtlijnen die de bescherming van het erfgoed van elke Lid-Staat moeten waarborgen wanneer de grenzen opengaan.

Aantasting of geheel verdwijnen van cultureel en natuurlijk erfgoed betekent een ernstige verarming van het erfdeel van alle volkeren der wereld. Daarom is het absoluut noodza-

kelijk dat via nieuwe maatregelen een doeltreffend systeem voor de bescherming van erfgoed van universele waarde wordt gecreëerd.

Kan de Commissie zeggen hoever zij met de voorstellen op dit gebied is gevorderd? Zijn instellingen wier grote wetenschappelijke waarde op het terrein van de bestudering en beoordeling van het universele, culturele en natuurlijke erfgoed in de hele wereld wordt erkend, zoals de Unesco en daarmee verbonden organisaties als het International Council Museum, reeds geraadpleegd? Is er ook rekening gehouden met de Overeenkomsten van 1972 en 1985 inzake de bescherming van het universele, culturele en natuurlijke erfgoed van universeel belang?

**Antwoord van de heer Pinheiro
namens de Commissie**

(29 juli 1993)

De Raad heeft Verordening (EEG) nr. 3911/92 ⁽¹⁾ betreffende uitvoer van cultuurgoederen en Richtlijn 93/7/EEG ⁽²⁾ betreffende de teruggave van cultuurgoederen die op onrechtmatige wijze buiten het grondgebied van een Lid-Staat zijn gebracht, goedgekeurd.

Bovendien raadpleegt de Commissie, in het kader van haar maatregelen ten behoeve van het culturele erfgoed van Europees belang, deskundigen en instellingen zoals de ICOM en Icomos, waarbij zij de samenwerking met de Unesco en de Raad van Europa de voorrang geeft.

Ten slotte moet de Commissie, in het kader van artikel 128 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, dat thans wordt geratificeerd, de samenwerking tussen de Lid-Staten bevorderen en zo nodig hun activiteiten op het gebied van de instandhouding van het culturele erfgoed van Europees belang steunen en aanvullen. Toch overweegt de Commissie niet nieuwe initiatieven te nemen ter harmonisatie van de wetten en bestuursrechtelijke bepalingen van de Lid-Staten.

Er zij op gewezen dat de Commissie reeds vóór de goedkeuring van deze maatregelen in 1989 in haar mededeling betreffende de bescherming van de nationale schatten met een artistieke, historische of archeologische waarde ⁽³⁾ een reeks richtsnoeren had voorgesteld die ten doel hadden het grondbeginsel van het vrije verkeer van cultuurgoederen met dat van de bescherming van het „nationaal bezit” te verzoenen, in het vooruitzicht van de voltooiing van de interne markt.

Op deze grondslag is er een reeks studiebijeenkomsten gehouden met de Lid-Staten waarop de voorstellen van de deskundigen en de betrokken kringen gehoord konden worden. De werkzaamheden die door de overige internationale instellingen werden verricht, met name die van de Raad van Europa en de Unesco, werden aandachtig gevolgd. Zo heeft bijvoorbeeld de Commissie als waarnemster de werkzaamheden van het International Institute for the Unification of Private Law (Internationaal Instituut voor eenmaking van het privaatrecht) (Unidroit) bijgewoond, dat opdracht heeft gekregen de mogelijkheden te bestuderen van verbetering van de bepalingen van het Unesco-verdrag

van 1970 betreffende de herverdeling van de cultuurgoederen.

⁽¹⁾ PB nr. L 395 van 31. 12. 1992.

⁽²⁾ PB nr. L 74 van 27. 3. 1993.

⁽³⁾ Doc. COM(89) 594 def. van 22. 11. 1989.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1197/92

van de heer Arturo Escuder Croft (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(21 mei 1992)

(93/C 292/09)

Betref: Deelneming van het Europees Parlement aan het paviljoen van de Gemeenschap op de Expo 92 en aan de viering van de vijfhonderdste jaardag van de ontdekking van Amerika

Het Europees Parlement heeft op 14 oktober 1988 een resolutie aangenomen over de deelneming van de EG-instellingen aan de herdenkingsplechtigheden ter gelegenheid van de vijfhonderdste jaardag van de ontdekking van Amerika (A-174/88) ⁽¹⁾.

Kan de Commissie, nu deze viering in het nabije verschieft ligt, mededelen:

1. of zij een programma van manifestaties van de EG-instellingen bij de viering van de vijfhonderdste jaardag heeft opgesteld;
2. of zij — en, zo ja, op welke wijze — heeft voorzien in de deelneming van het Parlement en van de Raad aan het paviljoen van de Gemeenschap op de Expo 92 te Sevilla?

⁽¹⁾ PB nr. C 290 van 14. 11. 1988, blz. 178.

**Antwoord van de heer Pinheiro
namens de Commissie**

(27 juli 1993)

1. De Commissie heeft inderdaad, in overeenstemming met haar budgettaire mogelijkheden, steun verleend aan de herdenkingsplechtigheid ter gelegenheid van de vijfhonderdste verjaardag van de ontdekking van Amerika.

Haar actie is met name gericht geweest op de organisatie van studiebijeenkomsten, conferenties, programma's voor jongeren, samenwerking tussen universiteiten, netwerken van databases, Euro-Latijnsamerikaanse bibliotheken en andere samenwerkingsacties.

2. Het paviljoen van de Gemeenschap op de wereldtentoonstelling van Sevilla was ontworpen en uitgevoerd om de Gemeenschap in haar geheel te vertegenwoordigen en omvatte dan ook geen afdelingen die speciaal gewijd waren aan de verschillende communautaire instellingen. De tentoonstelling in het paviljoen van de Gemeenschap bood een

overzicht, aangevuld door een informatie- en documentatiecentrum, waar publikaties, interactieve terminals en gegevensbanken, die onder meer betrekking hadden op het Europees Parlement en de Raad, ter beschikking stonden van het publiek.

Bovendien omvatte het personeel van het paviljoen medewerkers van het Parlement en de Raad.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1246/92

van Lord O'Hagan (ED)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(21 mei 1992)

(93/C 292/10)

Betreft: Opstelling EG-wetgeving

1. In hoeverre doet de Commissie een beroep op externe adviseurs om voorstellen voor EG-wetgeving uit te werken?
2. Gebeurt dit werk naar tevredenheid van de Commissie?
3. Zijn degenen die profijt trekken van EG-wetgeving niet al te nauw betrokken bij de opstelling ervan?
4. Is de Commissie door een gebrek aan vast eigen personeel gedwongen om op tijdelijke basis op externe mensen een beroep te doen?

Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie

(29 juli 1993)

De Commissie heeft haar standpunt over de kwestie van het extern personeel uiteengezet in twee aan het Europees Parlement en de Raad gerichte mededelingen⁽¹⁾. In de tweede mededeling heeft zij, met het oog op het weer in evenwicht brengen van haar middelen, als doelstelling 2 000 omzettingen van kredieten in posten in de periode tot 1997 aangekondigd. In de algemene begroting 1993 werden 500 omzettingen toegestaan.

Wat het effect van de monetaire problemen op de menselijke hulpbronnen van de Commissie betreft, wordt het geachte Parlementslid verwezen naar de algemene inleiding bij het voorontwerp van algemene begroting voor 1994⁽²⁾.

(1) Aanpak van de Commissie met betrekking tot het beheer van haar potentieel (doc. SEC(90) 1876 def.) en Extern personeel en overdracht naar deel A van huishoudelijke kredieten van deel B van de begroting (doc. SEC(92) 769 def.)

(2) Doc. COM(93) 400.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1439/92

van de leden Jessica Larive en Jan Bertens (LDR)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(16 juni 1992)

(93/C 292/11)

Betreft: Nucleaire onveiligheid in het GOS

In het GOS zijn de grootste risico's, naast de risico's met andere types kerncentrales, die met 16 RBMK-centrales van het Tsjernobyl-type. Volgens westerse experts (zoals het IAEA) leveren ze acuut gevaar op en zijn ze niet te verbeteren. Toch zijn bij voorbeeld de Russen niet bereid deze te sluiten met als argument dat ze geen alternatief voor de energievoorziening hebben.

Op langere termijn is de energievoorziening veilig te stellen door o.a. energiebesparingsmaatregelen en aanpassing conform westerse veiligheidsstandaarden van die kerncentrales waar dat mogelijk is. De Commissie werkt aan dit langere-termijnperspectief o.a. door het technische samenwerkingsprogramma.

Neemt de Commissie initiatieven, gezien de urgentie van de problemen, om reeds op korte termijn de energievoorziening zodanig te verbeteren dat de vermindering van energieproductie door het buiten bedrijf stellen van onveilige kerncentrales kan worden opgevangen?

Wat doet de Commissie verder om onmiddellijke sluiting te bevorderen c.q. af te dwingen van de 16 gevaarlijkste centrales?

Welke consequenties zal de Commissie trekken uit een eventuele weigering van de betrokken autoriteiten?

Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie

(19 juli 1993)

De Commissie is van oordeel dat kerncentrales met RBMK-reactoren niet aan zodanige veiligheidseisen voldoen dat deze gedurende de gehele geplande levensduur in gebruik zouden kunnen blijven. Dit geldt met name voor de oudste typen reactoren. De Commissie is begonnen met een algehele veiligheidsbeoordeling van deze reactoren; wanneer de resultaten bekend zijn, zal zij omtrent de veiligheid van deze reactoren een volledig oordeel kunnen geven.

De landen waar deze reactoren werken, kunnen hun centrales, gezien de situatie op energiegebied en hun economische verplichtingen, niet onmiddellijk sluiten. Sommige van deze landen zijn voor hun inkomsten afhankelijk van de in deze centrales geproduceerde elektriciteit.

De Commissie heeft daarom een aantal initiatieven genomen om de betrokken landen bij te staan bij de verhoging van het veiligheidsniveau van de bestaande reactoren; bovendien bevatten de Phare- en Tacis-programma's onderdelen ter stimulering van energiebesparing en efficiëntere energieproductie.

In combinatie moeten deze maatregelen niet alleen de kans op ongevallen verkleinen, maar er ook toe leiden dat men minder afhankelijk wordt van deze reactoren, zodat deze zo snel mogelijk kunnen worden gesloten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1534/92

van de heer Sotiris Kostopoulos (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(16 juni 1992)

(93/C 292/12)

Betreft: Deelname EVA-landen aan Media

Aan het communautaire programma Media, dat in 1988 van start is gegaan, zal deelgenomen worden door zeven nieuwe landen die geen EG-lid zijn. Dit zijn de EVA-landen die op basis van de onlangs tussen de Gemeenschap en de EVA gesloten overeenkomst begin dit jaar automatisch het recht krijgen om aan het programma deel te nemen. De begroting van het programma voor de jaren 1991—1995 belooft 200 miljoen ecu en verwacht wordt dat voor 1992 een bedrag van 45 miljoen zal worden voorgesteld, terwijl het aandeel van de EVA-landen 14 % zal zijn. De financiering van het programma dat 16 subprogramma's omvat, wordt als ontoereikend beschouwd. Kan de Commissie bijgevolg mededelen of zij van plan is om bij de Raad van ministers een voorstel in te dienen voor een verhoging van de totale kredieten?

Antwoord van de heer Pinheiro

namens de Commissie

(22 juli 1993)

Het is juist dat artikel 9 van bijlage M van de ontwerp-overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte (EER) voorziet in de deelneming van de Lid-Staten van de Europese Vrijhandelsassociatie (EVA) aan het Media-programma, zoals dit is ingesteld bij Besluit 90/685/EEG van de Raad. Het is eveneens juist dat de onderhandelingen betreffende de bijzonderheden van deze deelneming ver zijn gevorderd, zodat deze deelneming effectief kan worden bij de inwerkingtreding van de EER-overeenkomst. De Commissie wenst de aandacht te vestigen op het feit, dat de financiële bijdrage van de Lid-Staten van de EVA een aanvulling zal zijn op de bijdrage van de Gemeenschap. Zo zal het totale bedrag worden verhoogd, overeenkomstig artikel 82 van de ontwerp-EER-overeenkomst, waarin het volgende is bepaald: „Het bedrag van de bijdrage van de EVA-Staten is zowel wat de vastleggingskredieten als wat de betalingskredieten betreft een aanvulling op de voor de Gemeenschap opgevoerde bedragen op de algemene begroting op elke begrotingslijn

overeenstemmende met de betrokken activiteiten” (dat wil zeggen de communautaire programma's waaraan deze Staten deelnemen). Deze bijdrage vindt plaats op jaarbasis.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1607/92

van de heer Yves Verwaerde (LDR)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(24 juni 1992)

(93/C 292/13)

Betreft: Algemene regeling voor de erkenning van universitaire diploma's — Franse graad van doctor in de rechten

Kan de Commissie mededelen welke waarde zij wil toekennen aan het Franse diploma van „docteur en droit” (doctor in de rechten) in het kader van de algemene regeling voor erkenning van universitaire diploma's binnen de Gemeenschap?

Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi
namens de Commissie

(29 juli 1993)

Richtlijn 89/48/EEG ⁽¹⁾ betreffende een algemeen stelsel van erkenning van hoger-onderwijsdiploma's waarmee beroepsopleidingen van ten minste drie jaar worden afgesloten, betreft alleen de erkenning van diploma's voor beroepsdoeleinden.

Het Franse diploma van „docteur en droit” is een academische graad, waarvan het bezit geen voorwaarde voor de toegang tot het beroep van advocaat vormt. De universitaire erkenning van dergelijke opleidingstitels ressorteert onder de Lid-Staten, en niet onder Richtlijn 89/48/EEG.

⁽¹⁾ PB nr. L 19 van 24. 1. 1989.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1648/92

van de heer Llewellyn Smith (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 juli 1992)

(93/C 292/14)

Betreft: Codex/GATT: herziening van de Codex-regelingen in de context van de HACCP

Heeft de Commissie voorlopige voorstellen tot herziening van de Codex voor algemene beginselen van voedselhygiëne

in de context van risico-analyse en kritische controlepunten onder ogen gehad of daarop commentaar geleverd?

**Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie**

(19 juli 1993)

In de vergadering van oktober 1991 van het Comité Codex Alimentarius/voedselhygiëne werd het Verenigd Koninkrijk ermee belast een volledig nieuwe versie te maken van het document Algemene Beginselen inzake voedselhygiëne.

De bedoeling was de algemene beginselen duidelijker in verband te brengen met risicofactoren (microbiologische, scheikundige en lichaamsvreemde substanties) en in het bijzonder te verwijzen naar de HACCP.

Het Ministerie van Gezondheid van het Verenigd Koninkrijk heeft hierover in juli 1992 een werkbijeenkomst georganiseerd waaraan de Commissie heeft deelgenomen.

De werkgroep heeft in deze bijeenkomst een document voorbereid dat het Comité Codex/Voedselhygiëne in zijn 26e zitting in Washington DC van 1 tot 5 maart 1993 is voorgelegd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1939/92

van de heer Paul Staes (V)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1992)

(93/C 292/15)

Betreft: Steunmaatregelen die met de gemeenschappelijke markt eventueel onverenigbaar zijn in verband met het Belgische bedrijf Fabelta Ninove

Op 29 december 1983 wordt het kapitaal van het bedrijf Fabelta Ninove verhoogd met 90,666 miljoen Belgische frank door het intekenen van de Nationale Maatschappij voor de herstructurering van de nationale sectoren (NMNS) op 476 993 niet-stemgerechtigde aandelen. Deze kapitaal-inbreng kadert in een herstructureringsplan (waarvan mij niet duidelijk is of dit wel uitgevoerd werd).

Deze participatie wordt in twee schijven ingekocht door het bedrijf (dat ondertussen geprivatiseerd is):

- op 14 november 1985 worden 348 105 aandelen overgedragen voor de prijs van 66,1 miljoen frank en pas betaalbaar op 1 oktober 1992,
- op 17 juni 1986 worden de resterende 128 888 aandelen overgedragen voor het bedrag van 24,5 miljoen frank en pas betaalbaar op 31 oktober 1993.

Kan de Commissie een antwoord geven op de volgende vragen:

1. Werd de inbreng van kapitaal in Fabelta Ninove door NMNS en de inkoop van de ermee overeenstemmende aandelen door het bedrijf aan de Commissie medege-deeld?
2. Kan de inbreng van de 90,666 miljoen Belgische frank door de NMNS niet beschouwd worden als een steun-maatregel die met de gemeenschappelijke markt onver-nigbaar is?
3. Kan de versnelde inkoop van de niet-stemgerechtigde aandelen door het bedrijf niet gezien worden als een nieuwe steunmaatregel aan het bedrijf, gezien het feit dat de aandelen pas volledig tegen eind oktober 1993 betaald moeten worden?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1940/92

van de heer Paul Staes (V)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1992)

(93/C 292/16)

Betreft: De privatisering van het Belgische overheidsbedrijf Fabelta Ninove

De privatisering van het Belgische overheidsbedrijf Fabelta Ninove (los van de inkoop van de aandelen van de Nationale Maatschappij voor de herstructurering van de nationale sectoren — NMNS) gebeurde in twee fasen:

- op 21 december 1984 worden de 10 100 aandelen van de Gewestelijke Investeringsmaatschappij van Vlaanderen (GIMV) aan directeur Van der Stichelen verkocht voor de prijs van 399 960 Belgische frank. Deze aandelen correspondeerden met een kapitaal-inbreng van 10,1 miljoen frank (in 1984 boekte het bedrijf al 57 miljoen Belgische frank winst),
- op 10 juli 1985 werden de 205 574 aandelen van de Belgische Staat voor de spotprijs van 10 278 700 Belgische frank verkocht aan directeur Van der Stichelen (bedrag betaalbaar in vijf gelijke schijven, waarvan de laatste pas op 1 september 1989!). Deze 205 574 aandelen stemden overeen met een kapitaal-inbreng van 216 274 000 frank! Het bedrijf realiseerde in het jaar van deze verkoop een cash flow van 130 miljoen Belgische frank en een winst van 71 miljoen frank.

Kan de Commissie een antwoord geven op de volgende vraag:

Werden in beide voornoemde gevallen de overheidsaandelen niet veel te goedkoop verkocht, zodat het eigenlijk gaat om steunmaatregelen die met de gemeenschappelijke markt onverenigbaar zijn?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1941/92

van de heer Paul Staes (V)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1992)

(93/C 292/17)

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1942/92

van de heer Paul Staes (V)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1992)

(93/C 292/18)

Betreft: Het Belgische textielplan

In het kader van het textielplan bracht de Belgische overheid via de Nationale Maatschappij voor de herstructurering van de nationale sectoren (NMNS) en de techniek van de niet-gerechtigde aandelen in vele bedrijven kapitaal in. Van in het begin was voorzien dat de bedrijven deze aandelen na een bepaalde termijn in schijven zouden inkopen (recyclage van aandelen) en dit aan de nominale waarde. Begin 1988 werden door de Belgische Regering negen dossiers van versnelde recyclage goedgekeurd. Men werkte met een actualisatievoet, wat erop neerkwam dat de bedrijven de aandelen niet aan de nominale waarde inkochten, maar slechts aan 72,5 %, zodat ze opnieuw een bijkomende overheidsbetoelaging konden genieten.

Het ging om de volgende operaties:

- UCO betaalde 520,6 miljoen Belgische frank voor een overheidsparticipatie met een nominale waarde van 718 miljoen frank,
- Bekaert Textiles betaalde 444 miljoen frank voor een overheidsparticipatie met een nominale waarde van 612,6 miljoen frank,
- de bedrijven De Deerlijkse, Otta Carpet, Polypit, Ruga Etiket, Tentureia, TIS en Wittoch van Landeghem betaalden 150 miljoen frank voor aandelen ter waarde van ongeveer 207 miljoen frank.

Na protest van de Commissie schortte de Belgische minister van Economische Zaken de verdere recyclage op deze manier op. De recyclage van de aandelen verliep verder aan nominale waarde.

Kan de Commissie een antwoord geven op de volgende vragen:

1. Ging het bij de versnelde recyclage in deze negen dossiers niet om steunmaatregelen die met de gemeenschappelijke markt onverenigbaar zijn, aangezien de bedrijven te weinig betaald hebben voor deze aandelen?
2. Heeft de Commissie maatregelen genomen om de Belgische overheid te verplichten alsnog een meerprijs voor deze aandelen aan de betrokken bedrijven te vragen?

Betreft: Steun aan het Belgische bedrijf Idealspun

In het kader van het Belgische textielplan werd door het Belgische Ministerieel Comité voor economische en sociale coördinatie (MCESC) op 9 juni 1983 beslist 174 miljoen frank door de Nationale Maatschappij voor de herstructurering van de nationale sectoren (NMNS) in te laten brengen in het kapitaal van het bedrijf Idealspun, in de vorm van niet-stemgerechtigde aandelen, alsmede een emissiepremie van 100 miljoen (samen dus 274 miljoen). Bovendien werd een rentetoelage van 7 % gedurende vijf jaar verleend op een externe lening van 247,7 miljoen Belgische frank. Wat de rentetoelage betreft, werd er voor 58 337 488 Belgische frank uitbetaald aan Idealspun (de uitbetaling van deze toelage werd in 1989 stopgezet).

De zaak Idealspun heeft op Europees niveau al heel wat aandacht gekregen. De Belgische Regering heeft in haar brieven van 18 november en 20 november 1983 en 11 januari 1984 de toekenning van een steun van 24 miljoen Belgische frank verdedigd. De Belgische Regering had het hier over een initieel voorzien bedrag van 224 miljoen, terwijl uiteindelijk 274 miljoen frank werd uitgekeerd (en via de rentetoelage van 7 % nog eens 58,3 miljoen frank). De Belgische overheid heeft dus voor de Commissie informatie achtergehouden. In de EG-beschikking van 27 juni 1984 werd de overheidsparticipatie van 224 miljoen frank strijdig geacht met artikel 92 van het EEG-Verdrag. Ook hier wordt dus het initiële en dus te lage bedrag vermeld. Later volgden twee veroordelingen door het Hof van Justitie (9 april 1987 en 19 februari 1991).

Kan de Commissie een antwoord geven op de volgende vragen:

1. Waarom slaat de EG-beschikking van 27 juni 1984 slechts op een bedrag van 224 miljoen en niet op het werkelijke bedrag van 274 miljoen frank?
2. Is ook de rentetoelage ten bedrage van 58 337 488 frank aan Idealspun niet in strijd met artikel 92 van het EEG-Verdrag?
3. Welke maatregelen heeft de Commissie genomen om deze onterechte steun terug te vorderen?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1213/93
van de heer Paul Staes (V)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(18 mei 1993)
(93/C 292/19)

Betreft: Regeling niet-stemgerechtigde aandelen overheid
 — goedkeuring Commissie

Het Koninklijk Besluit nr. 20 van 23 maart 1982 kadert in het textielplan. Dit Koninklijk Besluit maakte het mogelijk dat de overheid geld inbracht in tientallen textielbedrijven via de techniek van de niet-stemgerechtigde aandelen. Het Koninklijk Besluit bepaalde dat de bedrijven aandelen inkochten ten laatste 15 jaar na de creatie ervan, tegen minimum 80 % van de nominale waarde. Artikel 6 van het decreet van het Vlaamse Gewest houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1993 maakt het nu mogelijk dat bedrijven niet-stemgerechtigde aandelen kunnen inkopen tegen minder dan 80 % van de nominale waarde. Dit kan neerkomen op een steunmaatregel aan de betrokken bedrijven.

1. Werd het voornemen tot invoeren van die maatregel gemeld aan de Commissie zoals verplicht volgens artikel 92 van het EEG-Verdrag? Wanneer?
2. Werd het voornemen tot invoeren van de maatregel door de Commissie goedgekeurd? Wanneer?

Gecombineerd antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen nr. 1939/92, nr. 1940/92,
nr. 1941/92, nr. 1942/92 en nr. 1213/93
(29 juli 1993)

De Belgische Regering Commissie had de Commissie in juli 1980 in kennis gesteld van de hoofdlijnen van een steunprogramma dat zij voornemens was in te voeren ten behoeve van de gehele sector textiel en confectie in het kader van een programma voor de sanering en herstructurering van de sector (het zgn. Plan Claes).

Na lange onderhandelingen en een aantal wijzigingen van het Plan had de Commissie de Belgische autoriteiten bij schrijven van 18 november 1981 medegedeeld dat zij zich niet zou verzetten tegen de inwerkingtreding van het stelsel voor een periode van één jaar, die op 31 december 1982 ten einde zou lopen.

Volgens het Plan zouden maatregelen worden genomen voor de herkapitalisering van de ondernemingen in deze sector door middel van de verlening van overheidskredieten met rentesubsidie en/of door staatsdeelneming in de te verrichten herstructureringsinvesteringen.

In de brief van de Commissie was geen enkele voorwaarde of bepaling betreffende de terugkoop van staatsdeelnemingen van ondernemingen in het kader van het Plan opgenomen, daar zij van mening was dat de staatsdeelneming steun inhield voor de totaliteit van het voorziene bedrag (6,8 miljard Bfr.).

Naar aanleiding van een beroep tot nietigverklaring van Duitsland was het Hof van Justitie in zijn uitspraak van 20 maart 1984 van oordeel dat de beschikking van de Commissie van 21 november 1981 nietig zou moeten worden verklaard, daar bij het geven van de beschikking een fundamentele procedurefout was gemaakt.

Zoals eerder vermeld had de Commissie zich in haar vernietigde beschikking niet uitgesproken over de voorwaarden betreffende de terugkoop van de staatsdeelneming in ondernemingen, daar zij van oordeel was dat de totaliteit der deelnemingen steun constitueerde, zodat een eventuele waardevermindering bij de terugkoop daardoor zou worden bestreken. Deze steun zou kunnen worden aanvaard in het kader van de goedkeuring van het integrale herstructureringsprogramma. Een recuperatie van middelen bij de verkoop van staatsdeelnemingen zou in feite het totale steunbedrag hebben verminderd. De terugkopen zouden, zelfs al zouden zij tegen een prijs die dicht bij de nulwaarde lag worden verricht, geen nieuwe steun inhouden welke degene die reeds in het oorspronkelijke herstructureringsplan was vervat zou aanvullen.

De Commissie is dientengevolge van mening dat de modaliteiten voor de terugkoop van aandelen in het kader van het herstructureringsplan geen nieuwe steun aan de ondernemingen en/of aan particuliere begunstigden bevatten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2216/92
van de heer Hemmo Muntingh (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(1 september 1992)
(93/C 292/20)

Betreft: Kwaliteit van het Maaswater

De kwaliteit van het Maaswater is nog steeds uiterst bedroevend. Een recente studie van de RIWA (Associatie van Rijn- en Maaswaterleidingbedrijven) spreekt van vuil en ongezond water, dat in de laatste tien jaar niet aan kwaliteit heeft gewonnen. De RIWA vraagt om onmiddellijke actie voor het opruimen van bronnen van vervuiling. De nationale overheden in Nederland, Vlaanderen en Wallonië komen niet afdoende in actie. De Raad heeft in antwoord op schriftelijke vraag nr. 640/92 ⁽¹⁾ verklaard dat de Commissie gemachtigd is te onderhandelen over de kwaliteit van grensoverschrijdende waterlopen.

Hoe gaat de Commissie het overleg tussen de betrokken Lid-Staten intensiveren ten einde de kwaliteit van het Maaswater op korte termijn te verbeteren?

Welke maatregelen staan de Commissie ter beschikking om naleving van de EG-voorschriften voor waterkwaliteit te bewerkstelligen? Welke actie gaat de Commissie hiertoe op korte termijn ondernemen?

Is de Commissie met mij van mening dat een frequente monitoring van de kwaliteit van het Maaswater op vele meetpunten daarvoor essentieel is? Gaat de Commissie er bij de betrokken Lid-Staten op aandringen dat een dergelijk meetnet op korte termijn wordt ontwikkeld?

Is het mogelijk om gelden uit het LIFE-fonds te betrekken bij het stimuleren van acties om het Maaswater te zuiveren? Zo ja, aan welke acties denkt de Commissie dan?

(¹) PB nr. C 168 van 4. 7. 1992, blz. 46.

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**
(6 april 1993)

De Commissie is op de hoogte van het momenteel aan de gang zijnde overleg tussen de drie Oeverstaten van de Maas met het oog op een „Overeenkomst inzake samenwerking voor het beheer van de Maas en de Schelde”.

De Commissie houdt toezicht op de naleving van de communautaire wetgeving met behulp van de in artikel 169 van het EEG-Verdrag vastgestelde procedure. Wanneer een Lid-Staat één of meerdere richtlijnen slecht toepast, wanneer de nationale uitvoeringsbepalingen niet overeenkomen met de richtlijnen of wanneer geen kennisgeving wordt gedaan van de nationale uitvoeringsbepalingen kan een procedure tegen deze Lid-Staat worden ingeleid.

De kwaliteit van het Maaswater wordt op verschillende plaatsen van het Maasbekken regelmatig gemeten door de verantwoordelijke instanties van de betrokken Lid-Staten.

Via het LIFE-fonds kan financiële steun worden verleend aan voorbereidende acties of demonstratieprojecten die van betekenis kunnen zijn voor de hele Gemeenschap of die door de gebruikte technologie of methode een innoverend karakter hebben. Deze acties dienen voorts te vallen binnen de prioritaire gebieden die de Commissie voor het jaar 1993 heeft vastgesteld en die in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* (¹) zijn gepubliceerd.

(¹) PB nr. C 336 van 19. 12. 1992 („Schone technologieën”).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2350/92
van mevrouw Brigitte Ernst de la Graete (V)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(23 september 1992)
(93/C 292/21)

Betreft: Autowegverbinding E 25—E 40 te Luik

Op 30 mei 1992 werd in Luik, België, de eerste fase van de verbindingstunnel tussen de autosnelwegen E 25 en E 40 onder de heuvel van Cointe feestelijk geopend.

Bij deze gelegenheid bevestigde de minister van Publieke Werken van Wallonië dat de overblijvende kosten voor de voltooiing van dit infrastructuurproject 1 800 tot 3 700 miljoen Belgische frank zouden bedragen, ofwel 450 tot 900 miljoen ecu, en dat hij van plan was aan de Commissie subsidie te vragen om deze verbinding vóór het jaar 2010 te kunnen voltooien.

1. Bestaat er een begrotingslijn voor het subsidiëren van dergelijke infrastructuurprojecten in België?
2. Zo ja, overweegt de Commissie positief op het verzoek van de minister te reageren, terwijl het nut van het infrastructuurproject in de regio wordt betwist en er geen enkel milieu-effectonderzoek is verricht?

Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie
(29 juli 1993)

Verordening (EEG) nr. 3359/90 van de Raad (¹) betreffende de tenuitvoerlegging van een actieprogramma op het gebied van de vervoerinfrastructuur met het oog op de verwezenlijking van de geïntegreerde vervoermarkt in 1992 voorziet in de toekenning van financiële steun voor projecten welke van communautair belang zijn. In de projectenlijst van artikel 3 van de verordening werd evenwel geen enkele wegverbinding in België opgenomen.

In het voorstel voor het algemeen plan betreffende het transeuropees wegennet komt echter wel de verbinding A 602 Luik—Bastenaken voor met inbegrip van de traverse in Luik, waardoor de nog ontbrekende schakel tussen het noordelijk en het zuidelijk gedeelte tot stand moet komen. De cofinancieringsmogelijkheden voor de toekomst zullen in voorkomend geval afhankelijk zijn van de ter beschikking gestelde middelen. De Belgische autoriteiten hebben in het kader van het vervoerinfrastructuurprogramma voor 1993 (Verordening (EEG) nr. 3359/90 van de Raad) een voorstel voor medefinanciering van het project „Autosnelweg A 602 naar Luik (verbinding E 40—E 25) met inbegrip van twee tunnels onder de heuvel van Cointe” ingediend. Aangezien evenwel dit voorstel niet in aanmerking kon worden genomen op grond van artikel 3 van genoemde verordening, werd er geen enkel gevolg aan gegeven.

Met betrekking tot de door het geachte Parlementslid vermelde milieuaspecten zij erop gewezen dat het indienen

van een verzoek om financiële bijstand van de Gemeenschap voor bedoelde basisinfrastructuur in overeenstemming met alle communautaire beleidsmaatregelen met inbegrip van die betreffende de milieubescherming dient te geschieden.

(¹) PB nr. L 326 van 24. 11. 1990.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2363/92

van mevrouw Mary Banotti (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(23 september 1992)

(93/C 292/22)

Betreft: Europese bibliotheek

Kan de Commissie mededelen of zij bereid is de oprichting te steunen van een Europese bibliotheek die alle in de Verenigde Staten en Europa beschikbaar materiaal zou verzamelen en via elektronische media beschikbaar zou stellen aan alle hogescholen en universiteiten in Europa?

**Antwoord van de heer Pinheiro
namens de Commissie**

(29 juli 1993)

De Commissie en haar Bureaus in de Lid-Statens kunnen bijdragen tot de mogelijke synergismen tussen de Europese bibliotheken.

Zij kunnen tevens een bijdrage leveren aan de elektronische media met behulp van onderdeel 5 van het specifieke programma „Telematica-systemen van algemeen belang” van het derde kaderprogramma van communautaire werkzaamheden op het gebied van onderzoek en technologische ontwikkeling (1990—1994).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2558/92

van de heer Pierre Lataillade (RDE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(27 oktober 1992)

(93/C 292/23)

Betreft: Communautaire steun en eerbiediging van de rechten van het kind

Het Europees Parlement heeft herhaaldelijk de aandacht gevestigd op de onduidelijke situatie van kinderen in talrijke derde-wereldlanden, die daar vaak het slachtoffer zijn van algemene problemen van onderontwikkeling (hoog sterftecijfer, Aids, pornografische uitbuiting, prostitutie, enz.).

In zijn resolutie van 12 juli 1990 (B 3-1436/90) (¹) heeft het Parlement de wens uitgesproken dat bij de sluiting of hernieuwing van samenwerkingsakkoorden met derde landen in een aparte clausele wordt aangedrongen op de naleving van het op 2 september 1990 van kracht geworden Verdrag inzake de rechten van het kind, dat reeds door een groot aantal landen is geratificeerd.

Kan de Commissie mededelen of zij met dit verzoek van het Parlement rekening houdt door in deze akkoorden te stellen dat de begunstigde landen een deel van de ontvangen hulp dienen te besteden aan hun „menselijk potentieel”, met name de kinderen, waarbij de nadruk dient te liggen op de ontwikkeling van de primaire gezondheidszorg, de bestrijding van ziekte en ondervoeding, maar ook op de bescherming tegen uitbuiting en het recht op onderwijs?

(¹) PB nr. C 231 van 17. 9. 1990, blz. 170.

**Antwoord van de heer Van den Broek
namens de Commissie**

(29 juli 1993)

De rechten van het kind zijn een wezenlijk onderdeel van de mensenrechten, waarvan de naleving, de bevordering en de bescherming een van de voornaamste factoren is bij de betrekkingen tussen de Gemeenschap en derde landen.

Momenteel worden er in het dispositief van met derde landen gesloten samenwerkingsovereenkomsten verwijzingen naar dit thema opgenomen, in de vorm van een clausele met de bepaling dat de betrekkingen tussen de Gemeenschap en het betrokken land op de eerbiediging van de mensenrechten berusten en dat dit laatste begrip een hoofdpunt van de overeenkomst is. De opneming van dergelijke clauseles in de samenwerkingsovereenkomsten opent de mogelijkheid om vervolgens concrete maatregelen toe te passen, waarmee de mensenrechten in hun verschillende aspecten kunnen worden bevorderd. En uiteraard is de bescherming van de rechten van het kind daarbij een van de aspecten die voorrang moeten krijgen.

Zo behelst bij voorbeeld de nieuwe overeenkomst tussen de Gemeenschap en Brazilië bijzondere bepalingen die de mogelijkheid bieden werkelijk iets voor in de steek gelaten of mishandelde kinderen — een bijzonder acuut probleem in dit land — te doen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2686/92

van de heer Giulio Fantuzzi (GUE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(29 oktober 1992)

(93/C 292/24)

Betreft: Compensatiebedragen in traditionele produktiegebieden voor durumtarwe in Emilia-Romagna

In bijlage II van Verordening (EEG) nr. 1765/92 van de Raad (¹) wordt een opsomming gegeven van de traditionele

produktiegebieden voor durumtarwe die in het kader van de hervorming van het GLB in aanmerking komen voor de betaling van compensatiebedragen.

Op grond van het voorstel voor een verordening van de Commissie komen de producenten van durumtarwe in de minder gunstig gelegen gebieden in de Italiaanse regio Emilia-Romagna niet in aanmerking voor deze premies en de Raad heeft dit voorstel, ondanks een amendement van het Europees Parlement, overgenomen, hoewel dit gewas al sinds jaar en dag in deze gebieden wordt verbouwd en er van hoge kwaliteit is, terwijl sprake is van een sterke integratie met de voedingsmiddelenindustrie in de regio.

Daar de producenten van de minder gunstig gelegen gebieden, die overigens wel onder de geïntegreerde mediterrane programma's van de Gemeenschap vallen, ernstige gevolgen kunnen ondervinden als zij geen compensatiebedragen ontvangen, en zij toch al minder rendabel produceren en geen echte alternatieven hebben, wordt de Commissie verzocht uit te leggen waarom deze gebieden niet voor compensatiebedragen in aanmerking komen en mede te delen of zij mogelijk toch onder de produktiegebieden in bijlage II van bovengenoemde verordening opgenomen kunnen worden.

(¹) PB nr. L 181 van 1. 7. 1992, blz. 12.

Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie
(13 juli 1993)

In het kader van de hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid heeft de Raad besloten om de toeslag op het compensatiebedrag voor durumtarwe te beperken tot de gebieden die gedurende de referentieperiode in aanmerking kwamen voor de oorspronkelijke steunregeling voor durumtarwe. Inmiddels zijn in Spanje, Portugal en Frankrijk de voor de steunregeling in aanmerking genomen gebieden aangepast op basis van een voorstel van de Commissie. Bij de bespreking van dit voorstel in het Parlement en in de Raad is ook van gedachten gewisseld over verzoeken van andere gebieden in de Gemeenschap, maar uiteindelijk heeft de Raad besloten om de regeling te beperken tot de gebieden die aanvankelijk waren voorgesteld.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2698/92
van de leden Hiltrud Breyer, Paul Lannoye, Virginio Bettini
en Marguerite-Marie Dinguirard (V)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(29 oktober 1992)
(93/C 292/25)

Betreft: Tacis-programma

1. a) Waarom worden de studies en werkzaamheden in het kader van het Tacis-programma niet openbaar aanbesteed?

b) Waarom hebben de leden van de Energiecommissie niet de mogelijkheid de praktijk en de resultaten van de gunning van opdrachten te bekijken en zo controle uit te oefenen op de besteding van belastinggelden?

2. Hoe motiveert de Commissie de wijzigingen in de contracten inzake omschakelings- en moderniseringswerkzaamheden, waardoor de uitvoerende bedrijven bevrijd worden van elke aansprakelijkheid voor eventuele gebreken die uit hun werk voortvloeien?

3. De definitieve opslag van radioactief afval vormt over de gehele wereld een onopgelost probleem, dat ook voor exploitanten van kerncentrales in de Gemeenschap steeds nijpender wordt.

a) Is de Commissie de tot dusverre gevolgde verwijderingspraktijk in de voormalige Sowjetunie en haar rechtsopvolgers bekend?

b) Zijn de Commissie de tot dusverre gebruikte opslaglocaties bekend? Hoe heten deze?

c) Is deze praktijk verenigbaar met de veiligheidseisen van de Commissie?

d) Welke rol speelt voor de Commissie de problematiek van de verwijdering van radioactief afval afkomstig uit de reactoren in het GOS?

e) Hoe wil de Commissie een volgens haar eigen criteria veilige verwijdering van dit afval garanderen?

4. In de Lid-Statens van de Gemeenschap gelden uiteenlopende veiligheidsnormen bij de omgang met radioactief materiaal. Welke veiligheidsnormen eist de Commissie van ontvangers van financiële middelen uit het subprogramma van Tacis „Nucleaire veiligheid“?

Antwoord van de heer Leon Brittan
namens de Commissie
(3 augustus 1993)

1. De algemene procedure voor de selectie van aannemers door de Commissie bestaat in het uitschrijven van een openbare aanbesteding gericht tot alle communautaire ondernemingen. Wanneer er evenwel sprake is van een bijzonder dringende situatie, kan worden overgegaan tot een besloten aanbesteding: het Tacis-programma vormt zulk een geval, en bijgevolg is een algemene versnelde procedure toegepast. Die mogelijkheid is vastgelegd in Verordening (EEG) nr. 2157/91 (¹) betreffende technische bijstand voor de sanering en het herstel van de economie van de vroegere Sowjetunie.

In overeenstemming met die voorschriften is overgegaan tot een besloten aanbesteding. Wanneer het gaat om projecten waarvoor de totale bijdrage niet meer dan 300 000 ecu belooft, kunnen onderhandse overeenkomsten worden gesloten, zolang na informeel overleg.

Leveringsovereenkomsten worden gesloten na een open aanbesteding.

De Commissie zorgt er systematisch bij ieder project voor dat de economisch meest voordelige offerte wordt geselecteerd, rekening houdend met de kwalificaties en garanties geboden door de inschrijvers, de kosten en de kwaliteit, alsmede de aard en de omstandigheden van de uitvoering, de gebruikskosten en de technische waarde.

De selectielijsten die voor besloten aanbestedingen worden gebruikt zijn confidencieel, wat in overeenstemming is met het algemeen financieel reglement van de Commissie. Sommige gegevens over de gunning van opdrachten kunnen evenwel achteraf beschikbaar worden gesteld.

Het beheer en de tenuitvoerlegging van het programma voor technische bijstand vormen de taak en het voorrecht van de Commissie. De Rekenkamer verifieert alle uitgaven van de Commissie. Nadat zij de beheersmethoden van de Commissie heeft gecontroleerd, rapporteert de Rekenkamer haar bevindingen aan het Parlement.

2. De Commissie heeft haar overeenkomsten of haar gebruikelijke contractvoorwaarden niet gewijzigd. Alle contracten zijn gericht op maximale overdracht van know-how uit het westen naar de begunstigde instellingen in de vroegere Sowjetunie. De contracten bepalen dat het aange trokken adviesbureau werk voor de Commissie moet uitvoeren, de in de overeenkomst en in de taakomschrijving van het project vastgelegde verplichtingen dient na te komen en de werkzaamheden nauwkeurig en volledig dient uit te voeren.

Wat de nucleaire aansprakelijkheid betreft, zij opgemerkt dat noch de Russische Federatie noch Oekraïne partij zijn bij het Verdrag van Wenen of dat van Parijs, waarbij de aansprakelijkheid van eigenaars en exploitanten van kerncentrales wordt geregeld. Daarom zijn bedrijven in het algemeen niet bereid om zich zonder een voldoende aansprakelijkheidsdekking te begeven in een risicodragende activiteit als bijstand op het gebied van de nucleaire veiligheid, hetzij in de vorm van specifieke studies voor verbetering van de veiligheid, hetzij in de vorm van bijstand ter plaatse. In afwachting van de toetreding van die twee landen tot de Verdragen, wat enige tijd in beslag zal nemen, onderhandelt de Commissie over specifieke, bilaterale ad hoc-regelingen. Die onderhandelingen hebben geleid tot een voorlopige oplossing, zodat de bedrijven hun werkzaamheden kunnen starten.

3. Via haar deelneming in de werkgroepen van de Internationale Organisatie voor atoomenergie, de bijdragen van experts van de gewezen Sowjetunie en van de hierboven genoemde Staten op internationale conferenties en haar contacten met de autoriteiten van genoemde Staten blijft de Commissie op de hoogte van de technieken voor het beheer van radioactief afval die worden gebruikt in de USSR en in de Staten die in de plaats van de USSR zijn gekomen.

Langs dezelfde weg heeft de Commissie een zekere kennis van de methoden en schema's voor tussentijdse en definitieve opslag die in de betrokken landen worden toegepast. Bijna alle radioactieve afvalstoffen worden opgeslagen op de terreinen van nucleaire installaties (kerncentrales, opwerkingsfabrieken, enz.), zulks in afwachting van definitieve

opslag. Daarnaast is het radioactief afval van onderzoekcentra, de industrie en ziekenhuizen definitief opgeslagen in enkele gecentraliseerde oppervlakte-installaties die over het gehele grondgebied van de vroegere USSR zijn verspreid. De bestraalde afgevoerde splijtstoffen van kerncentrales zijn door de USSR nooit als afval beschouwd, omdat dat land een beleid toepaste voor de opwerking van de bestraalde splijtstoffen ten einde het niet-verbruikte uranium en het geproduceerde plutonium te kunnen terugwinnen.

Verskillende beheerstechnieken die in de gewezen USSR werden toegepast, haalden niet het niveau dat in de Gemeenschap om veiligheidsredenen wordt geëist. Met name installaties voor de behandeling van het ruwe afval dat door kerncentrales wordt voortgebracht bestaan slechts sinds kort en dan nog maar bij enkele centrales; bepaalde methoden voor de verwijdering van vloeibaar afval voldoen niet aan het concept van definitieve opslag dat in de Gemeenschap is ontwikkeld (verplichting tot immobilisatie door stolling vóór opslag).

De Commissie is van oordeel dat aan de betrokken landen van de USSR de nodige bijstand moet worden verleend, zowel bij het uitwerken van veiligheidsvoorschriften als op technologisch gebied, ten einde hen in staat te stellen hun radioactief afval onder optimale veiligheidsvoorwaarden te beheren en op te slaan; het Tacis-programma voorziet in die bijstand voor het jaar 1993 en de daaropvolgende jaren.

De steun die aan de regelgevende instanties van de betrokken landen zal worden verleend, zal er met name op gericht zijn die instanties in staat te stellen om op verantwoorde wijze te zorgen voor de tenuitvoerlegging en controle van afdoende veiligheidsmaatregelen.

4. De steun die wordt verleend in de diverse sectoren (veiligheidsanalyse van reactoren, installaties voor de splijtstofcyclus, beheer van radioactief afval, enz.) wordt in communautair verband gecoördineerd. Hij wordt ten uitvoer gelegd via het Tacis-programma, meestal door verenigingen van instellingen uit diverse Lid-Staten. Hierdoor wordt de ver doorgedreven zorg voor de nucleaire veiligheid zoals die in de Gemeenschap bestaat op coherente wijze overgedragen.

(1) PB nr. L 201 van 24. 7. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2801/92

van de heer Marc Galle (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(16 november 1992)

(93/C 292/26)

Betreft: Aanwezigheid van de Gemeenschap op sportmanifestaties

Tijdens de voorbije zomerperiode vonden heel wat grote sportmanifestaties plaats. Daarbij is mij regelmatig de

aanwezigheid van de Europese vlag opgevallen. Zij was duidelijk te onderscheiden op sommige bloementuilen, overhandigd o.a. tijdens de Ronde van Frankrijk.

Graag vernam ik van de Commissie, in verband met deze Europese aanwezigheid:

1. bij welke sportmanifestaties in 1992 de Commissie aanwezig was, en nog zal zijn;
2. welke manifestaties voor 1993 zijn voorzien;
3. welke dienst daar specifiek mee belast wordt;
4. hoeveel personen er worden afgevaardigd en wat hun juiste taak is;
5. werden daarvoor speciaal personen gecontracteerd en, zo ja, hoeveel;
6. over welk materieel beschikken zij ter plaatse, bij voorbeeld om uit te delen;
7. wat de budgettaire omvang van elke aanwezigheid is (som om te mogen aanwezig zijn, personeelskosten en materiaalkosten)?

**Antwoord van de heer Pinheiro
namens de Commissie**

(7 juli 1993)

1. 1992 bracht een keerpunt in de Europese opbouw, en de Europese Instellingen — met name het Parlement en de Commissie — hebben zich willen aansluiten bij de grote sportevenementen, onder meer de Olympische Spelen en de Ronde van Frankrijk, om de Gemeenschap beter bij haar burgers bekend te maken.

2. Tot de voornaamste in 1993 geprogrammeerde acties behoren de Europese Zeilwedstrijd, de Olympische Dagen van de Europese jeugd (zomer en winter), de Ronde voor Vrouwen van de Europese Gemeenschap, de Olympische Spelen voor gehandicapten en de Spelen van de Internationale Sportieve Federatie van katholieke scholen (FISEC). Ook andere manifestaties, met name ten behoeve van gehandicapten, zullen door de Gemeenschap worden gesteund.

3. De met deze acties belaste dienst is de onder het Directoraat-generaal Audiovisuele sector, voorlichting, communicatie en cultuur ressorterende Administratieve Eenheid „Het Europa van de burgers; voorlichtingscampagnes, op het grote publiek gerichte acties en sportmanifestaties” (X/C/4).

4 en 5. Het aantal personen dat bij deze acties wordt ingeschakeld, varieert naar gelang van de omvang van de actie. Voor bepaalde belangrijke acties doet de Commissie, via een openbare inschrijving, een beroep op de diensten van communicatiebureaus.

6. Het gebruikte materiaal is zeer gevarieerd (schriftelijk, mondeling, audiovisueel) en is afgestemd op de doelgroepen.

7. De weerslag op de begroting schommelt naar gelang van de acties die in aanmerking worden genomen; met name is bepalend het effect ervan op het grote publiek, maar de kosten blijven altijd zeer bescheiden in verhouding tot de totale kosten van het evenement.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2812/92

van de heer Freddy Blak (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(16 november 1992)

(93/C 292/27)

Betreft: Uitsluiting van Deense schrijvers voor de Europese Literatuurprijs

Volgens een artikel in Morgenavisen JyllandsPosten van donderdag 8 oktober 1992 kwamen de Deense schrijvers niet in aanmerking bij de keuze van kandidaten voor de Europese Literatuurprijs op grond van het feit dat de jury pas op die vergadering de namen ontving van de Deense kandidaten. Volgens genoemde krant betreft het hier een administratieve fout van de diensten van de Gemeenschap.

Kan de Commissie zo spoedig mogelijk nagaan of het juist is dat de Deense kandidaten voor de Europese Literatuurprijs niet voorkwamen op de lijst van kandidaten voor de prijs waarover de jury zich moest uitspreken?

Wanneer het juist is dat hier sprake is van een administratieve fout bij de diensten van de Gemeenschap waardoor de Deense schrijvers werden uitgesloten van een werkelijke beoordeling, welke consequenties zal de Commissie hieruit trekken voor de in de toekomst te volgen administratieve procedure?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2813/92

van de heer Freddy Blak (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(16 november 1992)

(93/C 292/28)

Betreft: Uitsluiting van Deense schrijvers voor de Europese Literatuurprijs

Naar het schijnt zijn de Deense schrijvers uitgesloten bij de selectie van kandidaten voor de Europese Literatuurprijs volgens een artikel in Morgenavisen JyllandsPosten van donderdag 8 oktober 1992. Dit is onaanvaardbaar en daarom dient deze zaak te worden opgehelderd.

Fouten van dit soort bij de diensten van de Gemeenschap kunnen er enkel toe leiden dat er een weerstand ontstaat tegen de samenwerking in de Gemeenschap. Maar ook voor de Deense schrijvers is dit een pijnlijke ervaring. Daarom

dient de Gemeenschap er zo spoedig mogelijk voor te zorgen dat deze fout wordt opgehelderd en dat gegarandeerd wordt dat dergelijke fouten zich niet herhalen. Dit zou de samenwerking in EG-verband en de houding van de bevolking ten opzichte van de Gemeenschap ten goede komen.

Kan de Commissie ervoor zorgen dat de Deense schrijvers een nieuwe eerlijke kans krijgen om in aanmerking te komen voor de Europese Literatuurprijs 1992 en dat dergelijke fouten zich niet herhalen?

**Gecombineerd antwoord van de heer Pinheiro
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen nr. 2812/92 en nr. 2813/92
(26 juli 1993)**

Volgens de organisatorische bepalingen, in verband met de toekenning van de Aristeionprijs (Europese Literatuurprijs en Europese Vertaalprijs), die door het Comité Culturele Zaken van de Raad zijn vastgesteld, „selecteert iedere Lid-Staat maximaal drie werken die aan een onafhankelijke Europese jury worden voorgelegd. Iedere Lid-Staat stelt de vereiste procedure ter zake vast”.

Naar aanleiding van het verzoek van de Commissie heeft het Informatiecentrum voor de Deense literatuur (Dansk Litteraturinformationscenter) de Commissie de lijst doen toekomen van de voor de Aristeionprijs 1992 voorgedragen Deense auteurs. De voor de Europese literatuurprijs voorgedragen auteurs waren:

- Svend Åge Madsen: „At Fortaelle menneskene”,
- Ib Michael: „Vanillepigen”,
- Klaus Rifbjerg: „Bjerget i himlen”.

Op zijn eerste vergadering te Brussel op 24 juni 1992 heeft de jury van de Europese Literatuurprijs de definitieve lijst opgesteld van de 32 kandidaten, waaronder de drie Deense auteurs.

Op verzoek van de jury heeft de Commissie met het Informatiecentrum voor de Deense literatuur, externe onafhankelijke deskundigen gevraagd verslagen op te stellen inzake de drie Deense werken. Deze verslagen en die welke door het Deense lid van de jury zijn verzonden, zijn in Brussel ontvangen en zijn op 24 augustus 1992 in de Engelse en de Franse versie aan de leden van de jury toegezonden.

Op zijn tweede zitting, te Brussel op 15 en 16 september 1992, heeft de jury in achtereenvolgende stemmingen de lijst met de selectie opgesteld, die zes titels omvat. Zo zijn er 26 titels weggevallen.

Het ontbreken van Deense kandidaten op de lijst met de preselectie is derhalve niet het gevolg van een „administratieve fout” van de diensten van de Commissie, aangezien deze alle noodzakelijke gegevens ter beschikking hadden

gesteld van de jury, zodat deze in alle onafhankelijkheid de voorlopige lijst zou opstellen. De uitsluiting van Deense kandidaten en van kandidaten uit andere Lid-Staten, is het gevolg van een souverain besluit van de jury, die niet verplicht is haar beslissing te motiveren en waarvan de leden als voornaamste plicht hebben geheimhouding inzake de beraadslagingen te betrachten.

Ten slotte moet erop worden gewezen dat, ook al zijn er voor de eerste maal sedert 1990 geen Deense titels bij de voorselectie voor de Europese Literatuurprijs (zes van de 32 titels zijn geselecteerd), de auteurs van vijf andere Lid-Staten, overeenkomstig de tot nog toe voor het concours gevolgde procedure, ook niet zijn gekozen.

Gezien al het voorgaande werd het niet nodig geacht om voor de toekenning van de Aristeionprijs 1993 in de thans lopende procedure wijzigingen aan te brengen. De door Denemarken in het kader van de Europese Literatuurprijs overgelegde boeken zijn:

- Peer Hultberg: „Byen og Verden”,
- Klaus Hoek: „Eventyr”,
- Peter Hoeg: „Frøken Smillas fornemmelse for sne”.

Al deze boeken zijn op 4 mei 1993 bij de preselectie van de jury te Brussel gekozen. Deze boeken zullen op dezelfde wijze als de andere boeken worden behandeld. De jury, die souverain en onafhankelijk beslist, zal de kwaliteit van deze boeken beoordelen op de volgende vergadering te Brussel, op 14 en 15 september 1993. De lijst met de preselectie zal op de Beurs te Frankfurt, die van 6 tot en met 11 oktober 1993 plaatsvindt, worden bekendgemaakt.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3023/92
van mevrouw Sylviane Ainaridi (CG)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(14 december 1992)
(93/C 292/29)**

Betreft: Voorlichtings- en communicatiecampagne van de Gemeenschap

De Europese Gemeenschap was op de Olympische Spelen van Barcelona vertegenwoordigd met een expositie over communautaire initiatieven en projecten. Het in totaal door de Commissie voor de Olympische Spelen uitgetrokken budget van 15,5 miljoen ecu heeft het mogelijk gemaakt steun te verlenen aan de organisatiecomités en haar voorlichtings- en communicatiecampagne in de media te financieren.

Kan de Commissie nadere gegevens verstrekken over de omvang en de besteding van de kredieten voor haar voorlichtings- en communicatiecampagne voor de Olympische Spelen van Barcelona, alsmede voor de Olympische

Winterspelen van Albertville en de Wereldtentoonstelling van Sevilla?

Hoe zorgt de Commissie bij de verdeling van deze media-uitgaven voor een evenwichtige en billijke vertegenwoordiging van de verschillende communicatiemiddelen, afhankelijk van de Lid-Staten en het heersende mediaklimaat?

**Antwoord van de heer Pinheiro
namens de Commissie**

(26 juli 1993)

Op 15 maart 1989 heeft de Commissie, die daarmede tegemoetkwam aan de wensen die zowel door het Europees Parlement als in het verslag Adonnino over het Europa van de burgers waren kenbaar gemaakt, besloten de Gemeenschap te betrekken bij de Olympische Winter- en Zomerspelen van 1992, een mediumevenement met zeer veel communicatiemogelijkheden.

Hiertoe is door de begrotingsautoriteit een bedrag van 24,5 miljoen ecu in de begroting opgenomen. Van dit bedrag is 10 miljoen ecu gestort als rechtstreekse bijdrage aan de comités voor de organisatie van de Spelen, dat wil zeggen 4 miljoen ecu aan het COJO (Comité voor de organisatie van de Olympische Spelen te Albertville) en 6 miljoen ecu aan het COOB (Comité voor de organisatie van de Olympische Spelen te Barcelona).

Tegenover deze subsidies stond voornamelijk dat het communautaire embleem in beeld werd gebracht tijdens belangrijke, op de televisie uitgezonden evenementen van de Olympische Spelen, namelijk de openings- en sluitingsplechtigheden van de Spelen.

Ten einde de communautaire boodschap die door tussenkomst van de Olympische comités werd overgebracht, te verduidelijken en te versterken, heeft de Commissie ook besloten ter gelegenheid van de Spelen een grote informatie- en communicatiecampagne over de Gemeenschap en de grote markt van 1992 te voeren, voor een bedrag van in totaal 4,5 miljoen ecu.

De vijf hoofdlijnen van deze campagnes waren:

- voorlichtingscampagnes over de plaatsen waar de Olympische spelen werden gehouden,
- voorlichtingsacties in de twaalf Lid-Staten,
- de uitgave van promotie- en informatiemateriaal,
- de relaties met de media,
- een reclamecampagne.

Wat de betrekkingen met de pers betreft, waren de voor de Spelen te Albertville en Barcelona opgestelde communiqués een van de voornaamste pijlers van de operatie die ten doel had het gehele Olympische programma op de Europese mediamaarkt te exploiteren. Deze communiqués werden op zo ruim mogelijke schaal in de Lid-Staten verspreid (persagentschappen, algemene en gespecialiseerde pers).

De persreclame die in het kader van de reclamecampagne is gevoerd, werd opgenomen in de dagbladpers van de

Lid-Staten, in meer dan 40 kranten met een lezerspubliek van in totaal ongeveer 50 miljoen. De hiervoor bestede middelen zijn zorgvuldig verdeeld tussen de Lid-Staten, naar evenredigheid van hun respectieve bevolking. In iedere Lid-Staat zijn de gekozen titels geselecteerd op grond van zuiver commerciële criteria (verspreiding, aantal lezers), waarbij de doelstelling was nationaal een zo groot mogelijk gedeelte van de bevolking te bereiken.

Anderzijds waren voor een bedrag van 15,3 miljoen ecu kredieten ter beschikking gesteld van het Commissariaat-generaal van de Europese Gemeenschappen voor de Wereldtentoonstelling van Sevilla.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3156/92

van de heer Edward Kellett-Bowman (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 januari 1993)

(93/C 292/30)

Betreft: Uitgaven voor de G 24 en de G 7

Kan de Commissie in aansluiting op haar antwoord op mondelinge vraag H-1045/92 ⁽¹⁾ en aangezien bij de administratie van de G 24- en de G 7-middelen ook kosten door de Commissie moeten worden betaald, mededelen welk bedrag zij uitgeeft aan administratieve kosten bij het beheer van de G 24- en de G 7-fondsen en hoeveel van dit geld afkomstig is uit de G 24 en de G 7-fondsen zelf en hoeveel uit de begroting van de Commissie?

⁽¹⁾ Handelingen van het Europees Parlement nr. 3-423 (oktober 1992).

**Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie**

(29 juli 1993)

Zoals de Commissie in haar antwoord op mondelinge vraag H-1045/92 uitlegde, heeft zij geen kwitanties van de met de G 24 of de G 7 gemoeide kosten. De door de Commissie namens deze twee groepen uitgevoerde coördinatietaken maken dan ook deel uit van het gewone werk van het Commissiepersoneel.

Het is onmogelijk een nauwkeurig bedrag op te geven in verband met de kosten van dit coördinatiewerk, aangezien dat over een aantal afdelingen van de Commissie gespreid is en veel van deze afdelingen slechts een deel (en dikwijls maar een klein deel) van hun tijd aan dat werk besteden. De coördinatie dienst van de G 24 bij het Directoraat-generaal Economische buitenlandse betrekkingen van de Commissie bestaat echter uit zes ambtenaren (drie met een A-rang, één met een B-rang en twee met een C-rang), uit acht man tijdelijk personeel en uit tien nationale ambtenaren, die (met betaling van hun bezoldiging) door Lid-Staten van de G 24 zijn gedetacheerd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3166/92
van de heer Juan Bandrés Molet (V)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(6 januari 1993)
(93/C 292/31)

Betreeft: Zuiveringsstation van Onda, Betxi en Vila Real (gemeente Valencia)

De technische informatie van het project van algemene riolering en zuiveringsstation van Onda, Betxi en Vila Real (Plana Baixa), dat op 28 april 1992 werd gepubliceerd in het Publikatieblad (Boletín Oficial) van de provincie Castelló, is openbaar gemaakt.

In de gepubliceerde technische informatie valt de onvoldoende capaciteit op van de geplande installatie om alle gemeentelijke en industriële lozingen van die drie dorpen te zuiveren, evenals het ontbreken van een milieu-effectrapportage voor de zuiveringsinstallatie, die nochtans verplicht is uit hoofde van de Europese en de Valenciaanse wetgeving (RD 1.302/86 inzake milieu-effectrapportage).

Voor het project voor de bouw van het zuiveringsstation en de rioleringen werd in het kader van het EFRO een aanzienlijke communautaire subsidie uitgetrokken.

Kan de Commissie stappen ondernemen om ervoor te zorgen dat voor het ingediende project de verplichte milieu-effectrapportage wordt uitgevoerd en dat het een voldoende capaciteit krijgt om alle gemeentelijke en industriële lozingen te zuiveren?

Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie
(19 juli 1993)

Krachtens artikel 4, lid 2, van Richtlijn 85/337/EEG ⁽¹⁾ zijn projecten voor zuiveringsstations onderworpen aan een milieu-effectbeoordeling wanneer de Lid-Staten zulks op grond van de kenmerken daarvan noodzakelijk achten.

In het kader van de cofinancieringsprocedure van het EFRO ten behoeve van het in deze vraag bedoelde zuiveringsstation dat moet worden gebouwd in de regio Valencia, heeft de Commissie de Spaanse instanties verzocht haar in het bezit te stellen van de resultaten van de milieu-effectrapportage die zij daar hebben uitgevoerd.

In hun antwoord van 24 juni 1993 hebben deze instanties medegedeeld dat de milieu-effectrapportage die is uitgevoerd door de Technische Hogeschool van Valencia voor het technische gedeelte was afgerond, maar dat de resultaten van het openbaar onderzoek nog moesten worden afgewacht om tot het definitieve milieu-effectrapport te kunnen komen.

Wat het tweede punt van de vraag betreft, geeft de Commissie het geachte Parlements lid in overweging zich tot de ter zake bevoegde nationale instanties te wenden.

⁽¹⁾ PB nr. L 175 van 5. 7. 1985.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3212/92
van de heer Víctor Manuel Arbeloa Muru (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(6 januari 1993)
(93/C 292/32)

Betreeft: Maatregelen ten gunste van het mecenaat voor culturele activiteiten

Welke maatregelen heeft de Commissie getroffen ten gunste van het mecenaat voor culturele activiteiten op grond van de resolutie die de ministers van Culturele Zaken hebben aangenomen in de Raad van 13 november 1986 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ PB nr. C 320 van 13. 12. 1986, blz. 2.

Antwoord van de heer Pinheiro
namens de Commissie
(29 juli 1993)

Met hun resolutie van 13 november 1986 en hun conclusies van 27 mei 1988 hebben de Raad en de ministers van Cultuur de belangrijke rol onderstreept van het cultureel mecenaat van het bedrijfsleven ten aanzien van het Europees cultureel erfgoed en culturele activiteiten in het algemeen. Zij hebben erop gewezen dat deze financieringsbron de bestaande overheidsfinanciering niet mag vervangen, maar moet aanvullen.

De Commissie heeft ervoor gekozen een actie te steunen die op Europees niveau een netwerk beoogt op te zetten van verenigingen en organen die op dit gebied reeds actief zijn. Hiermee wil zij inzonderheid de uitwisseling en verspreiding van informatie stimuleren over nationale maatregelen die op dit gebied zijn getroffen.

Hiertoe heeft de Commissie zich er allereerst toe verplicht gedurende drie jaar de oprichting van het Europees comité voor het bedrijfsleven en de cultuur te steunen. Dit netwerk omvat een aantal verenigingen en organisaties in de Lid-Staten die zich op nationaal niveau beijveren voor het mecenaat. De steun die door de Commissie op grond van deze verplichting werd toegekend, liep eind 1992 af.

In de toekomst zullen de verschillende initiatieven die op dit gebied kunnen worden genomen, worden gestimuleerd op grond van de prioriteit die door de Raad (12 november 1992) en het Europees Parlement (21 januari 1993) werd verleend aan transnationale culturele netwerken, overeenkomstig de mededeling van de Commissie inzake de nieuwe vooruitzichten voor de actie van de Gemeenschap op

cultureel gebied ⁽¹⁾ en met name aan de hand van deel III van het programma Caleidoscoop (aanmoediging van netwerken).

Tegelijkertijd heeft de Commissie samen met de Portugese autoriteiten op 2 en 3 april 1992 een conferentie georganiseerd over het cultureel mecenaat in Europa.

Deze conferentie had tot doel de verschillende partners die betrokken zijn bij het mecenaat in staat te stellen hun ervaringen uit te wisselen en vast te stellen, welk type actie op communautair niveau een nuttige bijdrage zou kunnen leveren aan de ontwikkeling van het mecenaat.

Het onderzoek van deze kwestie wordt momenteel verdiept door het Comité voor culturele zaken.

⁽¹⁾ Doc. COM(92) 149 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3226/92

van de heer Diego de los Santos López (ARC)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 januari 1993)

(93/C 292/33)

Betreft: Bescherming van de communautaire rijstsector

De afgelopen jaren heeft de Commissie steun verleend aan een omschakeling op een andere soort in de rijstsector.

Als gevolg hiervan verkregen de rijstbouwers steun voor het verbouwen van „Indische rijst” ten koste van „Japanse rijst”. Hiermee wilde men de Europese consumenten tegemoetkomen; er was namelijk vraag naar dit produkt waaraan een tekort bestond in de Gemeenschap.

Streken als het Andalusië van de benedenloop van de Guadalquivir, de moerassen van de Guadalquivir, hebben veel energie gestoken in een omschakeling volgens de communautaire richtlijnen.

Op het ogenblik maken deze streek en andere delen van de Gemeenschap een ernstige crisis door als gevolg van de massale invoer van „Indische rijst”, een crisis die bovendien nog samenvalt met het eind van de steunregeling. De verdenking bestaat dat er op enigerlei wijze gefraudeerd wordt bij een groot deel van deze invoer.

Kan de Commissie medelen om hoeveel ingevoerde rijst het de afgelopen jaren ging en waar deze vandaan kwam?

Welke maatregelen neemt zij om de herkomst van deze invoer te controleren en te voorkomen dat de communautaire markten ernstig geschaad worden?

Beschikt de Commissie over gegevens over uit Curaçao afkomstige invoer?

Antwoord van de heer Steichen namens de Commissie

(4 juni 1993)

Nadat vijf verkoopseizoenen lang aan de rijsttelers rechtstreekse steun is verleend om de omschakeling te bevorderen, beschikt de Gemeenschap nu over een produktie van Indica-rijst waarmee zij voor 40 % in haar behoefte aan rijst van dit ras kan voorzien.

Indica-rijst wordt inderdaad voor het grootste deel in de provincie Sevilla verbouwd (50 % van de totale communautaire produktie). Voorheen werd in de behoefte van de landen in het noorden van de Gemeenschap uitsluitend door invoer voorzien.

Uit de onderstaande tabel, die een overzicht bevat van de ontwikkeling van de invoer van rijst van het Indica-type, blijkt dat die import sedert enkele jaren daalt, ongetwijfeld door het op gang komen van de eigen communautaire produktie van rijst van dit type.

Op alle ingevoerde rijst wordt een compenserend recht geheven en voorts moeten bij invoer de gebruikelijke douaneformaliteiten worden vervuld.

Uit de Nederlandse Antillen (Curaçao), waarvan de invoer krachtens het besluit van de Raad van 25 juli 1991 van het compenserend recht is vrijgesteld, was in de periode van april 1992 tot en met 16 februari 1993 50 981 ton ingevoerd. Momenteel past de Gemeenschap bij invoer van rijst uit de Nederlandse Antillen een minimumprijs van 550 ecu/ton toe. Deze maatregel blijft gelden tot en met 31 augustus 1993.

Invoer van Indica-rijst (× 1 000 ton)	Invoer — naar land van oorsprong (procentuele verdeling)	
1988: 350	Verenigde Staten van Amerika	60
1989: 325	Thailand	15
1990: 316	India	8
1991: 297	Suriname	7
	Guyana	4
	Overige landen	6

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3246/92

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 januari 1993)

(93/C 292/34)

Betreft: Positieve houding tegenover het Europees erfgoed

Op de drempel van het derde millennium, en tevens nu aan de Europese Unie wordt gebouwd, is de tijd aangebroken voor de „verzoening” van de Europese volkeren met hun culturele erfgoed, met de culturele rijkdommen die zij

hebben geërfd, waarover zij beschikken of die zij nog zullen verwerven.

Is de Commissie, gezien deze noodzaak, van plan iets te doen aan de huidige verwarring en/of onverschilligheid onder de Europese volkeren ten aanzien van de cultuur van het oude continent? En, zo ja, welke maatregelen denkt zij hiervoor te gebruiken?

**Antwoord van de heer Pinheiro
namens de Commissie
(30 juli 1993)**

Voor de beantwoording van de door het geachte Parlements lid gestelde vraag kan het best worden verwezen naar artikel 128 van het ontwerp-Verdrag betreffende de Europese Unie, waarin de Gemeenschap de opdracht krijgt bij te dragen tot „de ontplooiing van de culturen van de Lid-Staten onder eerbiediging van de nationale en regionale verscheidenheid van die culturen, maar tegelijk ook de nadruk leggend op het gemeenschappelijk cultureel erfgoed”.

De Commissie neemt zich derhalve voor de samenwerking tussen de Lid-Staten aan te moedigen en, indien noodzakelijk, hun op de verbetering van de kennis en de verspreiding van de cultuur en de geschiedenis van de Europese volkeren gerichte actie te ondersteunen en aan te vullen. In haar mededeling „Nieuwe vooruitzichten voor de actie van de Gemeenschap op cultureel gebied”⁽¹⁾ heeft zij reeds bepaalde initiatieven voorgesteld die te gelegener tijd, na de ratificatie van het Verdrag betreffende de Europese Unie, ten uitvoer zouden kunnen worden gelegd.

De middelen om dit beleid ten uitvoer te leggen zijn vooralsnog beperkt en de bevoegde instanties dienen de passende budgettaire maatregelen te treffen en in te spelen op deze nieuwe impuls die aan de communautaire actie wordt gegeven.

⁽¹⁾ Doc. COM(92) 149 def.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3309/92
van de heer Mihail Papayannakis (GUE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(6 januari 1993)
(93/C 292/35)**

Betreft: Project in de regio Prevelis

Het gebied rond Prevelis in het zuiden van het departement Rethymno op Kreta is bekend wegens de Kourtaliotische Kloof (het tweede palmbos in Europa) en het Prevelis-meer met zijn zeldzame flora en fauna. In dit gebied is al een begin gemaakt met de uitvoering van een irrigatieproject, dat deel uitmaakt van het regionaal operationeel programma en gefinancierd wordt uit het GMP voor Kreta. Het project is gericht op de exploitatie van het grootste gedeelte van het resterende water.

1. Het Prevelis-meer, dat wettelijk beschermd is (Staatsblad nr. 1242/18. 10. 1973), is in 1972 een eerste keer getroffen door een irrigatieproject waarmee twee derde van het water uit de Kourtaliotische Kloof gemoeid was. Dit water kwam oorspronkelijk in de omgeving van het meer terecht.
2. Het is overduidelijk wat het gevolg zal zijn van de minimalisering van de hoeveelheid water die nog in het meer terecht zal komen. De in vergelijking met vroeger minimale hoeveelheid biedt geen garantie voor het behoud van de waterbiotoop en de vegetatie, en het gebied zal radicaal en onherroepelijk worden aangetaast.
3. Op 4 juni 1992 heeft het Envireg-beheerscomité de opwaardering en bescherming van het natuurlijke milieu van de Kourtaliotische Kloof en het Prevelis-meer opgenomen in het Envireg-programma van de Gemeenschap, om precies te zijn in het pakket „biotopen op Kreta” met een totale begroting van 225 miljoen drachme.
4. Volgens het Technisch Instituut van West-Kreta heeft er geen milieu-effectbeoordeling plaatsgevonden.

Kan de Commissie meedelen hoe de opnemings van het betrokken gebied in het Envireg-programma met het oog op de bescherming van biotopen te rijmen valt met opnemings in het GMP voor Kreta ten behoeve van de financiering van een ontwikkelingsproject met nadelige gevolgen voor het milieu, en wat wil zij in het kader van haar bevoegdheden ondernemen om te komen tot schorsing van de werkzaamheden in afwachting van een milieu-effectbeoordeling en om aantasting van dit gebied te voorkomen?

**Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie
(9 juli 1993)**

De Commissie kan het geachte Parlements lid de bevestiging geven dat er in het kader van het operationele meerfondsenprogramma voor Kreta financiële middelen uit de Structuurfondsen (EOGFL) beschikbaar zijn voor het irrigatieproject Kourtaliotis.

Wat de milieuaspecten aangaat, hebben de Griekse autoriteiten de Commissie meegedeeld dat de bevoegde instanties op het punt staan een milieu-effectrapportage (MER) te laten uitvoeren. Uiteraard valt te verwachten dat er aan de uitvoering van het project nadere voorwaarden zullen worden gesteld, wanneer de resultaten van de MER beschikbaar zijn.

Met het verlenen van steun voor het betrokken biotopenproject in het kader van Envireg geeft de Commissie duidelijk aan dat het betrokken gebied in haar ogen bescherming behoeft.

De Commissie zal eerst de resultaten van de MER afwachten, voordat nieuwe communautaire middelen voor het irrigatieproject Kourtaliotis worden vrijgemaakt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3320/92

van mevrouw Concepció Ferrer (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 januari 1993)

(93/C 292/36)

Betreft: Spaanse programma's in het kader van Interreg ten gunste van douaneambtenaren

Een van de specifieke doelstellingen van het Interreg-programma is de bevordering van maatregelen voor de opleiding en werkgelegenheid van werknemers die gevolgen ondervinden van de opheffing van de communautaire binnengrenzen waarmee de voltooiing van de interne markt gepaard gaat.

De Lid-Staten moesten in het voorjaar van 1991 hun desbetreffende programma's bij de Commissie indienen.

Kan de Commissie mededelen welke soorten programma's Spanje heeft ingediend en welke daarvan zijn goedgekeurd?

**Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie**

(16 juli 1993)

In het kader van Interreg kan inderdaad steun worden verleend voor scholings- en werkgelegenheidsmaatregelen ten behoeve van mensen die door het afschaffen van de grenscontroles hun baan hebben verloren, zoals bij voorbeeld douane-expediteurs.

In de samenwerkingsprogramma's van Spanje met Portugal en Frankrijk, die in het kader van Interreg zijn opgezet, zijn geen specifieke acties voor douane-expediteurs opgenomen, omdat niet is voorzien in bijstandsverlening door het Sociaal Fonds. De plannen die de Spaanse autoriteiten in het kader van Interreg hebben ingediend, zijn echter in de eerste plaats gericht op de omschakeling van de economische activiteiten die vóór de afschaffing van de grenscontroles van groot belang waren. Op deze manier zou het vinden van alternatieve werkgelegenheid voor de betrokken beroepsgroepen gemakkelijker moeten worden.

Voorts heeft de Raad op 17 december 1992 een specifieke verordening goedgekeurd, waarbij 30 miljoen ecu beschikbaar is gesteld voor de medefinanciering van omschakelings- en herstructureringsacties voor ondernemingen die het meest door de afschaffing van de grenscontroles worden getroffen. In dit kader hebben de Spaanse autoriteiten tal van concrete plannen ingediend, die momenteel door de Commissie worden bestudeerd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3333/92

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(25 januari 1993)

(93/C 292/37)

Betreft: Heffing door Griekenland van een bijzondere belasting op vliegtrips

Hotelhouders en touroperators, maar vooral luchtreizigers protesteren tegen het besluit van de Griekse autoriteiten een bijzondere belasting op vliegtrips te heffen om zo geld bijeen te krijgen voor de aanleg van de nieuwe Atheense luchthaven bij Spata. Kan de Commissie om afschaffing van deze belasting vragen omdat deze in strijd is met de mededingingsregels?

**Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie**

(7 juli 1993)

De Commissie is niet door Griekenland op de hoogte gebracht van de invoering van de heffing waarover het geachte Parlementslid het heeft.

Wat de communautaire fiscale bepalingen betreft, kan de heffing, die immers bij de afgifte van vliegtickets wordt geïnd en geen verband houdt met de kosten van de vervoerdienst, niet als een BTW uitgelegd worden, en in ieder geval ook niet als een heffing op de omzet die krachtens artikel 33 van de Zesde Richtlijn met betrekking tot de BTW (77/388/EEG) ⁽¹⁾ verboden is.

Daar deze heffing verder uitgelegd lijkt te moeten worden als een bijdrage die betrekking heeft op diensten, kan een eventuele discriminatie tussen nationaal en internationaal vervoer niet onderzocht worden met betrekking tot artikel 95 van het EEG-Verdrag dat alleen op produkten betrekking heeft.

Indien de opbrengst van deze heffing moet dienen als voorfinanciering van de luchthaven van Spata dient zij als een bijzondere luchthavenbelasting bestempeld te worden. Hoewel er op dit moment geen enkele communautaire wetgeving bestaat met betrekking tot de luchthavenbelastingen en -bijdragen, zou deze belasting, als zij ingevoerd zou worden om nationale en communautaire reizigers te discrimineren, een inbreuk kunnen betekenen op artikel 7 van het EEG-Verdrag.

De diensten van de Commissie hebben de Griekse autoriteiten dan ook verzocht hen alle noodzakelijke inlichtingen te verstrekken om deze kwestie uitgebreid te kunnen onderzoeken.

De Commissie bezint zich momenteel op de mogelijkheid om een communautair kader in te voeren voor de luchtvaartbelastingen, dat op alle intracommunautaire luchtvaartdiensten van toepassing zou zijn.

(1) PB nr. L 145 van 13. 6. 1977.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3364/92

van de heer David Martin (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(25 januari 1993)

(93/C 292/38)

Betreft: Beleid met betrekking tot de verstrekking van EG-documenten aan archieven en bibliotheken

De Gemeenschap verstrekt exemplaren van haar publikaties in het Engels aan een aantal bibliotheken in de Verenigde Staten. In sommige gevallen worden deze documenten intensief gebruikt en vormen ze een belangrijke informatiebron voor mensen die onderzoek doen op terreinen die met de Gemeenschap verband houden. De publikaties worden gratis verstrekt en leveren een belangrijke bijdrage aan de kennis over de Gemeenschap in de Verenigde Staten en aan de bevordering van het inzicht in de Gemeenschap en haar beleid.

De kosten die hiermee gemoeid zijn, zijn inmiddels zeer hoog geworden, en het Bureau voor de statistiek van de Gemeenschap meent kennelijk dat het niet langer gratis exemplaren van al zijn publikaties aan archieven en bibliotheken kan zenden. Hierdoor is een aantal Amerikaanse universiteiten in de problemen geraakt omdat ze de informatie nodig hebben maar de kosten niet zelf kunnen dragen.

Kan de Commissie mededelen:

1. of zij heeft overwogen de kosten te drukken door omvangrijke documenten op CD-ROM aan te leveren,
2. of zij heeft overwogen afspraken te maken over een ruilformule, zodat Europese archieven en bibliotheken publikaties kunnen krijgen van de Amerikaanse federale overheid en uit andere grote landen.
3. of zij voornemens is stukken die thans tot de SEC-documenten horen maar die niet vertrouwelijk zijn, aan een breder publiek, en ook aan archieven en bibliotheken, beschikbaar te stellen?

**Antwoord van de heer Pinheiro
namens de Commissie**

(26 juli 1993)

1. Eurostat heeft de afgelopen twee en een half jaar de mogelijkheid gehad om statistische gegevens op CD-ROM op te slaan: vanaf 1991 is er een maandelijkse CD-ROM verschenen met gedetailleerde statistieken over de buitenlandse handel van de Gemeenschap van 1976 tot vandaag. Deze gegevens zijn afkomstig van de Comext-databank.

Een algemene CD-ROM verscheen in maart 1993 met gegevens die waren ontleend aan alle statistische bronnen van de Gemeenschap. Deze CD-ROM is een soort elektronisch statistisch jaarboek.

2. De Commissie overweegt voornamelijk niet met een dergelijke formule van start te gaan. Niettemin zou zij dit in de toekomst kunnen overwegen.

3. SEC-documenten van Eurostat zijn de zogeheten „statistische documenten”, die de meest gedetailleerde statistieken bevatten en die alleen voor specialisten van belang zijn. Wat depotbibliotheken betreft, heeft Eurostat de gratis distributie van statistische documenten om budgettaire redenen moeten stopzetten. Eurostat heeft erop gewezen dat elke dienst (zoals DG X voor depotbibliotheken) verantwoordelijk is voor de keuze, reproductie en distributie van statistische documenten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3471/92

van de heer Gijs de Vries (LDR)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(28 januari 1993)

(93/C 292/39)

Betreft: Initiatiefrecht Commissie

Blijkens een hoofdartikel in *The Independent* („Big drama, narrow stage”, 6 oktober 1992) diende de Commissie in het jaar 1992 in totaal 535 voorstellen in bij de Raad van ministers. „(. . .) the Commission found that it had initiated only about 30 measures, or 6 per cent, although some of these were important. Of the rest, the largest number flowed from the application of international agreements. Many others were prompted by requests from, or decisions by, the Council of Ministers (. . .)”.

1. Hoeveel voorstellen heeft de Commissie eigener beweging ingediend, hoeveel op verzoek van de Raad, en hoeveel dienden ter uitvoering van een internationaal akkoord?
2. Heeft de Commissie ook voorstellen ingediend op verzoek van het Europees Parlement en, zo ja, welke?
3. Welke waren de voorstellen die de Commissie eigener beweging heeft ingediend?

**Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi
namens de Commissie**

(5 augustus 1993)

De Commissie herinnert eraan dat zij, overeenkomstig artikel 155 van het Verdrag, het initiatiefrecht heeft voor wetgevingsvoorstellen op de in het EEG-Verdrag vastgestelde gebieden. Bijgevolg is de Commissie juridisch en politiek voor haar voorstellen verantwoordelijk, ongeacht de vraag of deze tot stand zijn gekomen op verzoek van de Raad, het Europees Parlement of het bedrijfsleven (zie de mededeling van de Commissie inzake het subsidiariteitsbeginsel (1)).

Bij de uitoefening van haar initiatiefrecht houdt de Commissie evenwel rekening met een reeks factoren, zoals, bij voorbeeld, de behoeften van het bedrijfsleven, de verzoeken van de andere instellingen en de uitkomsten van de internationale onderhandelingen. De cijfers die zijn vermeld in het door het geachte Parlementslid aangehaalde artikel moeten in dit licht worden gezien.

Het is niet mogelijk een vergelijking op te stellen tussen de voorstellen van de Commissie die tot stand kwamen op verzoek van respectievelijk de Raad en het Europees Parlement. Enerzijds wordt de Commissie door het Europees Parlement in zijn resoluties verzocht om een reeks initiatieven te nemen, gaande van een gericht optreden via de weg van de begroting tot het opstellen van een strategisch document (en niet noodzakelijkerwijze het voorstellen van een besluit met wetgevend karakter). Het door de Commissie opgestelde halfjaarlijkse document over de gevolgen die worden gegeven aan de resoluties van het Europees Parlement laat zien dat de Commissie in grote mate gevolg geeft aan de verzoeken van het Parlement. Anderzijds geven bepaalde door de Commissie genomen initiatieven aanleiding tot verzoeken, uitgaande van zowel de Raad als het Europees Parlement (zie, bij voorbeeld, de voorstellen betreffende de veiligheid op zee en het actieprogramma inzake de verkeersveiligheid).

(¹) Doc. SEC(92) 1990 def.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3472/92

van de heer Bartho Pronk (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(28 januari 1993)

(93/C 292/40)

Betreft: Adviezen Economisch en Sociaal Comité

In hoeveel gevallen en met betrekking tot welke richtlijnen heeft de Commissie gedurende de afgelopen twee jaar rekening gehouden met de adviezen van het Economisch en Sociaal Comité?

Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie

(15 juli 1993)

Tussen 1 januari 1991 en 31 december 1992 heeft de Commissie 111 voorstellen voor richtlijnen gewijzigd nadat het Economisch en Sociaal Comité een advies had uitgebracht:

- in 82 gevallen heeft de Commissie in haar gewijzigde voorstel elementen uit het advies van het Comité opgenomen. In 17 van deze gewijzigde voorstellen wordt expliciet verwezen naar het advies van het Comité.
- In 10 gevallen bracht het Comité een gunstig advies uit en was de wijziging gebaseerd op het advies van het Europees Parlement.

— In de 19 overige gevallen heeft de Commissie het advies van het Comité niet gevolgd.

De Commissie zal de lijst van de betrokken richtlijnen zowel rechtstreeks aan het geachte Parlementslid als aan het Secretariaat-generaal van het Europees Parlement doen toekomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3487/92

van de heer Gerardo Fernández-Albor (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(28 januari 1993)

(93/C 292/41)

Betreft: Snelle wegverbinding tussen Galicië en Centraal-Europa door Cantabrische Pyreneeën

Het Spaanse Galicië behoort door zijn geografische ligging tot de regio's die het meest afgelegen zijn van de voornaamste economische centra van de Europese Gemeenschap. Zijn ligging binnen de Atlantische Bocht heeft het altijd noodzakelijk gemaakt allerlei initiatieven te nemen om de regio in de praktijk dichter bij de economische centra van de Gemeenschap te brengen.

Toch moet de gemeenschappelijke Galicische droom om een verbinding tot stand te brengen met het economische centrum van Europa via een snelle wegverbinding door de Cantabrische Pyreneeën nog altijd worden gerealiseerd, en dat ondanks de algemene instemming die in heel Galicië bestaat voor de aanleg van een dergelijke snelle wegverbinding.

Is de Commissie daarom in het licht van de geplande uitvoering van grote infrastructuurwerken door de Europese Gemeenschap om de economische ontwikkeling in alle landen van de Gemeenschap nieuw leven in te blazen, niet van mening dat het wenselijk is op de lijst van grote infrastructuurwerken van de Gemeenschap de autosnelwegverbinding op te nemen die Galicië in contact moet brengen met het zenuwcentrum van de Gemeenschap, via de Cantabrische Pyreneeën, om op die manier de afgelegen Galicische economie te verbinden met de meer ontwikkelde economieën van onze Gemeenschap, die zich in Centraal-Europa bevinden?

Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie

(5 augustus 1993)

Het door de geachte Afgevaardigde bedoelde wegvak is opgenomen in de kaart van transeuropese wegen waarvoor thans in de Raad besprekingen worden gevoerd.

Het is evenwel aan de Spaanse Regering of aan de regionale autoriteiten om bij de Europese Investeringsbank voorstellen in te dienen voor de toekenning van steun in het kader van de tijdelijke leningsfaciliteit die door de Europese Raad van Edinburgh voor de periode 1993—1994 is ingevoerd.

Uit deze nieuwe faciliteit kunnen investeringen in de transeuropese vervoernetwerken en andere investeringen in die sector die de toegang van de betrokken regio's tot de transeuropese netwerken vergemakkelijken, worden gesteund. Om wat de financiering betreft snel resultaat te kunnen boeken, zal de EIB projecten in aanmerking nemen waarvan de uitvoering reeds is gestart of waarmee men op zeer korte termijn zou beginnen.

De Spaanse Regering kan ook een aanvraag indienen in het kader van het Cohesiefonds, indien zij van oordeel is dat een dergelijk project verband houdt met de transeuropese netwerken en gericht is op de bevordering van de onderlinge koppeling en interoperabiliteit van de Spaanse vervoernetwerken en van de toegang tot die netwerken, rekening houdend met de noodzaak om de regio Galicië te verbinden met de centrale regio's van de Gemeenschap.

Ten slotte kan het door de geachte Afgevaardigde bedoelde gedeelte van de snelweg dat van belang is voor Galicië, Asturias en Cantabria eventueel het voorwerp uitmaken van een verzoek om een EFRO-financiering in het kader van de steunmaatregelen van dit fonds voor de periode 1994—1999.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 3506/92

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(28 januari 1993)

(93/C 292/42)

Betreft: Het nut van bepaalde aanpassingen in het visserijbeleid

De Raad van ministers voor Visserij is bij de herziening van het communautair visserijbeleid tot de conclusie gekomen dat bij de uitvoering van het herziene beleid moet worden vastgehouden aan de bestaande uitgangspunten, zoals het principe van relatieve stabilisering, het systeem van de maximaal toelaatbare vangsten (TAC's) en quota, de regeling inzake ontheffing van de vrije toegang tot de twaalf-mijlszone, enz.

Heeft de Commissie in dit verband onderzoek gedaan naar het nut van bepaalde maatregelen, zoals aanpassing van de meerjaren TAC's en quota, en aanpassingen bij de geografische definitie van de reserves en bij de toepassing van de micro-quota?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**

(15 april 1993)

Met het oog op debatten in de communautaire Instellingen en instanties over eventuele wijzigingen van het beleid van instandhouding en beheer van de visbestanden, heeft de Commissie op grond van artikel 8 van Verordening (EEG) nr. 170/83 ⁽¹⁾ een verslag ingediend over het gemeenschappelijk visserijbeleid (GVB) ⁽²⁾.

Dat de Commissie bij die gelegenheid bewust een zeer brede analyse heeft gegeven, was hoofdzakelijk om alle belangrijke en fundamentele problemen van het GVB te signaleren en vervolgens, rekening houdend met de adviezen die zij heeft kunnen inwinnen, een aantal aanwijzingen te geven die daarna de Raad in staat hebben gesteld, na raadpleging van het Europese Parlement, een gewijzigde verordening goed te keuren met behulp waarvan de gesignaleerde moeilijkheden kunnen worden opgelost.

Verordening (EEG) nr. 3760/92 ⁽³⁾ betekent niet alleen het behoud van de verworvenheden van het gemeenschappelijk visserijbeleid in het kader van Verordening (EEG) nr. 170/83, maar maakt het tevens mogelijk de nodige hervormingen uit te voeren.

In antwoord op de precieze vragen van het geachte Parlements lid zij erop gewezen dat de Commissie op grond van de artikelen 4 en 8 in staat zal zijn, rekening houdend met de wetenschappelijke en technische, maar ook met de economische adviezen, een beperking voor te stellen van het exploitatieniveau van bepaalde visbestanden door voor zover noodzakelijk hetzij de vangst, hetzij de visserijinspanning te beperken of door combinatie van beide. Dat zal gebeuren met grotere doeltreffendheid en grotere duidelijkheid, met name door geval per geval voor een aantal jaren de doelstellingen te bepalen en tevens de meest geschikte strategieën en de beheersinstrumenten.

Wat betreft de wijze van verdeling van de vangst zal de Commissie, met inachtneming van het beginsel van de relatieve stabiliteit van de visserij, voortaan op verzoek van de betrokken Lid-Staten aanpassingen kunnen voorstellen van bepaalde verdeelsleutels om rekening te houden met de miniquota en met de sedert 1983 gebruikelijke quotaruil, zulks evenwel zonder dat het totale evenwicht van de verdeling wordt verstoord.

⁽¹⁾ PB nr. L 24 van 27. 1. 1983.

⁽²⁾ Doc. SEC(91) 2288 def.

⁽³⁾ PB nr. L 389 van 31. 12. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 17/93

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(3 februari 1993)

(93/C 292/43)

Betreft: Financiering door de Commissie van het dagblad „Oslobodenje” (Bevrijding)

In de frontlijn van de oorlog in Sarajevo, geeft onder de niet aflatende beschietingen een held van de journalistiek, Zlatko Dizdarevic, samen met Serven, Kroaten en Moslims het dagblad „Oslobodenje” uit.

Kan de Commissie deze inspanning, die een hoop op vrede in het oorlogsgeweld vertegenwoordigt, niet financieel steunen en samen met internationale verenigingen van journalisten de overhandiging van een geldprijs voorstellen?

**Antwoord van de heer Pinheiro
namens de Commissie**

(27 juli 1993)

De Commissie deelt de gevoelens van het geachte Parlementslid wat betreft de merites van de Moslim-, Kroatische en Servische journalisten die bijdragen tot de verschijning van het dagblad „Oslobodjenje” te Sarajevo.

Dit dagblad wordt gesteund door een niet-gouvernementele organisatie in een Lid-Staat. Deze niet-gouvernementele organisatie verschaft met name het krantenpapier waarop dit dagblad wordt gedrukt. De Commissie heeft voor de hiermee samenhangende kosten financiële steun verleend.

Gezien de omvang van de menselijke tragedie die in het vroegere Joegoslavië plaatsvindt en het algemeen en aanhoudend gebruik van geweld en plegen van gruweldaden zal de prijs Félix Houphouët-Boigny 1993 van de Unesco voor het streven naar vrede waarschijnlijk worden toegekend aan de journalisten van het dagblad „Oslobodjenje” te Sarajevo, dat een symbool is van het verzet tegen het afdrijven naar nationalisme en xenofobie.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 24/93

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(3 februari 1993)

(93/C 292/44)

Betreft: De toekomst van Interrail

Een aantal Europese organisaties is verontrust over de toekomst van Interrail, een manier van reizen die bij de bevordering van de mobiliteit van jongeren in Europa een sleutelfunctie vervult. Zij eisen dat de betrokken spoorwegmaatschappijen en met name die in Zuid-Europa naar behoren worden gesubsidieerd.

Is de Commissie bereid zich met deze kwestie bezig te houden en het Interrail-spoorweginfrastructuur te subsidiëren, aangezien het reisverkeer van jongeren belangrijke voordelen biedt?

**Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie**

(30 juli 1993)

Op de vergadering van de Reizigerscommissie van de Internationale Spoorwegunie (UIC) in april 1992 had een aantal spoorwegmaatschappijen die tot de Interrail-regeling waren toegetrokken, hun voornemen aangekondigd om vanaf 1993 zich uit de regeling terug te trekken.

Op de vergadering van de Raad van bestuur van de UIC in Warschau op 1 oktober 1992 hebben de directieuren-generaal van de spoorwegondernemingen evenwel besloten de regeling in stand te houden en ze verder uit te werken tot

een systeem dat beter is afgestemd op de verwachtingen en de reisgewoonten van de jongeren in Europa. De Raad van bestuur heeft besloten vóór 1993 voorlopig de bestaande Interrail-formule aan te houden, ten einde over de nodige tijd te kunnen beschikken voor de uitwerking van een meer flexibele regeling.

Het al dan niet ter beschikking stellen van reisformules zoals het Interrail-biljet maakt deel uit van het onafhankelijk beheer van de spoorwegmaatschappijen. De Commissie beschikt over geen wettelijke grondslag en over geen middelen voor het subsidiëren van dit soort activiteiten.

De Commissie zou het evenwel betreuren, indien de spoorwegmaatschappijen de Interrail-regeling of een gelijkaardige formule niet meer zouden aanbieden, omdat zij het Interrail-biljet beschouwt als goede publiciteit voor een milieuvriendelijke vervoertak en als een uitstekend middel voor jongeren om Europa te leren kennen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 40/93

van de leden Florus Wijsenbeek en Rui Amaral (LDR)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(8 februari 1993)

(93/C 292/45)

Betreft: Door de Commissie verleende vrijstellingen voor het zeevervoer

De Commissie heeft vrijstellingen verleend op het gebied van het zeevervoer door een ruimere interpretatie van Verordening (EEG) nr. 4056/86 van de Raad ⁽¹⁾. Door dit besluit kan de versterking van de vloot van de Gemeenschap, die duidelijk achteruit gaat, in gevaar raken.

Het verlenen van vrijstellingen vindt overigens niet alleen plaats bij het zeevervoer, maar ook bij het vervoer over land.

1. Kan de Commissie haar besluit, dat indruist tegen de liberalisatie van het zeevervoer, motiveren?
2. Is de Commissie bereid eventueel op dit weinig gelukkige besluit terug te komen?

⁽¹⁾ PB nr. L 378 van 31. 12. 1986, blz. 4.

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**

(10 augustus 1993)

Verordening (EEG) nr. 4056/86 voorziet in artikel 3 in een groepsvrijstelling voor bepaalde overeenkomsten tussen leden van lijnvaartconferenties. Deze vrijstelling is gemotiveerd door de stabiliserende rol die de conferenties op de lijnvaartmarkt spelen. Het toepassingsgebied van de veror-

dening betreft alleen de zeescheepvaart, en de activiteiten van conferentieleden op andere gebieden dan het vervoer over zee vallen niet onder de vrijstelling.

In dit stadium acht de Commissie het niet dienstig voor te stellen het toepassingsgebied van deze verordening uit te breiden, doch werkt zij in dit kader aan het vinden van een evenwichtige oplossing voor het probleem dat zich in het gecombineerde goederenvervoer voordoet.

Zij is niet voornemens terug te komen op de groepsvrijstelling ten behoeve van lijnvaartconferenties.

De Commissie is zich zeer wel bewust van de noodzaak tot versterking van de communautaire vloot en de liberalisatie van het vervoer over zee en land, en zal zeker niet tegen deze doelstellingen ingaan.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 42/93
van de heer José Valverde López (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(8 februari 1993)
(93/C 292/46)

Betreft: Voorlichtingsbeleid van de communautaire Instellingen

In bijna alle Lid-Staten oefenen de tegenstanders van de ratificatie van het in Maastricht ondertekende Verdrag betreffende de Europese Unie algemeen kritiek uit op het gebrek aan voorlichting van de publieke opinie en het niet plaatsvinden van een voorafgaande discussie. Of deze kritiek al dan niet gegrond is staat te bezien, doch de publieke opinie is ervan overtuigd dat in grote mate onjuiste informatie over het Europese integratieproces wordt verstrekt. Bijgevolg is een grondige evaluatie nodig van de voorlichtingsdiensten, -programma's en -activiteiten van de communautaire Instellingen: Commissie, Raad en Parlement.

Kan de Commissie een mededeling aan de Raad en het Europees Parlement opstellen betreffende een gezamenlijk plan voor een betere voorlichting van de publieke opinie en daarbij een beroep doen op de onontbeerlijke medewerking van de regeringen der Lid-Staten, nu men zich gesteld ziet voor de gezamenlijke uitdaging om de publieke opinie naar behoren te informeren zodat zij haar deel van de verantwoordelijkheid kan dragen voor de opbouw van de Europese Unie?

Antwoord van de heer Pinheiro
namens de Commissie

(6 juli 1993)

De Commissie droeg bij aan de door openheid gekenmerkte discussie van de Europese Raad van Kopenhagen en is

doende een nieuwe benadering van de voorlichting en de communicatie voor te bereiden, waarbij de kern van deze materie wordt aangepakt.

Daarnaast heeft het lid van de Commissie dat speciaal is belast met de audiovisuele sector, voorlichting, communicatie en cultuur, een aantal ontmoetingen gehad met de voorzitter van het Europese Parlement, waarbij soortgelijke doelen voor ogen stonden. De Commissie hecht grote waarde aan de activiteiten op het gebied van het voorlichtingsbeleid van de Europese Gemeenschappen die plaatsvinden in de Commissie cultuur, jeugdzaken, onderwijs en media van het Europese Parlement ⁽¹⁾.

De Commissie is derhalve van oordeel dat passende schema's voor beoordeling en discussie reeds aanwezig zijn en het mogelijk zullen maken de door het geachte Parlementslid genoemde uitdaging aan te kunnen.

⁽¹⁾ Doc. EN/FR/221/221401.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 176/93

van de heer Joaquim Miranda da Silva (CG)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(17 februari 1993)
(93/C 292/47)

Betreft: De toekenning van SIBR-subsidies met financiële participatie van de EG-fondsen

Volgens een studie van het Portugese Sindicato das Indústrias Eléctricas do Sul (SIESI), die in de Portugese pers werd gepubliceerd, zou niet de hand zijn gehouden aan de voorwaarden die voor de toekenning van subsidies uit hoofde van het SIBR (stelsel voor stimuleringsmaatregelen op regionale grondslag) waren gesteld, waardoor van de verwachtingen ten aanzien van de schepping van arbeidsplaatsen niet veel terecht is gekomen.

Er zijn gevallen waarin ondernemingen hadden beloofd arbeidsplaatsen gedurende een zekere periode in stand te houden en daarvoor een flinke subsidie hadden ontvangen, maar intussen toch toestemming kregen werknemers te ontslaan (het geval van Siemens te Évora); in andere gevallen werden subsidies toegekend aan onbekende ondernemingen, die in feite niet bleken te bestaan (Portsol, Norelco); in andere gevallen bleef het aantal gecreëerde arbeidsplaatsen ver beneden het aantal waartoe de ondernemingen die de subsidie ontvangen hadden, zich hadden verplicht (Ford Electrónica, Delco-Remy, Tronitec).

Ik zou de Commissie willen vragen: is zij op de hoogte van deze feiten? Hoe wordt de controle op deze situaties uitgeoefend, en door wie? Welke maatregelen worden er, in geval van niet-nakoming van gedane toezeggingen of van bewezen fraude, genomen tegen de bedrijven die ten onrechte subsidies hebben ontvangen?

**Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie**

(16 juli 1993)

De diensten van de Commissie zijn op de studies van het Sindicato das Indústrias Eléctricas do Sul geattendeerd door artikelen in de pers en de reacties daarop van het Ministerie van Planning en Regionale Zaken, het Ministerie van Industrie en Energie en het IAPMEI (Instituut ter ondersteuning van het midden- en kleinbedrijf).

Op grond van artikel 23 van Verordening (EEG) nr. 4253/88 van de Raad ⁽¹⁾ moeten de Lid-Staten de nodige maatregelen nemen om:

- regelmatig te verifiëren dat de door de Gemeenschap gefinancierde maatregelen stipt zijn uitgevoerd;
- onregelmatigheden te voorkomen en te vervolgen;
- door misbruik of nalatigheid verloren middelen te recupereren.

Bovendien is in artikel 23 bepaald dat de Lid-Staten de Commissie op de hoogte houden van de daartoe genomen maatregelen en in het bijzonder van het verloop van de bestuursrechtelijke en gerechtelijke procedures.

In het kader van het partnerschap heeft de Commissie de Portugese autoriteiten gevraagd om opheldering te verschaffen over de in de studie genoemde gevallen.

Als de aan de bijstandsverlening verbonden voorwaarden niet worden nagekomen of fraude is bewezen, kan de steun worden ingetrokken en kunnen in voorkomend geval juridische procedures worden ingesteld.

⁽¹⁾ PB nr. L 374 van 31. 12. 1988.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 210/93

van de heer Alexandros Alavanos (CG)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(18 februari 1993)

(93/C 292/48)

Betref: Gevolgen van de sluiting van de scheepswerven op het eiland Syros

Bij monde van de minister van Industrie heeft de Griekse Regering duidelijk te kennen gegeven dat zij genoodzaakt is de scheepswerf van Syros te verkopen, gezien de grote schuldenlast en de toezegging van Griekenland aan de Gemeenschap om alle scheepswerven te verkopen en er slechts één te behouden, met name voor defensiedoeleinden. Voorts is het bekend dat de regering zich er op grond van de artikelen 7 en 10 van de zevende richtlijn betreffende de

scheepsbouwindustrie tegenover de Gemeenschap toe heeft verbonden de scheepswerf te sluiten en de activa te verkopen, als ze tegen 31 maart 1993 niet is verkocht. In dit geval zal de plaatselijke economie van het eiland ongeveer 55 % aan geldmiddelen derven, zullen aanverwante sectoren in een zeer zware crisis terechtkomen en zal het aantal werklozen met ongeveer 1 000 toenemen. Naar communautaire normen blijven de scheepsbouwactiviteiten op Syros zeer beperkt, maar voor de plaatselijke economie van het eiland zijn ze uitermate belangrijk. Daarbij komt dat de kosten van de omschakeling of het herstel van de plaatselijke economie en de ontwrichtte sociale situatie op Syros ingevolge de sluiting van de scheepswerf of de inkrimping van het personeelsbestand hoog zullen oplopen. Kan de Commissie in het licht hiervan meedelen of de Gemeenschap op voornoemd besluit zal terugkomen wat de scheepswerf van Syros betreft?

Het gevaar is niet denkbeeldig dat Syros een nieuwe regio in industrieel verval wordt. Welke maatregelen op sociaal gebied stelt de Commissie in het licht daarvan voor en welke zijn haar concrete voorstellen voor investeringen op Syros die zij met de beschikbare middelen en vooral uit hoofde van het nieuwe communautaire bestek wil financieren, ten einde de economische en sociale gevolgen van de eventuele sluiting van de scheepswerf of de drastische inkrimping van het aantal werknemers te ondervangen?

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**

(23 juni 1993)

De Commissie heeft begrip voor de ernstige problemen die de bevolking van Syros momenteel ondervindt, maar de Commissie kan niet terugkomen op haar beslissing inzake de Neorion-werf. Zoals bekend heeft de Raad in artikel 10 van de Zevende Richtlijn bepaald dat niet met contracten samenhangende bedrijfssteun die meer bedraagt dan het voor de andere Lid-Staten toepasselijke steunplafond aan de Griekse werven kan worden verleend, indien deze steun wordt toegekend met het oog op de financiële herstructurering van de scheepswerven in het kader van een systematisch en specifiek herstructureringsprogramma dat is gekoppeld aan afstoting van de werven door deze te verkopen. De Commissie kon goedkeuring verlenen aan steun aan de werf in de vorm van kwijschelding van een schuld van 16,5 miljard drachme, toen de Griekse Regering besloot om de steun vóór het einde van 1991 te verlenen en toezegde de werf vóór 31 maart 1993 te verkopen of te sluiten.

Aangezien de beschikking van de Commissie was gebaseerd op het bestaande wettelijke kader (Zevende Richtlijn betreffende de steunverlening aan de scheepsbouw) en op de toezegging van de Griekse Regering, kan de Commissie haar standpunt in deze niet in heroverweging nemen.

Ten aanzien van compenserende maatregelen is de Commissie bereid om met inachtneming van de artikelen 92 en 93 van het EEG-Verdrag ieder voorstel van de Griekse autoriteiten te onderzoeken dat deze willen voorleggen in verband met de wederopneming in het arbeidsproces van werknemers die hun arbeidsplaats hebben verloren, zoals subsidies voor herscholing en werkgelegenheidsstimulerende maatregelen. Indien de Griekse autoriteiten voor deze maatregelen om financiële steun vragen, is de Commissie bereid dit

verzoek te bezien in samenhang met het nieuwe communautaire bestek.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 236/93

van de heer Juan de Dios Ramírez-Heredia (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(18 februari 1993)
(93/C 292/49)

Betreft: Vrij verkeer van auto's

Met ingang van 1 januari 1993 zijn de grenzen opgeheven.

1. Een burger van de Gemeenschap bezit een auto conform de wet, die definitief in België is geregistreerd. Indien deze burger besluit zich in Spanje te vestigen, moet hij zijn kentekenplaat dan inruilen tegen een Spaanse kentekenplaat? En moet hij, wanneer hij zich jaren later in Nederland zou vestigen, dan weer van kentekenplaat veranderen?
2. Een Spaans burger koopt een tweedehands wagen in Duitsland. Moet hij in Spanje een nieuwe kentekenplaat aanvragen om definitief met deze auto in Spanje te mogen rijden?

**Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi
namens de Commissie**
(27 juli 1993)

Zoals blijkt uit de interpretatieve mededeling van de Commissie inzake de invoer- en inschrijvingsprocedures voor eerder in een andere Lid-Staat ingeschreven voertuigen ⁽¹⁾ moet het voertuig geregistreerd zijn in het land van gebruikelijke woonplaats van zijn eigenaar.

Deze verplichting is ook na 1 januari 1993 ongewijzigd gebleven en dientengevolge moet iemand, die een rechtmatig in België geregistreerd voertuig bezit en besluit zich in Spanje te vestigen, dit in dit land na het verstrijken van de periode van tijdelijke invoer die voorzien is in de wettelijke regeling van iedere Lid-Staat, doen registreren.

Indien dezelfde persoon daarna besluit zich in Nederland te vestigen, zou hij verplicht zijn volgens de thans vigerende regels zijn voertuig in dat land te doen registreren.

Een Spaans burger, die een tweedehands voertuig in Duitsland koopt, waarin dit reeds is geregistreerd, moet dit in Spanje doen inschrijven indien het om het land van zijn woonplaats gaat, ten einde daar vrijelijk te kunnen rijden.

Natuurlijk zien de diensten van de Commissie erop toe dat bij de procedures tot inschrijving van voertuigen die eerder in een andere Lid-Staat waren geregistreerd, de regels van het Gemeenschapsrecht worden nageleefd en meer in het

bijzonder de regels met betrekking tot het vrij verkeer van goederen (artikel 30 van het EEG-Verdrag).

⁽¹⁾ PB nr. C 281 van 4. 11. 1988.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 256/93

van de heer Pierre Bernard-Reymond (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(23 februari 1993)
(93/C 292/50)

Betreft: Vereenvoudiging van administratieve formaliteiten ter verbetering van de situatie op het gebied van het vrije verkeer in de Gemeenschap

Een van de voornaamste doelstellingen van de Gemeenschap is de bevordering van de mobiliteit van de Europese burger met als doel het vrij verkeer binnen de interne markt te stimuleren en de grenzen op te heffen.

Nu is het zo dat in Frankrijk verblijvende jongeren uit de Gemeenschap, om voor dezelfde sociale voorzieningen als jonge Fransen — bij voorbeeld voor het verkrijgen van woningsubsidie — in aanmerking te komen, naast de documenten die jonge Fransen moeten overleggen ook nog over een verblijfspas moeten beschikken die slechts kan worden verstrekt tegen overhandiging van:

- vier pasfoto's,
- een paspoort,
- een uittreksel uit het geboortenregister,
- een verblijfstitel,
- een sociale-verzekeringsattest,
- een inkomenscertificaat,
- een medisch attest.

Kan de Commissie, gezien een en ander, mededelen of zij voornemens is stappen te ondernemen ter vereenvoudiging van de administratieve faciliteiten waaraan met name jongere burgers uit de Gemeenschap moeten voldoen, ten einde de situatie op het gebied van het vrij verkeer in de Gemeenschap te verbeteren?

**Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi
namens de Commissie**
(27 juli 1993)

De verblijfskaart van onderdaan van de Gemeenschap houdt geen verblijfsrecht in, doch heeft slechts een declaratief karakter, zoals het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen een aantal malen heeft bevestigd.

Onder deze omstandigheden kan een onderdaan van de Gemeenschap die zijn verblijfsrecht in Frankrijk ontleent aan het Gemeenschapsrecht, aanspraak maken op een woningsubsidie zonder een verblijfskaart te moeten overleggen. In deze kan worden verwezen naar arrest C-357/89 van 26 februari 1992 ⁽¹⁾ waarin het Hof van Justitie van oordeel was dat artikel 7 van het Verdrag zich ertegen verzet, dat een verzoek om financiering van studiekosten afhankelijk wordt gesteld van het bezit van een verblijfstitel.

Volgens de richtlijnen betreffende het recht van verblijf dient iedere Lid-Staat echter de verblijfskaart af te geven aan iedere onderdaan van een andere Lid-Staat die het recht van verblijf kan doen gelden en voornemens is voor een periode van meer dan drie maanden in het land van ontvangst te verblijven.

De Commissie zal de Franse autoriteiten om opheldering vragen over de door het geachte Parlements lid aangekaarte administratieve praktijk.

⁽¹⁾ Rechtsoverwegingen 41 en 42. Arrest nog niet gepubliceerd.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 303/93

van de heer Mihail Papayannakis (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 maart 1993)

(93/C 292/51)

Betreft: Financiering uit de Structuurfondsen en het milieu

Er zijn door mevrouw Banotti aan de Commissie twee vragen gesteld (H-1051/92 ⁽¹⁾ en H-1135/92 ⁽²⁾) in hoeverre de Commissie bij haar besluiten tot financiering uit de Structuurfondsen rekening houdt met de doelstellingen van de richtlijn inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en met de doelstellingen van het Verdrag van Bern. Het antwoord hierop luidde dat de Commissie hiermee geen rekening houdt, hetgeen overigens al duidelijk is geworden bij de kwestie van de omlegging van de rivier de Acheloös, iets dat de Commissie zelf heeft toegegeven. Richtlijn 92/43/EEG ⁽³⁾ inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna kent een overgangperiode alvorens zij volledig zal worden toegepast; ten aanzien van het Verdrag van Bern evenwel heeft de Gemeenschap op 7 mei 1982 haar goedkeuringsbesluit afgegeven. terwijl dit Verdrag vanaf 1 september 1982 voor het gehele grondgebied van de Europese Gemeenschap van kracht werd. Met genoemde antwoorden geeft de Commissie derhalve toe dat zij inbreuk maakt op wetgeving die zij zelf heeft vastgesteld en geratificeerd; zij handelt hiermee duidelijk volledig in strijd met haar verplichtingen die uit het Verdrag voortvloeien. Bovendien wordt in de regels ten aanzien van de Structuurfondsen bepaald dat bij de goedkeuring van de financiering van projecten rekening moet worden gehouden met de Gemeenschapswetgeving en het communautaire

beleid. Kan de Commissie in verband met het bovenstaande meedelen:

1. of de richtsnoeren en doelstellingen van Richtlijn 92/43/EEG en het Verdrag van Bern geldend worden gemaakt bij besluiten over financiering uit de Structuurfondsen, en of, afgezien van het bestaan van termijnen voor de tenuitvoerlegging, de bevordering van de doelstellingen van beide documenten onderdeel van het communautaire beleid uitmaakt;
2. hoe zij de aperte ongerijmdheid verklaart tussen haar genoemde antwoorden enerzijds en de vaststelling en ratificatie van richtlijnen en verdragen ter bescherming van de natuur anderzijds;
3. of genoemde antwoorden de persoonlijke opvattingen van een ambtenaar van de Commissie weerspiegelen dan wel het officiële standpunt van de Gemeenschap vertegenwoordigen;
4. indien het om de zienswijzen van een ambtenaar gaat, hoe zij het probleem denkt aan te pakken dat ambtenaren uit haar diensten de geloofwaardigheid van de Europese Gemeenschap schade toebrengen; indien het om het officiële standpunt van de Gemeenschap gaat, of zij ons duidelijk en expliciet te kennen zal geven dat zij haar beleid ten aanzien van het milieu heeft gewijzigd?

⁽¹⁾ Handelingen van het Europees Parlement nr. 3-423 (oktober 1992).

⁽²⁾ Handelingen van het Europees Parlement nr. 3-424 (november 1992).

⁽³⁾ PB nr. L 206 van 22. 7. 1992, blz. 7.

Antwoord van de heer Paleokrassas namens de Commissie

(7 juli 1993)

Het geachte Parlements lid wordt verwezen naar het antwoord dat de Commissie heeft gegeven op mondelinge vraag 0-25/93, die namens de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en consumentenbescherming van het Europese Parlement werd gesteld over het milieubeleid van de Gemeenschap ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Handelingen van het Europees Parlement nr. 3-430 (april 1993).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 316/93

van de heer Barry Desmond (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 maart 1993)

(93/C 292/52)

Betreft: Europas voor gepensioneerden

Blijft de Commissie streven naar de invoering van een Europese 60+-kaart (Europas), zo ja, welk tijdschema is

voor de invoering daarvan vastgesteld, en kan de Commissie mededelingen doen over de desbetreffende modaliteiten, zoals die zijn gespecificeerd in het kader van het initiatief voor het Jaar van de Ouderen en de Solidariteit tussen de generaties?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**
(12 juli 1993)

De Commissie zet de besprekingen met de Lid-Staten over de invoering van een Europese 60+-kaart voort, met name via het Raadgevend Comité voor de Ouderen, waar de kwestie van de kaart elke vergadering op de agenda staat.

Om nog in 1993, het Europese Jaar van de Ouderen en de Solidariteit tussen de generaties, vooruitgang te boeken, heeft de Commissie in juni een gids uitgegeven met de belangrijkste voordelen voor Ouderen die binnen de Gemeenschap reizen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 397/93

van de leden Agostino Mantovani, Franco Borgo,
Nino Pisoni, Giuseppe Mottola, Joachim Dalsass, Giulio
Gallenzi, Eolo Parodi, Mario Forte, Gabriele Sboarina,
Andrea Bonetti en Aldo De Matteo (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(5 maart 1993)
(93/C 292/53)

Betreft: Preventie van de ascospheera apis

Sedert enige jaren komen in de bijenteelt in verschillende landen van Europa steeds meer gevallen van ascosferiose voor. Dit is een ziekte die wordt veroorzaakt door een schimmel, de ascospheera apis, die de oorzaak is van een grote sterfte onder het bijenbroedsel.

De schade die sedert 1991 is aangericht in grote delen van Noord-Italië (maar de ziekte schijnt zich uit te breiden tot alle delen van Italië en ook tot vele andere landen van de Gemeenschap), treft tienduizenden imkers, die de schade nog niet vergeten zijn die ze in de jaren '80 hebben geleden door de varroose, een ernstige parasietziekte die honderduizenden bijenvolken in alle landen van Europa heeft vernietigd.

Welke maatregelen denkt de Commissie te nemen op het gebied van preventie en wetenschappelijk onderzoek ten einde verder produktieverlies te voorkomen, niet alleen voor de imkers, maar ook voor de landbouwers die de aanwezigheid van bijen in hun cultures nodig hebben voor de bestuiving, zonder welke geen winstgevende landarbeid mogelijk is?

**Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie**
(24 mei 1993)

Ascosferiose is een ziekte in het bijenbroedsel die meer of minder omvangrijke verliezen aan bijen veroorzaakt en de ontwikkeling van de getroffen koloniën vertraagt.

Medicinale behandelingen zijn meestal niet of slechts gedurende korte tijd effectief en voor de bestrijding moet worden vertrouwd op een intensieve profylaxe die er onder meer in bestaat zindelijke bijen te selecteren, de platen jaarlijks te desinfecteren, de was periodiek te vervangen en de kasten te isoleren van de grond.

Onderzoek heeft uitgewezen dat de verwekker van ascosferiose wijdverspreid is. Algemeen werd aangenomen dat het ging om een goedaardige ziekte die slechts een probleem vormde als de kolonie in slechte conditie verkeerde. Het is niet bekend waarom de ziekte zich de laatste tijd in de zuidelijke Lid-Statens heeft uitgebreid. Een hypothese is dat het gaat om een secundaire infectie van kolonies die reeds zijn verzwakt door de varroamijt.

Ondanks aanzienlijke communautaire steun aan onderzoekers is het varroaprobleem nog niet opgelost. Binnenkort wordt begonnen met een nieuwe aanpak van de bestrijding, namelijk de selectie van honingbijlijnen die resistent zijn tegen varroose. Voor dit project wordt steun verleend in het kader van het AIR-programma (het specifieke programma voor onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstraties op het gebied van de landbouw en de agro-industrie met inbegrip van de visserij voor de periode 1992—1996). Eind 1993 zal een derde uitnodiging tot het indienen van voorstellen voor de uitvoering van het AIR-programma worden gepubliceerd. Projecten betreffende varroose, ascosferiose en andere bijenziekten kunnen dan in aanmerking worden genomen voor zover het nut ervan kan worden aangetoond.

Naast onderzoekprojecten voor gezamenlijke rekening kunnen ook begeleidende maatregelen worden gesteund zoals het bevorderen van de mobiliteit en de opleiding van onderzoekers en het organiseren van workshops over onderwerpen die voor het programma van belang zijn.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 402/93

van de heer Reinhold Bocklet (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(5 maart 1993)
(93/C 292/54)

Betreft: Bevordering van manifestaties naar aanleiding van de inwerkingtreding van de Europese binnenmarkt

Naar aanleiding van de inwerkingtreding van de Europese binnenmarkt op 1 januari 1993 vonden in talrijke steden

van de Gemeenschap en vooral aan de vooravond, feestelijke manifestaties plaats die de nadruk legden op de betekenis van dit feit.

Kan de Commissie mededelen welke manifestaties zij uit middelen van de Gemeenschap heeft gesubsidieerd en met name:

1. om welk soort manifestaties het hierbij ging;
2. in welke steden deze manifestaties plaatsvonden;
3. hoeveel de subsidie van de Gemeenschap per geval bedroeg?

**Antwoord van de heer Pinheiro
namens de Commissie
(12 juli 1993)**

Verscheidene op het grote publiek gerichte manifestaties werden in de Lid-Statens georganiseerd om de overgang van 1992 naar 1993 goed te laten uitkomen. De Commissie heeft morele en financiële steun verleend aan met name de volgende evenementen:

„Beacon Europe”

Bij deze manifestatie werden door jongeren (verkenner, jonge federalisten e.a.) op 31 december 1992 te middernacht in diverse plaatsen van de twaalf Lid-Statens (alsook op Malta en Cyprus) lichten (beacons) ontstoken.

De deelnemers werden eveneens uitgenodigd om twaalf bomen te planten ter herdenking van deze symbolische datum.

In elk van de hoofdsteden en in meer dan 1 000 kleine en middelgrote gemeenten werden lichten ontstoken.

De manifestatie kreeg de steun van het Europees Parlement en genoot het beschermheerschap van twee leden van de Commissie. Voorts vormde zij de afsluiting van het officiële programma van de tijdens het Britse voorzitterschap georganiseerde manifestaties; zo werd bij voorbeeld het Londense lichtpunt ontstoken door de Britse eerste minister. Diverse politici namen aan de manifestatie deel en in alle landen waar zij plaatsvond werd hieraan door de nationale en lokale media ruime aandacht geschonken.

Door de Commissie werd een financiële bijdrage verleend van 100 000 ecu.

De spelen van het derde millennium

Bij dit evenement ging het om een spel dat werd georganiseerd aan ongeveer 500 universiteiten in de twaalf Lid-Statens waarbij de kennis over de Gemeenschap werd getest. Nadat eerst nationale selectiewedstrijden hadden plaatsgevonden, werd op 19 december 1992 te Straatsburg een Europese finale gehouden. Tot de prijzen die aan de winnaars werden toegekend, behoorden Erasmus-beurzen en stages in bedrijven.

Het initiatief kreeg ruime aandacht in de media, dank zij een samenwerkingsverband met de pers; voorts werd onder de

deelnemers een enquête gehouden, waarvan de resultaten werden gebruikt in een werk over de Europese jeugd, getiteld: „Imagine l'Europe”.

Het Commissielid dat belast is met onderwijs en jeugdzaken had voor dit evenement het beschermheerschap op zich genomen; daarnaast verleende de Commissie een financiële bijdrage ten belope van 70 000 ecu.

Forum van de jonge Federalisten

De delegaties van alle afdelingen van de Jonge Europese Federalisten kwamen te Rome bijeen voor een forum met als onderwerp: „Europa na 1993” en voor het bijwonen van een muzikaal optreden.

Voor de manifestatie werd een financiële bijdrage toegekend van 10 000 ecu.

Silvesterfest „Europa ohne Grenzen”

Muzikale avond, georganiseerd in het Prinzregententheater te München, gedeeltelijk via de tv uitgezonden; in de binnenstad van München, die was versierd met de kleuren van de Gemeenschap, vonden tegelijkertijd volksfeesten plaats.

De financiële bijdrage van de Commissie bedroeg 50 000 ecu.

„European Community on New Year's Eve”

Populaire variété-uitzending, met als thema Europa zonder grenzen; uitgezonden op oudejaarsavond door het Nederlandse tv-station Veronica. Dit tv-station bestrijkt Nederland en kan ook in België worden ontvangen.

Aan de producers werd een financiële bijdrage toegekend van 30 000 ecu.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 403/93

van de heer Madron Seligman (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(5 maart 1993)

(93/C 292/55)

Betreft: Verenigd Koninkrijk — beperkte lijst van farmaceutica

De Regering van het Verenigd Koninkrijk heeft medege-deeld voornemens te zijn het aantal medicijnen voor patiënten in de National Health Service te beperken. Zij stelt voor om de categorieën medicijnen waarbinnen slechts een beperkt aantal medicijnen kan worden voorgeschreven, van 7 tot 17 uit te breiden. Hieronder vallen belangrijke

categorieën medicijnen zoals contraceptische middelen en medicamenten voor de behandeling van huidziekten.

Als onderdeel van de voorstellen is het de bedoeling dat de weinige geneesmiddelen die ter beschikking blijven voor de National Health Service aan patiënten, in bedoelde categorieën slechts kunnen worden voorgeschreven onder hun generieke benamingen. Dit betekent dat niet alleen de behandeling van de arts die de geneesmiddelen voorschrijft wordt beperkt, maar ook dat deze niet in staat is om te bepalen welk merk geneesmiddel hij wil gebruiken of welke producent deze geneesmiddelen kan leveren.

Is de Commissie niet van mening dat als compensatie voor deze beperking van de vrijheid van medische behandeling en van de keuze van de patiënt de periode van de bescherming door patent door aanvullende beschermingscertificaten in bepaalde gevallen zou kunnen worden uitgebreid?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie**
(8 juli 1993)

Artikel 7 van Richtlijn 89/105/EEG van de Raad⁽¹⁾ betreffende de doorzichtigheid van maatregelen ter regeling van de prijsstelling van geneesmiddelen voor menselijk gebruik en de opnemings daarvan in de nationale stelsels van gezondheidszorg heeft betrekking op besluiten van de Lid-Staten om bepaalde geneesmiddelen of categorieën geneesmiddelen uit te sluiten van terugbetaling door het nationale stelsel van gezondheidszorg.

Met name moeten de nationale autoriteiten ten minste iedere zes maanden aan de Commissie een lijst mededelen van de producten die uit het toepassingsgebied van het nationale stelsel van gezondheidszorg zijn uitgesloten. In dit verband hebben de Britse autoriteiten de door het geachte Parlementslid genoemde maatregelen aan de Commissie medegedeeld.

Aangezien de basisgegevens die hebben geleid tot de vaststelling van Verordening (EEG) nr. 1768/92 van de Raad⁽²⁾ betreffende de invoering van een aanvullend beschermingscertificaat voor geneesmiddelen niet wezenlijk zijn veranderd, is de Commissie momenteel niet voornemens nieuwe voorstellen ter zake te doen.

Er zij aan herinnerd dat dit certificaat beoogt innoverende farmaceutische producten te beschermen gedurende 15 jaar, te rekenen vanaf de eerste vergunning voor het in de handel brengen ervan, ongeacht of het geneesmiddel al dan niet onder het stelsel van gezondheidszorg valt.

⁽¹⁾ PB nr. L 40 van 11. 2. 1989.

⁽²⁾ PB nr. L 182 van 2. 7. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 407/93

van Sir James Scott-Hopkins (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(5 maart 1993)

(93/C 292/56)

Betreft: Werknemers van de Gemeenschap en pensioenregelingen voor werknemers

Welke plannen bestaan er bij de Commissie voor de tenuitvoerlegging van haar voorstellen dat werknemers van ondernemingen die buiten hun eigen land maar binnen de Gemeenschap werken gedurende periodes die tot vijf jaar kunnen duren, de mogelijkheid behouden om aangesloten te blijven bij pensioenstelsels voor werknemers in hun eigen land?

**Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi
namens de Commissie**

(20 juli 1993)

Eind 1992 heeft de Commissie een discussiestuk opgesteld over de problemen betreffende de pensioenen van werknemers die tijdelijk naar andere Lid-Staten van de Gemeenschap worden overgeplaatst.

Een eerste bespreking met de deskundigen van de Lid-Staten vond in april 1993 plaats. Na verdere besprekingen en raadplegingen zal de Commissie besluiten of zij al dan niet een voorstel zal indienen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 447/93

van de heer John Cushnahan (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(11 maart 1993)

(93/C 292/57)

Betreft: Subsidies voor architectonisch erfgoed

Overweegt de Commissie, gezien het belang van kerken voor het architectonisch erfgoed van de Gemeenschap, binnen afzienbare tijd de restauratie en instandhouding van kerken voor de subsidies voor architectonisch erfgoed in aanmerking te laten komen?

**Antwoord van de heer Pinheiro
namens de Commissie**

(22 juli 1993)

In het kader van het jaarlijks programma „Steun voor modelprojecten op het gebied van de instandhouding van het Europees architectonisch erfgoed” is de Commissie voornemens de instandhouding en de restauratie van

religieuze monumenten als thema voor 1995 aan te wijzen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 476/93

van mevrouw Jessica Larive (LDR)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(11 maart 1993)

(93/C 292/58)

Betreft: Invoer uranium

Hoeveel uranium en verrijkt uranium wordt er ingevoerd in de Gemeenschap zonder dat het Euratom-voorzieningsagentschap er toestemming voor hoeft te geven?

**Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie**

(5 juli 1993)

Krachtens de bepalingen van artikel 52 van het Euratom-Verdrag sluit het Voorzieningsagentschap van Euratom contracten voor de levering van ertsen, grondstoffen en bijzondere splijtstoffen.

Gezien de bijzondere aard van de splijtstofcyclus kunnen gebruikers in de Gemeenschap een beroep doen op deze contracten voor leveringen zowel binnen als buiten de Gemeenschap. Het Agentschap publiceert in zijn jaarverslag onder andere gegevens over dergelijke leveringen op het niveau van de Gemeenschap in zijn geheel.

Er zijn ook aanzienlijke hoeveelheden nucleair materiaal die voor andere doeleinden, bij voorbeeld voor opwerking, bewerking en verwerking, fysiek op het grondgebied van de Gemeenschap komen. Krachtens de bepalingen van artikel 75 van het Euratom-Verdrag wordt het Voorzieningsagentschap in kennis gesteld van het bestaan van contracten voor dergelijke werkzaamheden.

Elke fysieke invoer in de Gemeenschap van nucleair materiaal voor niet-militaire doeleinden moet — ongeacht de reden van deze invoer — krachtens de bepalingen van Verordening (Euratom) nr. 3227/76 ⁽¹⁾ bij het Directoraat Veiligheidscontrole van Euratom worden gemeld.

⁽¹⁾ PB nr. L 363 van 31. 12. 1976.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 513/93

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(29 maart 1993)

(93/C 292/59)

Betreft: De wilde vogels in de Gemeenschap

Dit jaar is een ongehoord groot aantal wilde vogels in Griekenland gedood. Zij zijn hoogstwaarschijnlijk door

jagers doodgeschoten, hetgeen voornamelijk tijdens de vorstperiode is gebeurd.

Kan de Commissie, gezien het bovenstaande, mededelen of zij van plan is enig initiatief te nemen voor de invoering van een communautair regelgevend kader met vaste maatregelen in geval van slecht weer, bosbranden, enz. ter bescherming van wilde vogels en andere diersoorten, zulks onafhankelijk van de algemenere jachtvoorschriften van de Lid-Staten die onder normale omstandigheden worden toegepast?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**

(8 juli 1993)

De Commissie herinnert het geachte Parlementslid eraan dat ingevolge artikel 7, lid 4, van de Vogelrichtlijn (79/409/EEG) ⁽¹⁾ de algemene organisatie van de jacht onder de bevoegdheid van de regionale of nationale instanties van de Lid-Staten ressorteert, mits daarbij de principes van een verstandig gebruik in acht worden genomen. Zij is dan ook niet voornemens speciale maatregelen voor te stellen voor een striktere bescherming van vogels onder bepaalde omstandigheden, zoals bij slecht weer of bosbranden.

⁽¹⁾ PB nr. L 103 van 25. 4. 1979.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 517/93

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(29 maart 1993)

(93/C 292/60)

Betreft: Het Griekse katoenschandaal

De Griekse Regering en het Griekse Ministerie van Landbouw worden door bijna de gehele Griekse pers (22 januari 1993) ervan beschuldigd de betrokkenen in het katoenschandaal te dekken. In publikaties wordt benadrukt dat de Griekse autoriteiten, onder het toelukkig oog van de Gemeenschap, weigeren de conclusies, of, zoals de heer A. Stavros, de Griekse staatssecretaris van Landbouw, graag zegt, het verslag te publiceren van de gemengde controles die gedurende een aantal maanden hebben plaatsgevonden, omdat zij (vermoedelijk) bang zijn voor volledige transparantie in de mogelijke reacties van personen die over gegevens betreffende deze kwestie beschikken. Er zij op gewezen dat de vertegenwoordigers van de coöperaties in Griekenland momenteel openlijk verklaren dat het schandaal volgens hen in de doofpot wordt gestopt, en dat het EOGFL en de Gemeenschap akkoord zullen gaan met een politieke oplossing. De vertegenwoordigers van de coöperaties voegen hieraan toe dat de Gemeenschap blijkbaar niet speciaal zit met de ontmaskering van alle schuldigen, aangezien zij dit jaar, vanwege de verhoging van de medeverantwoordelijkheidshemming, meer dan 40 miljard drachme van de katoenproducenten ontvangt, terwijl de deelnemers aan het schandaal ongeveer 20 miljard drachme

hebben opgesoupeerd. Kan de Commissie mededelen, aangezien het hier om een zeer ernstige zaak gaat, hoe zij van plan is deze hele kwestie aan te pakken? Acht zij het zinvol zich voor opheldering niet alleen tot de Griekse overheid te wenden, maar ook tot syndicalistische en coöperatieve instanties, zoals Gesase, Pegdy, Paseges, Kydep, enz.? Is de Commissie van plan verklaringen te vragen voor de wijze waarop deze kwestie tot op heden is behandeld?

**Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie**

(14 juni 1993)

Zoals zij reeds heeft geantwoord op de vragen van diverse Parlementsleden, heeft de Commissie een onderzoek uitgevoerd naar de werking van Dydagep en van de „Cotton Board” en heeft zij de Griekse overheid verzocht nog een administratief onderzoek uit te voeren waarbij ook de Commissie werd betrokken. Beide onderzoeken hebben aangetoond dat nog verder onderzoek nodig is, hetgeen momenteel gebeurt.

Tijdens de onderzoeken heeft de Commissie contact opgenomen met de Griekse overheid, alsmede met de bedrijven voor het egreneren, de spinnerijen en de producenten.

De Commissie heeft bovengenoemde onderzoeken nog niet afgerond en zal, wanneer dit wel het geval zal zijn, de nodige consequenties trekken. Zij zal dan of van de Griekse overheid eisen dat deze de ten onrechte ontvangen bedragen terugvordert, of de nodige verbeteringen voorstellen in het Griekse controlestelsel, of de communautaire wetgeving wijzigen, indien dit wenselijk mocht blijken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 533/93

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(29 maart 1993)
(93/C 292/61)

Betreft: De toekomst van de schrijvers in Europa

Kan de Commissie mededelen, gezien de werkloosheid en verminderde werkgelegenheid van personen die in de kunstsector op literair gebied creatief bezig willen zijn (bij uitgeverijen, tijdschriften, radio, televisie, enz.), hoe zij de toekomst van de schrijvers en de schrijversorganisaties in Europa denkt te steunen?

**Antwoord van de heer Pinheiro
namens de Commissie**

(12 juli 1993)

De sociaal-economische situatie van de schrijvers wordt gekenmerkt door gebrek aan werkgelegenheid, een onregelmatig inkomen en onderling zeer grote inkomensverschillen, hetgeen de meeste van hen ertoe dwingt een tweede beroep uit te oefenen. De situatie is echter zeer verschillend van de ene tot de andere Lid-Staat, afhankelijk van de gevoerde cultuurpolitiek.

Overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel is de Commissie niet bevoegd inzake het culturele, sociale en fiscale beleid ten aanzien van schrijvers en/of personen die werkzaam zijn in de sectoren waarin scheppend letterkundig werk wordt verricht.

In haar streven de belanghebbenden beter te informeren en in de hoop dat de meest geavanceerde systemen van bepaalde landen voor andere Europese landen als model of inspiratiebron kunnen dienen, neemt zij zich niettemin voor op korte termijn een „Gids voor de literaire auteur en de vertaler in Europa” te publiceren, waarin de verschillende regelingen op juridisch, fiscaal en sociaal vlak zullen worden uiteengezet die op de auteurs en de vertalers in de Gemeenschap van toepassing zijn.

Voorts wordt door de Commissie, in het kader van de bestaande actie, in samenwerking met de bevoegde autoriteiten en als uitvloeisel van de manifestatie „Europese cultuurstad”, de „Aristeionprijs” ingesteld — een Europese prijs die dient ter bekroning van de literatuur en de literaire vertaling.

Ook wordt jaarlijks ter ondersteuning van de literaire vertaling een proefproject uitgevoerd ten einde de kennis van de Europese literatuur te stimuleren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 551/93

van de heer Panayotis Roumeliotis (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(30 maart 1993)
(93/C 292/62)

Betreft: Problemen met de export van Griekse mosselen

De mosselkwekers in Noord-Griekenland vragen om vrijstelling voor één jaar van de toepassing van een communautaire richtlijn die de afzet van exportmosselen alleen maar toestaat vanuit de distributiecentra; zij vragen deze ontheffing opdat de distributiecentra in de desbetreffende regio intussen gereed kunnen komen.

De kwekers stellen voor de afzet voorlopig te doen plaatsvinden vanuit de verzendcentra in Italië, dit om te voorkomen dat er 10 000 ton mosselen verloren gaat (de Griekse productie van dit jaar, een werkverschaffing voor 1 500 mensen).

Wat vindt de Commissie van dit voorstel?

**Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie**

(16 juli 1993)

In artikel 3, onder b), van Richtlijn 91/492/EEG ⁽¹⁾ en in hoofdstuk II, punt 6, van de bijlage bij deze richtlijn is bepaald dat bij het vervoer van partijen levende tweekleppige weekdieren van het produktiegebied naar een verzendingscentrum, elke partij vergezeld moet gaan van een registratiedocument aan de hand waarvan de partijen kunnen worden geïdentificeerd. Dit registratiedocument moet op verzoek van de producent door de bevoegde instantie worden afgegeven en de volgende gegevens bevatten:

- identiteit en handtekening van de producent;
- datum van de vangst;
- ligging van het produktiegebied, zo nauwkeurig mogelijk.

De richtlijn bepaalt niet dat het vervoer van het produktiegebied naar het verzendingscentrum niet internationaal mag zijn.

Voor het probleem dat het geachte Parlementslid aan de orde stelt, namelijk de afzet van de mosselvangst uit Noord-Griekenland zolang de verzendingscentra in dit gebied nog niet gereed zijn, zou dus een noodoplossing mogelijk zijn door de mosselen via verzendingscentra in Italië te laten vervoeren, zoals door de producenten wordt voorgesteld. Doorvoer van mosselen van de produktiegebieden in Griekenland naar de verzendingscentra in Italië is mogelijk, als deze mosselen, zoals hierboven is aangegeven, vergezeld gaan van een door de Griekse autoriteiten afgegeven registratiedocument, als bedoeld in Richtlijn 91/492/EEG.

⁽¹⁾ PB nr. L 268 van 24. 9. 1991

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 557/93

van de heer Jean-Pierre Raffarin (LDR)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(30 maart 1993)

(93/C 292/63)

Betreft: Giftige stoffen in de oesters van de Atlantische kust

In de oesters van de Atlantische kust zijn giftige stoffen aangetroffen hetgeen kan leiden tot een ware natuurramp.

Alleen al in het gebied van Marennes-Oléron in Poitou-Charentes lopen hierdoor 40 000 arbeidsplaatsen gevaar.

Deze ramp is nog des te erger omdat de oesterkwekers uit Charentes zich enorme inspanningen hebben getroost wat betreft de kwaliteit van hun produkt (labels) en een uitgebreid programma ten uitvoer leggen wat betreft de Europese normen.

Welke financiële maatregelen denkt de Commissie te nemen om de producenten en anderen die bij de oesterkwekerij

betrokken zijn te hulp te komen? Binnen welke termijn kan de Commissie maatregelen nemen gezien de ernstige situatie?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**

(19 mei 1993)

De Commissie heeft aandachtig de ontwikkeling van de crisis in de oesterteelt in het gebied van Marennes-Oléron in Frankrijk gevolgd, en stelt met voldoening vast dat voor de problemen op het vlak van de volksgezondheid snel een oplossing is gevonden, zodat de oesters nu opnieuw in de handel kunnen worden gebracht.

Wat de vraag betreft of aan de oesterkwekers noodhulp kan worden verleend, wil de Commissie erop wijzen dat zij niet van oordeel is dat, omdat 15 dagen lang een verbod heeft gegolden tot verkoop van oesters uit het gebied van Marennes-Oléron, artikel 32 van Verordening (EEG) nr. 4028/86 betreffende specifieke maatregelen ⁽¹⁾ kan worden toegepast.

Als de Lid-Staat evenwel een project voor de verbetering van de oesterkweek indient dat voldoet aan de in Verordening (EEG) nr. 4028/86, en met name in titel IX daarvan, opgenomen regels om voor bijstand in aanmerking te komen, zal de Commissie die aanvraag beslist onderzoeken.

⁽¹⁾ PB nr. L 376 van 31. 12. 1986.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 576/93

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(31 maart 1993)

(93/C 292/64)

Betreft: De wijziging van Verordening (EEG) nr. 2052/88

De wijziging van Verordening (EEG) nr. 2052/88 ⁽¹⁾ betreffende de financiering van industriegebieden is voorzien in een aanvullend protocol bij het Verdrag van Maastricht.

Kan de Commissie mededelen of de communautaire autoriteiten van plan zijn over te gaan tot een zodanige wijziging dat de middelen van de Structuurfondsen beter toegankelijk worden voor de gebieden die tot op de dag van vandaag nog geen industrieel karakter hebben en, zo ja, op welke termijn?

⁽¹⁾ PB nr. L 185 van 15. 7. 1988, blz. 9.

**Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie**

(14 juli 1993)

Krachtens artikel 19 van Verordening (EEG) nr. 2052/88 moet de Raad, op voorstel van de Commissie, deze verordening vóór 31 december 1993 opnieuw bezien.

Op 10 maart 1993 heeft de Commissie de Raad de verordeningvoorstellen doen toekomen ⁽¹⁾ tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 2052/88 en Verordening (EEG) nr. 4253/88 ⁽²⁾.

De criteria waaraan in verval geraakte industriegebieden moeten beantwoorden om in aanmerking te komen voor doelstelling 2, zijn niet ingrijpend gewijzigd. Voorgesteld is om deze criteria iets te versoepelen om beter rekening te kunnen houden met bijzondere omstandigheden.

De criteria die gelden voor gebieden met een ontwikkelingsachterstand (doelstelling 1), blijven ongewijzigd. Overeenkomstig het bepaalde in artikel 5, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 4253/88 kunnen alle maatregelen voor de omschakeling van in verval geraakte industriegebieden en de ontwikkeling van plattelandzones tot de ontwikkelingsplannen voor deze regio's worden gerekend.

⁽¹⁾ Doc. COM(93) 67 def.

⁽²⁾ PB nr. L 374 van 31. 12. 1988.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 626/93

van de heer Michel Debatisse (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 april 1993)

(93/C 292/65)

Betreft: Invoer van tomaten uit Marokko

Spanje, en met name de Canarische eilanden, is binnen de gemeenschappelijke markt een belangrijk producent van onder scherm gekweekte tuinbouwgewassen en meer bepaald tomaten.

De produktieperiode (februari, maart) valt samen met de invoer in Europa uit Marokko, die tijdens de laatste vijf jaar verdrievoudigd is in volume.

De Franse Middellandse-Zeeproductie aan het begin van het seizoen, die normaal een hoge marktwaarde heeft, is een essentiële factor voor de rentabiliteit van de structuren van die regio.

Vandaag de dag is die produktie, die gekneld zit tussen de interne tomatenteelt binnen de Gemeenschap en een overdreven grote invoer, sterk in waarde gedaald; hierdoor wordt het financiële evenwicht van de bedrijven in ernstige mate ontwricht.

Het is essentieel een positief antwoord te geven op de nieuwe situatie in Europa.

Hoe staat het daarom met de communautaire preferentie? En welke beheersmechanismen voor de invoer van tomaten kunnen worden aangewend om tijdens de winterperiode, wanneer de referentieprijzen niet gelden, het aanbod te regelen?

Antwoord van de heer Steichen namens de Commissie

(18 mei 1993)

De Commissie blijft het marktverloop voor tomaten in de Gemeenschap in de periode januari—maart aandachtig volgen en ziet er daarbij met name op toe dat de afzet van de communautaire produktie bevredigend verloopt.

Voor 1993 moet er voorts op worden gewezen dat de prijzen in de groente- en fruitsector in het algemeen bijzonder laag zijn en dat het weer uit een oogpunt van omvang van het verbruik ongunstig is.

Wat de uitvoer van Marokkaanse tomaten naar de Gemeenschap betreft, blijkt uit de statistieken dat die uitvoer in de bovenbedoelde kritieke periode in 1992 niet is toegenomen ten opzichte van 1991 (januari—maart 1992 66 893 ton; 1991 69 400 ton).

Voor 1993 was tot eind februari in totaal 54 656 ton Marokkaanse tomaten in de Gemeenschap geïmporteerd, tegenover 55 239 ton in 1992 en 53 700 ton in 1991. Na overleg tussen de Gemeenschap en Marokko hebben de Marokkaanse exporteurs besloten hun uitvoer naar de Gemeenschap in maart te beperken tot 15 300 ton. Daardoor zal de totale uitvoer in de eerste drie maanden van 1993 uitkomen op 69 900 ton, dus ongeveer evenveel als in 1991 en 1992.

Ten aanzien van eventuele wijzigingen van de douaneregeling moet rekening worden gehouden met de uitkomsten van zowel de onderhandelingen in het kader van de Uruguay-Ronde als de inmiddels aan de gang zijnde besprekingen met de landen aan de Middellandse Zee die naar de Gemeenschap exporteren, en met name Marokko.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 646/93

van de heer José Vázquez Fouz (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(5 april 1993)

(93/C 292/66)

Betreft: Nieuwe visserijovereenkomsten met de Maghreb-landen

Een belangrijk aspect van het politieke optreden van de Gemeenschap is het Middellandse-Zeebeleid. Daartegenover krijgt de visserij niet het belang dat ze zou moeten hebben: er bestaat namelijk maar één enkele specifieke overeenkomst, en dan nog maar een gedeeltelijke, met Marokko.

De noodzaak om de vloot te diversifiëren, voor nieuwe visgronden te zorgen en naast Marokko andere alternatieven te hebben, maken het raadzaam overeenkomsten af te

sluiten met landen als Algerije en Tunesië, waarvoor een deel van de communautaire vissers grote belangstelling heeft.

Is de Commissie het eens met deze overwegingen?

Is zij bereid een poging te ondernemen om met Tunesië en Algerije een onderhandelingsproces op te starten?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**

(12 juli 1993)

De Commissie is het volstrekt met het geachte Parlementslid eens wat betreft het belang van visserijovereenkomsten met bepaalde Maghreb-landen.

Bij de onderhandelingsrichtlijn van 25 november 1985 heeft de Raad de Commissie trouwens gemachtigd tot het voeren van onderhandelingen over visserijovereenkomsten met verschillende derde landen, waaronder met name Tunesië en Algerije. In de afgelopen jaren is hierover met beide landen meermalen contact geweest. Aangezien zij echter weinig belangstelling voor dergelijke overeenkomsten toonden, was er geen reden om onderhandelingen daarover te openen.

Overigens wil de Commissie het geachte Parlementslid wijzen op de bijzondere geopolitieke situatie in de Middellandse Zee (het ontbreken van een exclusieve economische zone, bestanden die beperkt van omvang of overbevestigd zijn, aanwezigheid van een relatief grote nationale vloot), die het sluiten van een visserijovereenkomst met deze landen er niet gemakkelijker op maakt.

In het kader van de totstandbrenging van een gemeenschappelijke regeling voor de visserij in de Middellandse Zee, legt de Commissie echter steeds meer contacten met derde landen in dat gebied om te komen tot een rationeel beheer van de visstand. Een en ander zou de houding van Tunesië en Algerije ten aanzien van een visserijovereenkomst kunnen veranderen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 656/93

van mevrouw Mary Banotti (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(5 april 1993)

(93/C 292/67)

Betreft: Pornografische televisiestations

Kan de Commissie mededelen of via satelliet uitzendende pornografische televisiestations kunnen worden verboden, omdat zij in strijd zijn met de richtlijn betreffende televisie zonder grenzen, en overweegt zij deze kwestie na te gaan, ten einde dergelijke illegale uitzendingen buiten de wet te stellen?

**Antwoord van de heer Pinheiro
namens de Commissie**

(6 juli 1993)

In Richtlijn 89/552/EEG⁽¹⁾ worden bepaalde nationale voorschriften gecoördineerd inzake uitoefening van omroepactiviteiten, waaronder uitzending via satelliet. Als zodanig verschaft zij het wettelijke kader voor dit soort activiteiten in de Gemeenschap door gemeenschappelijke voorschriften op een aantal gebieden vast te stellen. Een van deze terreinen of „gecoördineerde gebieden” betreft de bescherming van minderjarigen. Artikel 22 bepaalt dat de Lid-Staten passende maatregelen nemen om ervoor te zorgen dat in de televisie-uitzendingen van de onder hun bevoegdheid vallende televisieomroeporganisaties geen programma's voorkomen die de lichamelijke, geestelijke of zedelijke ontwikkeling van minderjarigen ernstig kunnen aantasten, inzonderheid programma's met pornografische scènes of nodeloos geweld. In artikel 2, lid 2, wordt bepaald dat de Lid-Staten de vrijheid van ontvangst moeten waarborgen en de doorgifte op hun grondgebied van televisie-uitzendingen uit andere Lid-Staten niet mogen belemmeren. Uitdrukkelijk wordt ook gestipuleerd dat de doorgifte voorlopig mag worden geschorst indien een televisie-uitzending uit een andere Lid-Staat een duidelijke, belangrijke en ernstige inbreuk vormt op artikel 22.

Er kunnen nu twee situaties ontstaan. De in overtreding zijnde omroeporganisatie kan onder de jurisdictie van de zich verzettende Lid-Staat vallen, waarmee deze Lid-Staat rechtstreeks kan optreden tegen de omroeporganisatie op basis van de nationale wetgeving, zonder gebruikmaking van de Gemeenschapswetgeving. Ook kunnen de programma's door een omroeporganisatie worden doorgegeven onder de jurisdictie van een andere Lid-Staat, in welk geval de richtlijn uitdrukkelijk voorziet in een procedure op grond waarvan de Lid-Staat van ontvangst de doorgifte van de gewraakte uitzending op zijn grondgebied onder bepaalde voorwaarden kan schorsen.

Onlangs, en voor de eerste keer, heeft een Lid-Staat (in overeenstemming met artikel 2, lid 2, van de richtlijn) de Commissie in kennis gesteld van zijn voornemen tegen een naar zijn oordeel in strijd met artikel 22 handelende omroeporganisatie een procedure aanhangig te maken. Dit is tot nog toe het enige voorbeeld waarin gebruik wordt gemaakt van de bepalingen van de richtlijn om een televisiekanaal dat via de satelliet programma's van naar verluidt pornografische aard uitzendt, beperkingen op te leggen.

Gelet op het bovenstaande is de Commissie van oordeel dat de richtlijn een goed evenwicht behelst tussen de doelstelling vrijheid van ontvangst — een wezenlijk onderdeel van de vrijheid van meningsuiting, zoals erkend door het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens — en de andere erin neergelegde doelstelling, zoals de bescherming van minderjarigen.

⁽¹⁾ PB nr. L 298 van 17. 10. 1989.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 660/93

van mevrouw Christine Oddy (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 april 1993)

(93/C 292/68)

Betreft: Phare-programma

Wat is de verhouding tussen de deelnemers aan het Phare-programma uit de overheids- en de particuliere sector, hoeveel particuliere naamloze vennootschappen hebben aan het programma deelgenomen en op welke plaatsen zijn zij officieel gevestigd?

**Antwoord van Sir Leon Brittan
namens de Commissie**

(6 september 1993)

De Commissie zendt het geachte Parlementslid en het Secretariaat-generaal van het Parlement rechtstreeks een overzicht met de gevraagde gegevens.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 676/93

van de heer José Valverde López (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 april 1993)

(93/C 292/69)

Betreft: Problemen bij de Straat van Gibraltar als gevolg van de massale overstek van Maghrebijnen in de zomer

Elk jaar doen zich op de Spaanse wegen en in de haven van Algeciras ernstige problemen voor als gevolg van de ware vloedgolf van burgers uit de Maghreb-landen die in Europa wonen. 36,1 % van de Noordafrikanen die vorig jaar vanuit Algeciras de Straat van Gibraltar overstaken, deden dat in twee perioden van vier dagen, terwijl de „operatie doorstroming” 62 dagen duurt. Dat leidde tot ernstige vertragingen en verstoring van de openbare orde. Om deze problemen te voorkomen is er een minimum aan planning en voorlichting van de in Europa wonende Noordafrikanen vereist. Welke maatregelen kan de Commissie nemen om de coördinatie hiervan te bevorderen?

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie**

(15 juli 1993)

De Commissie heeft kennis genomen van de door het geachte Parlementslid vermelde feiten en deelt zijn wens om een bevredigende oplossing te vinden voor de problemen in verband met migrerende werknemers op doorreis.

Desalniettemin kan er op korte termijn uiteraard slechts een oplossing worden gevonden door meer samenwerking tussen de Lid-Staten en de betrokken derde landen.

Met betrekking tot de grensoverschrijdende samenwerking tussen communautaire regio's en naburige regio's in derde landen, heeft de Commissie op 16 juni 1993 een discussiestuk gepubliceerd, waarin richtsnoeren werden aangegeven voor de toekomstige initiatieven van de Gemeenschap, die met ingang van 1994 in de voorschriften voor de Structuurfondsen moeten worden opgenomen. In dit document worden onder andere verschillende keuzemogelijkheden aangegeven voor een nieuw initiatief — Interreg — betreffende grensoverschrijdende samenwerking, dat waarschijnlijk ook een intensivering van de samenwerking met de regio's langs de buitengrenzen van de Gemeenschap zal omvatten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 687/93

van de heer Virginio Bettini (V)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(7 april 1993)

(93/C 292/70)

Betreft: Verkoop tweedehands auto's

Wat denkt de Commissie, nu de interne markt in werking is getreden en het vrije verkeer van goederen binnen de Gemeenschap een feit is, te doen om het de burgers van de Lid-Staten makkelijker te maken hun tweedehands auto's in een andere Lid-Staat te verkopen?

Momenteel is het nog moeilijk een auto in het land van de koper van een nieuw kenteken te voorzien, zulks vanwege de bureaucratische obstakels zoals het authenticiseren van handtekeningen door het consulaat.

**Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi
namens de Commissie**

(27 juli 1993)

De toepassing van de regels van het EEG-Verdrag en meer in het bijzonder van de bepalingen betreffende het vrije verkeer van goederen bestrijkt de verkoop van motorvoertuigen tussen onderdanen van de Gemeenschap.

Uit de interpretatieve mededeling van de Commissie inzake de keurings- en inschrijvingsprocedures voor reeds eerder in een andere Lid-Staat ingeschreven voertuigen ⁽¹⁾ blijkt dat de Lid-Staten gehouden zijn binnen een redelijke termijn en tegen redelijke kosten over te gaan tot de keuring en inschrijving van eerder in een andere Lid-Staat ingeschreven voertuigen.

In het huidige stadium is de Commissie, afgezien van de reeds sinds 1 januari 1993 geboden mogelijkheid voor voertuigen een in alle Lid-Staten geldige Gemeenschaps-

keuring te verlangen, niet voornemens dienaangaande andere regels vast te stellen.

Indien het geachte Parlements lid beschikt over nadere gegevens betreffende administratieve handwijzen waardoor de registratie van voertuigen uit andere Lid-Staten wordt belemmerd, zou de Commissie bereid zijn deze te onderzoeken. Wat de geldigheid van de documenten betreft, moet erop worden gewezen dat de bovengenoemde interpretatieve mededeling verklaart dat de Lid-Staten gehouden zijn de documenten waarvan het voertuig vergezeld gaat te aanvaarden in de vorm en hoedanigheden die voor deze documenten in het land waar zij zijn opgesteld wettelijk gangbaar zijn, voor zover zij de nodige inlichtingen voor de registratie in de Lid-Staat van invoer bevatten.

(¹) PB nr. C 281 van 4. 11. 1988.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 690/93

van de heer Ernest Glinne (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(7 april 1993)

(93/C 292/71)

Betreft: Erkenning van het diploma van „doctor in de tandheelkunde”

Een op Tahiti (Frans Polynesië) wonende Franse staatsburger is in het bezit van het diploma van doctor in de tandheelkunde („docteur en chirurgie dentaire”), dat hij in 1968 heeft behaald aan de Franse medicijnenfaculteit van de St Joseph-Universiteit van de Jezuïeten in Beiroet.

Hoewel dit diploma wordt erkend als uit wetenschappelijk oogpunt gelijkwaardig aan het Franse staatsdiploma, mag hij in Frankrijk niet het beroep van tandheelkundige uitoefenen.

Nadat de betrokkene schriftelijke en mondelijke examens had afgelegd aan de faculteit voor tand- en mondheelkunde van de Katholieke Universiteit van Leuven, stelden de bevoegde autoriteiten zijn diploma gelijk met het Belgische. Ook de Britse en Ierse autoriteiten verleenden gelijkstelling en gaven de betrokkene toestemming zijn beroep op hun grondgebied uit te oefenen.

De Franse autoriteiten weigeren echter een soortgelijk besluit te nemen, zich beroepend op artikel 1, lid 4, van Richtlijn 78/687/EEG (¹) tot coördinatie van de tandartsopleidingen. Uit dit artikel blijkt namelijk dat de Lid-Staten niet verplicht zijn elkaars besluit over te nemen wanneer het gaat om diploma's die niet in een Lid-Staat zijn behaald, aangezien de Lid-Staat welke die opleiding erkent deze niet even goed kan controleren als die welke op zijn grondgebied wordt genoten. De betrokkene heeft echter examens afgelegd in België alvorens de gelijkstelling te verkrijgen.

Erkennen de Franse autoriteiten het Belgische wettelijk diploma van licentiaat in de tandheelkunde soms niet?

Acht de Commissie het niet noodzakelijk deze bepalingen van het Gemeenschapsrecht, die ver afstaan van de geest van het Verdrag van Maastricht en van het Europese burgerschap, te versoepelen?

Zou niet kunnen worden bepaald dat gelijkstelling van een diploma door ten minste twee Lid-Staten als genoegzaam bewijs moet worden beschouwd in de gehele Gemeenschap?

(¹) PB nr. L 233 van 24. 8. 1978, blz. 10.

Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi
namens de Commissie

(20 juli 1993)

Volgens de inlichtingen waarover de Commissie beschikt, bezit de betrokkene niet het wettelijke Belgische diploma van licentiaat in de tandheelkunde, dat de Franse autoriteiten automatisch krachtens Richtlijn 78/686/EEG (¹) zouden dienen te erkennen, doch alleen een door de bevoegde nationale autoriteiten afgegeven gelijkwaardigheidserkenning, die beperkt is tot het nationale grondgebied. In het Verenigd Koninkrijk en Ierland heeft hij evenals in België slechts een gelijkstellingsverklaring en niet het door de richtlijn voorziene diploma verkregen.

Het Europese burgerschap houdt niet noodzakelijkerwijze de invoering van een Gemeenschapsmechanisme in waardoor de Lid-Staten worden verplicht automatisch onderling de in derde landen gevolgde opleidingen, die daardoor aan iedere communautaire controle ontsnappen, te erkennen. Anders dan de algemene stelsels van erkenning, die het onderwerp vormen van de Richtlijnen 89/48/EEG (²) en 92/51/EEG (³), eist de onderlinge erkenning van de diploma's als voorzien in de richtlijnen „tandartsen” in feite niet alleen een coördinatie van de opleidingen — die tot stand wordt gebracht door Richtlijn 78/687/EEG wat de tandartsen betreft — doch ook een controle van deze opleidingen.

Waar het om buiten de Gemeenschap gegeven opleidingen gaat, vereist een dergelijke controle een samenwerking met de autoriteiten van derde landen. Een dergelijke samenwerking bestaat op Gemeenschapsniveau nog niet.

De Commissie heeft de aandacht van het Comité van hogeplaatste ambtenaren van volksgezondheid (⁴) gevestigd op de dienstigheid van wijziging van de betrokken richtlijn, alsmede van andere specifieke richtlijnen voor bepaalde beroepen op het gebied van de gezondheidszorg, met name in de zin van de Richtlijnen 89/48/EEG en 92/51/EEG tot instelling van de algemene stelsels tot erkenning van diploma's. Deze beide algemene richtlijnen voorzien immers in de erkenning tussen Lid-Staten van diploma's waarmee opleidingen worden bekroond die niet overwegend in de Gemeenschap zijn gevolgd, zodra de houders daarvan een beroepservaring van drie jaar hebben verkregen, die wordt gewaarmerkt door de Lid-Staat die de in een derde land verkregen opleidingstitel heeft erkend. Deze erkenning is echter niet automatisch, zoals die welke in de tandartsenrichtlijn is voorzien, omdat de twee algemene

richtlijnen alleen een minimale coördinatie van de opleidingen bieden en derhalve de Lid-Staat van ontvangst de mogelijkheid geven om onder bepaalde voorwaarden compenserende maatregelen in geval van aanzienlijke opleidingsverschillen te verlangen.

Hoewel in het kader van dit comité langdurige besprekingen zijn gevoerd, bleek het niet mogelijk tot een ruime consensus te komen waardoor gedacht zou kunnen worden aan de indiening bij de Raad van een voorstel tot afstemming van de specifieke richtlijnen op de algemene richtlijnen met betrekking tot de erkenning van diploma's van derde landen.

Desalniettemin vormt de erkenning door één of zelfs door twee of meer Lid-Staten een communautair element dat de Lid-Staat van ontvangst niet zou mogen verwaarlozen bij een weigering tot onderzoek van de betrokken opleiding, zelfs indien zij bij de huidige stand van het Gemeenschapsrecht niet verplicht is aan dergelijke diploma's de automatische erkenning als voorzien in Richtlijn 78/686/EEG te verlenen. Dit is hier niet het geval omdat voor zover de Commissie bekend, de Franse autoriteiten het geval van de betrokkene hebben onderzocht en hem hun beslissing formeel hebben medegedeeld.

(1) PB nr. L 233 van 24. 8. 1978.

(2) PB nr. L 19 van 24. 1. 1989.

(3) PB nr. L 209 van 24. 7. 1992.

(4) Ingesteld bij het besluit van de Raad van 16. 6. 1975 (PB nr. L 167 van 30. 6. 1975), gewijzigd bij het besluit van de Raad van 25. 7. 1978 (PB nr. L 233 van 24. 8. 1978) wat betreft de beoefenaren van de tandheelkunde.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 748/93

van de heer Jean-Pierre Raffin (V)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(15 april 1993)

(93/C 292/72)

Betreft: Deelneming van de Gemeenschap in een infrastructuurproject in Zuid-Amerika (Hidrovia)

In antwoord op schriftelijke vraag nr. 2509/90 (1) van de heer Carlos Pimenta, antwoordde de Commissie twee vraagstukken ten aanzien van haar deelneming aan het project te willen overwegen:

- haar bijdrage wat betreft de institutionele aspecten,
- de financiering van het onderzoek over de gevolgen van de scheepvaartverbinding „Hidrovia” voor de Pantanal.

Kan de Commissie mededelen hoe het staat met haar bijdrage ten aanzien van laatstgenoemde punten?

Heeft de Commissie vertegenwoordigers van de vijf betrokken Staten uitgenodigd voor een conferentie over de waterwegen en voor bezoeken ter plaatse? Kan de Commissie nadere details verschaffen over de inhoud en de resultaten van het bezoek van deze vertegenwoordigers?

Heeft de Commissie, met het doel de vernietiging van Pantanal, het grootste vochtgebied van de wereld, te vermijden, rekening gehouden met of is zij voornemens alternatieven te bestuderen ten aanzien van de regularisatie van de Paragay-rivier?

(1) PB nr. C 141 van 30. 5. 1991, blz. 12.

Antwoord van de heer Marín namens de Commissie

(29 juli 1993)

Zoals het geachte Parlementslid terecht opmerkt, had de Commissie in haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 2509/90 medegedeeld dat zij in het kader van de samenwerking die voor de Hidrovia was gepland, van plan was steun te verlenen voor twee projecten betreffende de institutionele aspecten en het milieu.

Sindsdien is evenwel tussen het CIH (Intergouvernementeel Comité Hidrovia) en de IOB (Interamerikaanse Ontwikkelingsbank) een overeenkomst tot stand gekomen waarin ook de twee bovengenoemde punten zijn opgenomen, wat automatisch tot gevolg heeft gehad dat de Commissie zich niet langer met de kwestie diende bezig te houden.

Anderzijds heeft in de loop van de maand mei 1990 in Europa een reizend seminar plaatsgevonden ten behoeve van 15 technische deskundigen (3 vertegenwoordigers per Lid Staat van het CIH). Door die studiereis hebben de technici zich een beeld kunnen vormen van de voornaamste bestaande infrastructuur op het gebied van waterwegen, zeehavens en binnenhavens in verschillende landen van de Gemeenschap.

De Commissie zal er zich terdege voor inzetten dat het project voor de Pantanal met de nodige zorg zal worden uitgevoerd.

Vanzelfsprekend is de Commissie bereid de Latijnsamerikaanse autoriteiten hulp te bieden bij het zoeken naar een oplossing waardoor de regio Pantanal niet zal worden aangetast of in ieder geval zo gering mogelijke negatieve effecten zal ondervinden.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 752/93

van de heer Lode Van Outrive (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(15 april 1993)

(93/C 292/73)

Betreft: De uitvoering van de resolutie van de Raad betreffende de bescherming van de financiële belangen van de Gemeenschap: uitvoering van de bepalingen van paragraaf 9

In zijn resolutie van 13 november 1991 (1) geeft de Raad aan de Commissie de opdracht „met bekwame spoed” „de

studie waarmee thans een begin is gemaakt, in 1992 . . . af te ronden". Over welke studie gaat het hier? Om welke redenen is de studie blijkbaar nog niet voltooid?

Is het mogelijk mij deze studie te doen toekomen?

(¹) PB nr. C 328 van 17. 12. 1991, blz. 1.

**Antwoord van de heer Schmidhuber
namens de Commissie**
(26 juli 1993)

De in punt 9 van de resolutie van de Raad van ministers van Justitie van 13 november 1991 bedoelde studie, die de Commissie volgens hem in de loop van 1992 diende af te ronden, had betrekking op de stelsels van administratieve en strafrechtelijke sancties van de Lid-Staten, alsmede op de algemene beginselen van het communautaire sanctiesysteem. Deze studie is in oktober 1992 afgerond.

Zij zal eind juni, begin juli aan de Raad en het Parlement worden gezonden, samen met de vergelijkende studie naar de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake de frauduleuze gedragingen ten nadele van de begroting van de Gemeenschap, waarom de Raad in punt 9, 10 en 11 van dezelfde resolutie verzoekt „ten einde na te gaan of er maatregelen dienen te worden genomen om tot een grotere compatibiliteit van de bepalingen te geraken". De verslagen waarop de conclusies van de beide studies zijn gebaseerd, zullen eveneens worden ingediend. De verslagen van de studie die door het geachte Parlements lid wordt genoemd liggen ter publikatie bij het Bureau voor officiële publikaties van de Europese Gemeenschappen, en zullen derhalve zeer binnenkort beschikbaar zijn.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 768/93
van mevrouw Anne André (LDR)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(15 april 1993)
(93/C 292/74)

Betreft: Duitse BTW

Sinds 1 januari 1993 worden de touringcarexploitanten geconfronteerd met een eenzijdige beslissing van de Duitse autoriteiten betreffende de Autobahnen, die inhoudt dat 86 % meer BTW moet worden betaald voor trajecten via Duitsland wanneer een buitengrens van de Gemeenschap wordt gepasseerd.

Kan de Commissie duidelijk maken of deze maatregel van de Duitse Regering al dan niet een discriminatie tussen ingezetenen en niet-ingezetenen betekent?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 942/93
van de heer Jaak Vandemeulebroucke (ARC)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(29 april 1993)
(93/C 292/75)

Betreft: BTW-heffing voor autocarritten in Duitsland

Sinds 1 januari 1993 worden de Belgische autocarondernemingen geconfronteerd met een verhoging van liefst 86 % op de BTW-heffing op autocarritten via Duitsland met overschrijding van een buitengrens.

Deze verhoging betekent een vorm van concurrentievervalsing, omdat Belgische bedrijven hierdoor een hogere BTW per kilometer betalen dan gelijkaardige Duitse ondernemingen.

Is de Commissie op de hoogte van deze wijzigingen? Wat denkt de Commissie te zullen ondernemen opdat deze concurrentievervalsing ongedaan wordt gemaakt?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 983/93
van de heer Gérard Deprez (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(29 april 1993)
(93/C 292/76)

Betreft: Bustoerisme: BTW over de jaaromzet „vervoer" in Duitsland

Duitsland heeft in haar besluit van 1 januari 1993 betreffende de BTW over de jaaromzet „vervoer" het tarief van 14 % tot 15 % verhoogd en de grondslag voor de belasting gewijzigd (8,67 in plaats van 5 pfennig per persoon per kilometer), aldus de BTW van toepassing op toeristenbussen die de Duitse grens overschrijden verhogend van 0,7 tot 1,3 pfennig per persoon per kilometer.

Is de Commissie ervan op de hoogte dat de Duitse douaniers de betaling van deze BTW eisen bij grensoverschrijding van toeristenbussen die Duitsland alleen maar doorreizen doch een buitengrens van de Gemeenschap overschrijden?

Is de Commissie niet van oordeel dat deze situatie erop neerkomt dat een Duitse bus (met een gemiddelde afschrijving van 2 DM per kilometer) een BTW (15 %) betaalt van 0,3 DM per kilometer, terwijl bij voorbeeld een Belgische busvervoerder 1,3 pfennig \times 37 (de gemiddelde bezetting volgens de officiële statistieken van het Ministerie voor het Verkeerswezen), oftewel 48,1 pfennig moet betalen, met andere woorden 60 % meer dan de Duitse busvervoerder?

Is de Commissie niet van oordeel dat deze situatie discriminatie inhoudt van buitenlandse vervoerders ten opzichte van

binnenlandse vervoerders en in strijd is met artikel 27 van de Zesde BTW-richtlijn?

**Antwoord van de heer Van Miert
namens de Commissie**

(5 juli 1993)

**Gecombineerd antwoord van mevrouw Scrivener
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen
nr. 768/93, nr. 942/93 en nr. 983/93
(19 juli 1993)**

De Commissie is reeds met de Duitse autoriteiten in contact getreden met het oog op een hernieuwd onderzoek van de sedert 1 januari 1993 geldende voorschriften van de huidige forfaitaire regeling voor personenvervoerdiensten die door communautaire belastingplichtigen in Duitsland worden verricht met bestemming naar een derde land (Oostenrijk, Zwitserland, Polen, Tsjecho, enz. . .).

Indien deze stappen niet leiden tot een bevredigende oplossing waarbij de huidige differentiële belastingregeling wordt opgeheven, is de Commissie vast besloten alle nodige maatregelen te nemen om het Gemeenschapsrecht en de regels betreffende de interne markt te doen naleven.

De Commissie herinnert het geachte Parlementslid eraan dat zij op 30 september 1992 een voorstel betreffende de BTW-regeling voor het personenvervoer ⁽¹⁾ heeft ingediend dat ertoe strekt de huidige, op een territoriale grondslag berustende BTW-regeling te vervangen door een regeling waarbij de BTW in het land van vertrek wordt voldaan. Het Europees Parlement heeft trouwens tijdens zijn plenaire vergaderingen van januari een gunstig advies over dit voorstel uitgebracht.

Deze tekst zal het mogelijk maken het aangehaalde probleem te regelen en de administratieve last voor de betrokken beroepsbeoefenaren aanzienlijk te verlichten.

(¹) Doc. COM(92) 416.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 776/93
van de heer Yves Verwaerde (LDR)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(15 april 1993)
(93/C 292/77)**

Betreft: Balans van de maatregelen uit hoofde van de continue beroepsopleiding ten gunste van Europese ambtenaren in 1992

Kan de Commissie mededelen hoeveel ambtenaren, gespecificeerd naar categorie, in 1992 een continue beroepsopleiding genoten hebben?

Uit onderstaande tabellen is af te lezen hoeveel ambtenaren en tijdelijke functionarissen enerzijds, en hulpfunctionarissen anderzijds, in Brussel hebben deelgenomen aan door de Commissie in het kader van de beroepsopleiding georganiseerde activiteiten.

In tabel 1 is, gespecificeerd naar geslacht en categorie/groep, het totaal aantal deelnemers aan alle scholingsactiviteiten, uitgezonderd de taalcursussen, weergegeven.

In tabel 2 is het aantal deelnemers aan de door de Commissie georganiseerde taalcursussen weergegeven, eveneens gespecificeerd naar geslacht en categorie/groep.

Bij het totaal van tabel 1, 4 178 personen, moet het aantal deelnemers — uit alle categorieën — aan twee in het scholingsprogramma van 1992 voor het personeel van de Commissie genoemde onderdelen van de scholingsactiviteiten worden opgeteld:

- de lezingencyclus over de belangrijkste actuele onderwerpen in Europa en de wereld (waarvan er één in 1992 werd gehouden): 200 deelnemers;
- de algemene bijscholingsmodules: het „Standaardprogramma” (modulair programma dat is toegespitst op de belangrijkste werkterreinen van de Commissie): 3 100 deelnemers.

TABEL 1

**Scholingsactiviteiten in de periode
van 1 januari 1992 tot en met 31 december 1992**

Personeel dat een scholingsactiviteit heeft afgesloten

Categorie	Mannen	Vrouwen	Totaal
A	1 164	276	1 440
L	294	354	648
B	450	277	727
C	166	1 001	1 167
D	111	26	137
Aux	26	33	59
Totaal	2 211	1 967	4 178

TABEL 2

**Taalcursussen in de periode
van 1 januari 1992 tot en met 31 december 1992**

Personeel dat een cursus heeft afgesloten

Categorie	Mannen	Vrouwen	Totaal
A	495	118	613
L	220	278	498
B	244	190	434
C	69	784	853
D	40	11	51
Aux	42	79	121
Totaal	1 110	1 460	2 570

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 785/93

van de heer Peter Crampton (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(19 april 1993)

(93/C 292/78)

Betreft: Visserij: quota voor koolvis

De afgelopen drie jaar hebben de Fransen nog niet de helft van hun quota voor koolvis gebruikt.

Is er uitzicht op toewijzing van deze quota aan anderen?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**

(18 juni 1993)

In artikel 8, lid 4, van Verordening (EEG) nr. 3760/92 van de Raad van 20 december 1992 tot invoering van een communautaire regeling voor de visserij en de aquacultuur⁽¹⁾ is bepaald dat bij de verdeling van de vangstmogelijkheden over de Lid-Staten voor een relatieve stabiliteit van de visserijactiviteiten moet worden gezorgd, maar dat op verzoek van de betrokken Lid-Staten de ontwikkeling van de miniquota en regelmatige quotaswaps sinds 1983 in aanmerking kunnen worden genomen.

Frankrijk heeft een vrij groot aandeel in de TAC voor koolvis in de Noordzee en daarom is hier geen sprake van een miniquotum. Sinds 1986 heeft Frankrijk echter hoeveelheden die variëren van 320 ton tot 3 450 ton geruild met andere Lid-Staten, vooral België, Denemarken, Duitsland

en het Verenigd Koninkrijk. Op grond hiervan zou de verdeelsleutel in de toekomst kunnen worden aangepast, als de betrokken Lid-Staten daarom verzoeken.

⁽¹⁾ PB nr. L 389 van 31. 12. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 791/93

van de heer Barry Desmond (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(19 april 1993)

(93/C 292/79)

Betreft: Beroepsopleiding verpleegkunde

In schriftelijke vraag nr. 1784/91⁽¹⁾ wijst de heer Diego de los Santos López op de mogelijkheid dat inbreuk wordt gemaakt op artikel 1, lid 2, van Richtlijn 77/453/EEG van de Raad⁽²⁾, gewijzigd bij Richtlijn 89/595/EEG⁽³⁾, waarin sprake is van „een full-time beroepsopleiding die drie studiejaar dan wel 4 600 uur theoretisch en klinisch onderwijs omvat”. Er werd op gewezen dat deze opleidingsperiode in Spanje weliswaar drie jaar duurt, maar slechts 1 800 tot 2 700 uur omvat.

In antwoord daarop stelde de Commissie dat Spanje heeft gekozen voor een driejarige cursus en het daarom niet noodzakelijk is dat de opleiding van drie jaar 4 600 uur omvat.

1. Wederzijdse erkenning van diploma's mag dan een integraal onderdeel zijn van de instelling van een interne markt, maar kan de Commissie er dan wel voor zorgen dat diploma's voor een beroepsopleiding die in Spanje worden afgegeven ook daadwerkelijk gelijkwaardig zijn?
2. De Commissie heeft toegezegd de vraagsteller op de hoogte te houden van stappen die ze zal zetten. Kan de Commissie nu mededelen wat de nieuwste ontwikkelingen zijn en of zij van de Spaanse autoriteiten een antwoord heeft ontvangen?

⁽¹⁾ PB nr. C 323 van 13. 12. 1991, blz. 39.

⁽²⁾ PB nr. L 176 van 15. 7. 1977, blz. 8.

⁽³⁾ PB nr. L 341 van 23. 11. 1989, blz. 30.

**Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi
namens de Commissie**

(16 juli 1993)

1. Het is de bedoeling van de Commissie om alle maatregelen te nemen die nodig zijn om de naleving van de bepalingen van het EEG-Verdrag en de krachtens die bepalingen vastgestelde handelingen te verzekeren. Zij zorgt

er met name voor dat de opleidingsprogramma's voor verantwoordelijk algemeen ziekenverplegers, zoals vastgesteld in Richtlijn 77/453/EEG, door de Lid-Staten correct ten uitvoer worden gelegd ten einde te komen tot de in die richtlijn beoogde coördinatie van de opleiding verpleegkunde in alle Lid-Staten. Op het ogenblik beschikt de Commissie niet over inlichtingen op grond waarvan zij zou moeten concluderen dat naast Spanje ook andere Lid-Staten Richtlijn 77/453/EEG niet nakomen.

2. Uit het antwoord van de Commissie op schriftelijke vraag nr. 1784/91 blijkt dat de Commissie van mening is dat de Lid-Staten de keuze hebben tussen een opleiding van drie jaar of van 4 600 uur, om te voldoen aan de door Richtlijn 77/453/EEG opgelegde verplichting. Wanneer een Lid-Staat voor de eerste formule kiest, dient hij echter de in de richtlijn bedoelde kwaliteit en normen voor de opleiding te garanderen. De Spaanse autoriteiten hebben geantwoord op de vraag van de Commissie waarnaar wordt verwezen in haar antwoord op schriftelijke vraag nr. 1784/91. De argumenten van de Spaanse autoriteiten met betrekking tot het Gemeenschapsrecht zijn voor de Commissie niet overtuigend.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 799/93

van de leden José Vázquez Fouz en
Manuel Medina Ortega (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(19 april 1993)

(93/C 292/80)

Betreft: Steun voor de kleine pelagische visserij

De Commissie en de Raad zijn ongetwijfeld op de hoogte van de crisis die in het bijzonder in Spanje, Ierland, Frankrijk, Groot-Brittannië en Duitsland de markten en de communautaire produktie treft van kleine pelagische soorten zoals sardienen, makreel en haring.

Het probleem zou buitengewoon ernstig kunnen worden voor de ambachtelijke vloot van de Canarische eilanden, waarvan het grootste deel zich bevindt in Arrecife de Lanzarote. De vraag, en met name die van de conservenindustrie die de belangrijkste afnemer is, zal immers aanzienlijk dalen omdat er grote voorraden sardienenconserven bestaan waarvoor, als gevolg van de ernstige verzwakking van de traditionele markten in Afrika, de moeilijke situatie van de markten in Oost-Europa en een algemene daling van de vraag, vrijwel geen afzetmarkt kan worden gevonden.

De Commissie en de Raad zouden dan ook dringende maatregelen moeten treffen in de aard van die welke om andere redenen werden vastgesteld voor de communautaire markten van verse en diepgevroren vis.

Overweegt de Commissie maatregelen te treffen om de crisis op te lossen die op dit ogenblik de kleine pelagische soorten treft? Zal zij zonder uitstel een initiatief nemen om een

oplossing te bieden voor het probleem van de sardienenconserven in Arrecife de Lanzarote?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**

(22 juni 1993)

De diensten van de Commissie hebben twee werkdocumenten opgesteld om een balans op te maken van de marktsituatie voor de kleine pelagische soorten. Een van beide documenten betreft de sardienenmarkt ⁽¹⁾, het andere de markt voor haring en makreel ⁽²⁾.

Deze beide documenten, die door een groep deskundigen van de Raad zullen moeten worden onderzocht, vormen het uitgangspunt voor een bezinning en een discussie die de Commissie in staat moeten stellen om eventueel adequate voorstellen te formuleren.

De Commissie staat volledig open voor alle medewerking bij het onderzoek van deze documenten en zij neemt trouwens in dat verband de nodige contacten op met de betrokken kringen van het bedrijfsleven.

Wat meer in het bijzonder de problemen in verband met de kleinschalige vloot en de sardienconservenindustrie te Arrecife de Lanzarote betreft, zijn er thans geen bijzondere maatregelen. In het kader van het algemeen onderzoek van de situatie in deze sector zullen adequate oplossingen moeten worden uitgedacht.

⁽¹⁾ Doc. SEC(92) 2221.

⁽²⁾ Doc. SEC(93) 430.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 801/93

van Sir James Scott-Hopkins (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(19 april 1993)

(93/C 292/81)

Betreft: Definitie van secundaire grondstoffen

Kan de Commissie aangeven wat bedoeld wordt met de voorgestelde „secundaire grondstoffen” in verband met afvalverwerking?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**

(6 juli 1993)

Richtlijn 75/442/EEG ⁽¹⁾, gewijzigd bij Richtlijn 91/156/EEG ⁽²⁾, heeft betrekking op afvalverwijdering. In artikel 4,

onder a), van Richtlijn 75/442/EEG wordt een definitie van het woord „afval” gegeven. Dezelfde definitie wordt in de voorgestelde richtlijn over het sorteren van afval gebruikt. Aangezien deze richtlijnen over afval gaan, en niet over secundaire grondstoffen, komt er geen definitie van het begrip „secundaire grondstoffen” in voor.

De Commissie is er zich echter van bewust dat het belangrijk is de begrippen „produkt”, „secundaire grondstoffen” en „afval” te omschrijven en indien mogelijk deze begrippen ten opzichte van elkaar af te bakenen. Het vraagstuk wordt thans op internationaal niveau bestudeerd zowel door de Commissie als door andere organisaties, met name de OESO.

(1) PB nr. L 194 van 25. 7. 1975.

(2) PB nr. L 78 van 26. 3. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 802/93

van de leden Agostino Mantovani, Mauro Chiabrandi, Franco Borgo, Mario Forte, Gerardo Gaibisso, Ferruccio Pisoni en Gabriele Sboarina (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(19 april 1993)

(93/C 292/82)

Betreft: Quotaregeling in de gemeenschappelijke marktordening voor tabak

Verordening (EEG) nr. 2075/92 van de Raad⁽¹⁾ stelt radicale wijzigingen voor op de GMO voor tabak en schaft de aankopen door de interventiebureaus, alsmede de premieregeling voor de verwerkende industrie, af. De bewerkingspremie werd vervangen door de produktiepremie, wanneer de tabak door de producent bij het bewerkingsbedrijf wordt ingeleverd.

Kan de Commissie mededelen:

1. of de artikelen 9 en 10 van Verordening (EEG) nr. 3477/92⁽²⁾ bij de verwerking voorschrijven — op straffe van het niet toewijzen van een quotum aan de bewerkingsbedrijven (artikel 3, lid 3, Verordening (EEG) nr. 3477/92) — dat een „teeltcertificaat” moet worden afgegeven, en gecontroleerd, aan de producenten, hetgeen niet alleen tot resultaat heeft dat de quotaregeling wordt vervalst door het wettig naast elkaar bestaan van de bewerkings- en produktiequota, maar tevens en vooral dat de bewerkingsbedrijven worden gedwongen tot dure maatregelen en een grote verantwoordelijkheid; certificaten en aktes tot wijziging van subjectieve juridische situaties (titel IV, overdracht van rechten, Verordening (EEG) nr. 3477/92);
2. of er geen ernstige tegenstrijdigheid is tussen artikel 10, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 3477/92 van de

Commissie en artikel 10 van Verordening (EEG) nr. 2075/92 van de Raad, omdat, ten einde de producent vrije contractsluiting te waarborgen, het quotum van ieder bewerkingsbedrijf kan worden overschreden, hetgeen in strijd is met artikel 10 van Verordening (EEG) nr. 2075/92 en aanleiding kan geven tot het ontstaan van oligopolies, ten nadele van de economie van de sector?

(1) PB nr. L 215 van 30. 7. 1992, blz. 70.

(2) PB nr. L 351 van 2. 12. 1992, blz. 11.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 803/93

van de leden Agostino Mantovani, Mauro Chiabrandi, Franco Borgo, Mario Forte, Gerardo Gaibisso, Giuseppe Mottola, Ferruccio Pisoni en Gabriele Sboarina (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(19 april 1993)

(93/C 292/83)

Betreft: Lasten en vooruitbetalingen in de gemeenschappelijke marktordening voor tabak

Verordening (EEG) nr. 2075/92 van de Raad stelt radicale wijzigingen voor op de GMO voor tabak en schaft de aankopen door de interventiebureaus, alsmede de premieregeling voor de verwerkende industrie, af. De verwerkingspremie werd vervangen door de produktiepremie, wanneer de tabak door de producent bij het bewerkingsbedrijf wordt ingeleverd.

Kan de Commissie mededelen:

1. of bij de opstelling en de invoering van de bepalingen van de artikelen 6 en 7 van Verordening (EEG) nr. 2075/92, alsmede van de artikelen 9, 10, 12 en 16 van Verordening (EEG) nr. 3477/92, getracht is te vermijden dat de lasten voor de bevoegde instanties niet hoger zijn dan overeenkomt met het algemene belang (principe van de evenredigheid van de procedures), overwegende dat in de GMO het bewerkingsbedrijf geen steun krijgt en geen preferenties of prioriteit geniet, maar geld moet voorschieten ten behoeve van de communautaire financiën (premiebedrag);
2. of het ontbreken van overeenstemming tussen artikel 16 en artikel 12, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 3478/92⁽¹⁾ een groot verschil maakt tussen bewerkingsbedrijven die de premie aan de producenten hebben betaald zonder voorschotten te vragen en die daarentegen voorschotten hebben gekregen met de desbetreffende waarborging als bedoeld in het genoemde artikel 12, lid 1, en bovendien of artikel 15 van Verordening (EEG) nr. 3478/92 betaling voorschrijft van rente ten laste van het bewerkingsbedrijf en ten gunste van het EOGFL, wanneer de uitbetaling van de premie aan de producent

zes maanden na de betaling van het voorschot plaatsvindt?

(¹) PB nr. L 351 van 2. 12. 1992, blz. 17.

**Gecombineerd antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen nr. 802/93 en nr. 803/93
(24 juni 1993)**

De door de geachte Parlementsleden aan de orde gestelde kwesties zijn door een aantal Italiaanse verwerkende bedrijven aanhangig gemaakt bij het Hof van Justitie. De Commissie zal haar standpunt ter zake dan ook uitvoerig toelichten in het verweerschrift dat zij bij het Hof zal indienen. Zij wil er hierbij echter op wijzen dat zij de bepalingen die door de geachte Parlementsleden worden aangehaald, volstrekt in overeenstemming acht met Verordening (EEG) nr. 2075/92 van de Raad.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 805/93
van de heer Carlos Robles Piquer (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(19 april 1993)
(93/C 292/84)**

Betreft: Aankoop van goederen in andere Lid-Staten

Tijdens een werklunch op 11 december 1992 te Brussel zei mevrouw Scrivener, Commissielid, ten aanzien van de afschaffing van de binnengrenzen met ingang van 1 januari 1993 dat er geen douanecontrole op goederen zou zijn en dat reizigers zonder moeilijkheden in andere Lid-Staten van de Gemeenschap alle goederen die zij wilden, konden kopen, althans die voor persoonlijk gebruik (brief „Europe Avenir” nr. 24 van februari 1993, vraaggesprek door Michel Cuperley).

Meent de Commissie aan de hand van de in de eerste maanden van 1993 opgedane ervaring dat aan deze verwachtingen inderdaad is voldaan en de binnengrenzen openstaan voor het vrije verkeer van door de staatsburgers van de Lid-Staten gekochte goederen, althans wanneer zij verklaren dat deze voor persoonlijk gebruik zijn bestemd?

**Antwoord van mevrouw Scrivener
namens de Commissie
(5 juli 1993)**

De Commissie is van mening dat de wettelijke regelingen van de Gemeenschap die voorzien in de afschaffing van douane- en fiscale controle aan de communautaire binnen-

grenzen met ingang van 1 januari 1993 op bevredigende wijze zijn verlopen ten aanzien van het recht van particuliere personen om goederen voor hun persoonlijk gebruik te kopen en die naar een andere Lid Staat te vervoeren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 807/93

**van de heer João Cravinho (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(21 april 1993)
(93/C 292/85)**

Betreft: Vertragingen bij betaling van ESF-kredieten aan Portugese leerkrachten in het beroepsonderwijs

Onlangs werd ik gecontacteerd door Portugese leerkrachten in het beroepsonderwijs die al enige maanden wachten op betalingen van het Dafse. Hen werd medegedeeld dat zij niet uitbetaald konden worden omdat de Gemeenschap geen kredieten naar Portugal had overgemaakt.

Volgens hen keurt ook het Instituut voor werkgelegenheid en beroepsopleiding (IEFP) voor een groot deel van de particuliere Portugese leerkrachten geen opleidingsacties meer goed wegens het gebrek aan kredieten. Een aantal leerkrachten, die gezien hun kwaliteiten of hun innoverende lesmethoden voor het land van strategisch belang worden geacht, staat dus nu al bijna op non-actief en niemand weet voor hoe lang.

Aangezien het een van de doelstellingen van de hervorming van 1988 was de beroepsopleiding door middel van twee instrumenten (programmering en gegarandeerde financiering over een periode van vier jaar) een permanent karakter te geven, kan deze situatie slechts als abnormaal worden beschouwd.

De publieke opinie in Portugal wijt deze situatie aan de incompetentie van de Commissie. In hoeverre is de Commissie hiervoor daadwerkelijk verantwoordelijk? In hoeverre zijn de Portugese autoriteiten, zoals het IEFP, verantwoordelijk voor de ontstane vertragingen, als ze al verantwoordelijk zijn? Kan de Commissie per geval precies uitleggen waarom het zover heeft moeten komen? Welke maatregelen zijn er getroffen om dit in het vervolg te voorkomen? Is men van plan de gedupeerden schadeloos te stellen omdat het systeem slecht gefunctioneerd heeft? Hoe groot is momenteel de achterstand bij de uitbetalingen?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie
(21 juni 1993)**

Met de financiële uitvoering in Portugal waren de afgelopen twee jaren steeds grotere bedragen gemoeid. Aan de hand

van de laatste elementen die deze Lid-Staat aan de Commissie heeft toegezonden, kan worden geconstateerd dat de op nationaal niveau vastgelegde bedragen voor sommige programma's het niveau van de geplande bedragen hebben bereikt. Dit zou de Lid-Staat ertoe kunnen brengen maatregelen te nemen om te voorkomen dat de in financieringsplannen van de programma's vastgelegde bedragen worden overschreden. De Commissie is evenwel niet op de hoogte van een beperking van de toegang tot de door het IEFP beheerde programma's.

Wat de financiële overdrachten van het ESF betreft, bevestigt de Commissie dat er geen achterstand bij de behandeling van de betalingsverzoeken van Portugal bestaat.

De vastlegging van de tranche voor 1993 en de betaling van voorschotten voor bepaalde programma's die nog niet zijn uitgevoerd, zijn afhankelijk van de indiening door de Portugese autoriteiten van nieuwe financiële plannen die voortvloeien uit de beslissingen die het toezichtcomité van het communautair bestek op 4 december 1992 heeft genomen en van de indiening van de saldo's van 1991 en de officiële verklaringen over de tenuitvoerlegging in 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 808/93

van de heer Sérgio Ribeiro (CG)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(21 april 1993)

(93/C 292/86)

Betreft: Witwassen van geld uit illegale drughandel in Portugal

Het witwassen van geld is een moeilijk op te sporen praktijk omdat de criminele organisaties die zich hiermee bezighouden in het diepste geheim opereren. Feit is dat in steeds meer Europese landen illegaal verworven kapitaal witgewassen of gerecycleerd wordt.

Onder verwijzing naar het Verdrag van de Raad van Europa, diverse resoluties van het Europees Parlement en Richtlijn 91/308/EEG van de Raad ⁽¹⁾ tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld, vraag ik de Commissie of zij weet hoe deze praktijken in Portugal worden bestreden. Is zij op de hoogte van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die in Portugal zijn vastgesteld om aan genoemde richtlijn te voldoen? Acht zij deze adequaat?

⁽¹⁾ PB nr. L 166 van 28. 6. 1991, blz. 77.

**Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi
namens de Commissie**

(10 augustus 1993)

Het is de Commissie bekend dat Portugal, dat het Verdrag van Wenen tegen de sluikhandel in verdovende middelen en psychotrope stoffen heeft geratificeerd, het witwassen van de opbrengst van drughandel aan het eind van het vorig jaar als een misdrijf heeft aangemerkt. Daarentegen werd de Overeenkomst van de Raad van Europa inzake het witwassen, de opsporing, de inbeslagneming en de confiscatie van opbrengsten van misdrijven, die niet alleen opbrengsten van de drughandel betreft, maar ook, die van alle andere criminele activiteiten, nog niet door Portugal geratificeerd.

Ten aanzien van de richtlijn van de Raad tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld heeft Portugal nog geen kennis gegeven van de nationale uitvoeringsmaatregelen. De Commissie heeft derhalve de procedure van artikel 169 van het EEG-Verdrag ingeleid.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 810/93

van de heer Gijs de Vries (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(21 april 1993)

(93/C 292/87)

Betreft: Duitse verpakkingsverordening

Op 21 november 1991 stelde ik schriftelijke vraag nr. 2718/91 ⁽¹⁾ betreffende de mogelijke strijdigheid van de Duitse verpakkingsverordeningen met de artikelen 30—36 en 85 van het EEG-Verdrag. Op 27 maart 1992 antwoordde de heer Bangemann namens de Commissie dat een onderzoek naar de verenigbaarheid door de Commissie in gang was gezet, en dat ik over het eindresultaat zou worden geïnformeerd. Tot op heden, bijna een jaar later, heb ik nog altijd geen aanvullende reactie mogen ontvangen. In het afgelopen jaar heeft de Commissie niettemin ruimschoots tijd gehad het onderzoek te beëindigen. Gaarne nodig ik de Commissie dan ook uit thans op korte termijn een helder antwoord te geven op de vraag naar de verenigbaarheid van deze verordening met het EEG-Verdrag.

⁽¹⁾ PB nr. C 162 van 29. 6. 1992, blz. 26.

**Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi
namens de Commissie**

(15 juli 1993)

De Commissie kan het geachte Parlementslid nog niet in kennis stellen van het eindresultaat van haar onderzoek naar de Duitse verpakkingsvoorschriften. De problematiek van

de verpakkingsmiddelen en het verpakkingsafval blijkt ingewikkelde vraagstukken op het gebied van milieubescherming en het vrije goederenverkeer te omvatten.

De Commissie vestigt de aandacht van het geachte Parlementslid op haar voorstel voor een richtlijn betreffende verpakking en verpakkingsafval (doc. COM(92) 278 def.) dat op 24 augustus 1992 ⁽¹⁾ bij de Raad is ingediend. Hierin zijn de doelstellingen en beginselen van de Commissie inzake het vrije verkeer van goederen en de milieubescherming aangegeven.

⁽¹⁾ PB nr. C 263 van 12. 10. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 812/93

van de heer Paul Staes (V)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(21 april 1993)

(93/C 292/88)

Betreft: Toelage Gemeenschap voor het Sint-Janshospitaal (Brugge/België)

Ik dank de Commissie voor het antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 422/91 ⁽¹⁾.

1. In het antwoord lees ik dat de Commissie in dit stadium over geen enkel gegeven beschikt waardoor aan de geloofwaardigheid van de aanvragers afbreuk kan worden gedaan. Dit was de situatie in oktober 1991. Beschikt de Commissie inmiddels over nieuwe gegevens?
2. Ik herhaal deel twee van mijn vorige vraag, waarop ik slechts een onvolledig antwoord kreeg. (Mij werd enkel de naam van de voorzitter van de jury medegedeeld, niet de leden van de jury.) Kan de Commissie mededelen welke personen lid waren van de jury die zich met deze zaak heeft bezighouden?

⁽¹⁾ PB nr. C 20 van 27. 1. 1992, blz. 3.

Antwoord van de heer Pinheiro namens de Commissie

(26 juli 1993)

De Commissie beschikt nu over meer gegevens over het project „Sint-Janshospitaal, Brugge” in België. Nu het instandhoudingsproject is afgerond, is het gebouw opgesteld voor het publiek en worden er verschillende culturele evenementen georganiseerd.

De Commissie neemt de vrijheid het geachte Parlementslid eraan te herinneren dat zij in haar antwoord op zijn schriftelijke vraag nr. 422/91 uiteen heeft gezet waarom zij de namen van de leden van de jury van onafhankelijke deskundigen niet bekend maakt, met uitzondering van de naam van de voorzitter. Destijds was dat de heer Yves Boiret, hoofdinspecteur historische monumenten, een deskundige met een internationale reputatie wat betreft de instandhouding van het architectonisch erfgoed.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 813/93

van de heer Ben Visser (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(21 april 1993)

(93/C 292/89)

Betreft: Invoer van ingeblikte tonijn (canned tuna)

Verordening (EEG) nr. 3759/92 ⁽¹⁾ introduceerde o.a. importquota voor canned tuna. De importquota hebben betrekking op een vierjarige periode, ingaande 1 januari 1993. Het quotum voor 1991 bedraagt 74 000 ton. Volgens de verordening geldt het quotum niet voor de ACS-landen, die ook vrijgesteld zijn van invoerheffingen. De quota gelden wel voor de ASEAN-landen. Als referentiejaar gelden de quota voor 1991. Deze worden jaarlijks naar evenredigheid van de consumptie in de Gemeenschap verhoogd met een minimum van 6 %.

De Asean-landen maken bezwaar tegen de invoering van importquota, omdat deze in strijd zouden zijn met de GATT-regels (artikel I betreffende MFN-behandeling, aangezien de ACS-landen zijn uitgezonderd, en artikel IX) en omdat de Asean-landen ongunstiger worden behandeld dan de ACS-, Andean- en Centraalamerikaanse Isthmus-landen.

1. Waarom is besloten tot de invoering van een quotum voor canned tuna per 1 januari 1993? Rechtvaardigt de situatie in deze sector van de visserij de invoering op quota?
2. Is deze invoering van importquota voor canned tuna in strijd met de GATT-regels?
3. Worden inderdaad de Asean-landen ongunstiger behandeld dan enige andere landengroep?
4. Is de Commissie zo nodig bereid de importquota voor de Asean-landen zodanig te verhogen dat deze ongunstiger behandeling feitelijk wordt opgeheven?

⁽¹⁾ PB nr. L 388 van 31. 12. 1992, blz. 1.

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie
(7 juli 1993)**

Bij artikel 21 van Verordening (EEG) nr. 3759/92 van de Raad van 17 september 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector visserijproducten en produkten van de aquacultuur is inderdaad een communautaire regeling voor de invoer van conserven van bepaalde tonijnsoorten ingesteld. Deze maatregel is bedoeld om de stijging van de invoer van deze produkten te controleren gedurende een overgangperiode van vier jaar, voordat de markt van de Gemeenschap geheel wordt opengesteld.

1. Deze regeling vervangt vanaf 1 januari 1993 de nationale kwantitatieve invoerbeperkingen voor deze produkten die in bepaalde Lid-Staten nog van kracht waren en die bij de GATT waren aangemeld.

Met deze regeling wil men de industrie van de Gemeenschap de mogelijkheid bieden om zich voor te bereiden op de scherpere internationale concurrentie zodra de toegang tot de communautaire markt volledig vrij zal zijn.

2. Deze regeling is niet in strijd met de regels van de GATT omdat:

- zij in de tijd beperkt is en bedoeld is om de overgang tussen nationale restrictieve regelingen van onbeperkte duur naar volledige liberalisering van de communautaire markt te vergemakkelijken;
- zij voorziet in een jaarlijkse progressie van de hoeveelheden die mogen worden ingevoerd;
- de werkingssfeer van de regeling, voor wat het betrokken produkt betreft, identiek is aan die van de nationale kwantitatieve beperkingen die zij vervangt.

3. De Asean-landen worden niet minder gunstig behandeld dan de andere derde landen, omdat het contingent geldt erga omnes, zonder onderscheid naar de oorsprong van de produkten.

De regeling kan echter niet worden toegepast ten opzichte van derde landen die met de Gemeenschap overeenkomsten hebben gesloten die voorzien in de opheffing van alle kwalitatieve beperkingen, zoals de Overeenkomst van Lomé of de associatieovereenkomsten, maar ook de nationale kwantitatieve beperkingen golden niet voor deze landen.

4. Het contingent, dat is berekend aan de hand van de officiële statistieken betreffende de buitenlandse handel, is kleiner dan de marktbehoeften gebleken, wat een gevolg is van de fraude die de laatste jaren met produkten van oorsprong uit de Asean-landen is gepleegd en die betrekking had op de aard van de produkten (tonijnconserven die werden gedeclareerd als conserven van sarda-boniet) om in het kader van het stelsel van de algemene tariefpreferenties in aanmerking te kunnen komen voor een lager douanerecht. Het contingent kan parallel met de thans ten aanzien van deze fraude toegepaste procedures worden gecorrigeerd.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 814/93
van mevrouw Jessica Larive (LDR)**

**aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(21 april 1993)
(93/C 292/90)**

Betreft: Europese campagne ter bevordering van het boek en het lezen

Kan de Commissie de juiste datum geven waarop de Europese campagne ter bevordering van het boek en het lezen in Kopenhagen van start gaat?

Kan de Commissie verduidelijken welke initiatieven vanuit de Europese Gemeenschap ondernomen worden voor deze campagne?

Kan de Commissie uitsluitel geven over hoe de resolutie van het Europees Parlement ten aanzien van de bevordering van het boek en het lezen van 21 januari 1993 (doc. A 3-159/92) betrokken gaat worden bij de Europese campagne?

**Antwoord van de heer Pinheiro
namens de Commissie**

(15 juli 1993)

De campagne tot bewustmaking van het Europese publiek betreffende boeken en lezen, „Leesplezier”, werd officieel op 22 april 1993 door de Deense minister van Cultuur, mevrouw Jytte Hilden, gelanceerd in aanwezigheid van de ministers van Cultuur van alle Lid-Staten van de Europese Gemeenschap, alsmede een lid van de Commissie.

Tijdens de 18 maanden dat de campagne zal lopen, zullen de Lid-Staten en de Gemeenschap verschillende initiatieven nemen, zoals acties ter bevordering van het lezen gericht op jongeren, acties ten behoeve van kleine uitgeverijen, statistieken op het gebied van het boek en de audiovisuele media en het boek.

De Commissie is voornemens bij de toekomstige ontwikkeling van haar acties, voor zover haar middelen en de haar op grond van het EEG-Verdrag verleende bevoegdheden dat toelaten, rekening te houden met de resolutie van het Europees Parlement over de bevordering van het boek en het lezen (doc. A 3-159/92).

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 817/93
van de heer Peter Crampton (S)**

**aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(21 april 1993)
(93/C 292/91)**

Betreft: Visserij; opschorting van invoer uit derde landen

Kan de Commissie, voor het geval de minimum-invoerprijzen de verslechtering van de marktsituatie in de visserijsec-

tor van de Gemeenschap geen halt vermogen toe te roepen, overwegen de visinvoer op de markten van de Gemeenschap uit derde landen op te schorten?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**
(5 juli 1993)

De Commissie is van mening dat de huidige crisis op de communautaire markt voor magere vis aan verscheidene factoren is toe te schrijven.

Een van die factoren is de invoer in bepaalde Lid-Staten van vis uit derde landen tegen zeer lage prijzen. Uit de beschikbare gegevens van de Lid-Staten blijkt echter niet dat zich in het eerste kwartaal van 1993 een abnormale stijging van de invoer heeft voorgedaan.

Op grond hiervan acht de Commissie het in dit stadium niet nodig om nog andere maatregelen te treffen dan die welke reeds zijn genomen op 25 februari, 12 maart en 25 maart 1993.

Naast de door de Commissie ingestelde beheersmaatregelen, heeft de Raad van ministers, die op 18 maart bijeen was, besloten om bij de Lid-Staten aan te dringen op verbetering van de nationale controles, zodat uitvoering wordt gegeven aan bovengenoemde maatregelen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 818/93
van de heer Peter Crampton (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(21 april 1993)
(93/C 292/92)

Betreft: Visserij: Franse steun aan de visserijsector

De Franse minister voor Visserij heeft in februari jl. een financiële steun van 272 miljoen franc (36 miljoen pond) voor de Franse visserijsector aangekondigd.

Kan de Commissie mededelen of deze steun niet indruist tegen de EG-voorschriften over subsidies? Kan de Commissie nader commentaar geven over het recht van de Lid-Staten een dergelijke steun te verlenen aan hun visserijsector?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**
(5 juli 1993)

De Commissie bevestigt het geachte Parlementslid dat de Franse autoriteiten haar overeenkomstig de procedure van

artikel 93, lid 3, van het EEG-Verdrag een voornemen hebben aangemeld van maatregelen in verband met de crisis van de visserijmarkten. Sinds de herfst van 1992, en nog meer sinds februari 1993, ondergaat de Europese markt van visserijproducten immers sterke prijsdalingen.

De Commissie zal zo snel mogelijk haar standpunt bepalen over dit dossier, overeenkomstig de relevante bepalingen van het EEG-Verdrag.

Wat betreft de regels die gelden bij het onderzoek of overheidssteun verenigbaar is met het Gemeenschapsrecht, heeft de Commissie in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* ⁽¹⁾ de richtsnoeren gepubliceerd voor het onderzoek van overheidssteun in de visserijsector.

⁽¹⁾ PB nr. C 152 van 17. 6. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 820/93
van de heer Sérgio Ribeiro (CG)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(21 april 1993)
(93/C 292/93)

Betreft: Sociale en economische toestand in het gebied van Marinha Grande — Portugal

Kan de Commissie,

aangezien Marinha Grande, centraal gelegen aan de Atlantische kust van Portugal, een sterke industriële traditie heeft, met name wat betreft de glasindustrie,

gezien het feit dat in deze eeuwenoude traditie ook aanverwante sectoren delen,

gezien het feit dat deze sectoren samen met die van plastic en staal van beslissende invloed zijn op het sociale leven van het gebied Marinha Grande en het district Leiria,

overwegende dat in deze sectoren sprake is van een crisis of het optreden van crisisverschijnselen, vooral bij de glasindustrie, door het ontbreken van een industrieel beleid en van beschermingsmaatregelen tegenover de enorme invoer uit de landen van Oost-Europa, Turkije en Mexico, die niet alleen sociale dumping kennen maar ook nationale en andere steunmaatregelen verlenen, die in Portugal zijn afgeschaft, mede als gevolg van het wisselkoersbeleid,

overwegende dat de sluiting van de fabrieksschool Gebroeders Stephens, hetgeen een ware aanslag betekende op het historisch industrieel erfgoed, en de betreurenswaardige openbare verkoop ervan, het risico met zich meebrengen van de sluiting van belangrijke fabrieken met momenteel 1 000 werknemers, die hun bestaan moeten redden door geen sociale verzekering te betalen en achterstand hebben bij de salarisbetaling,

overwegende dat de voorzienbare ontwikkeling in deze sector rampzalige sociale en economische gevolgen zal hebben in dit gebied van Portugal,

overwegende dat tijdig en met kennis van zaken in deze situatie moet worden ingegrepen,

mededelen of zij niet met spoed een gedegen studie kan financieren van de sociaal-economische toestand van Marinha Grande en spoedmaatregelen kan treffen in samenwerking met de regering van de betrokken Lid-Staat?

**Antwoord van de heer Millan
namens de Commissie
(15 juli 1993)**

De Commissie is bereid de mogelijkheden voor een studie over de sociaal-economische situatie in Marinha Grande te onderzoeken, als de Portugese autoriteiten ter zake een voorstel zouden indienen.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 834/93
van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(21 april 1993)
(93/C 292/94)**

Betreft: Chemische industrie in de Gemeenschap

Voor de meeste chemische bedrijven in de Gemeenschap is 1993 een moeilijk jaar. Dit geldt met name voor de export, die vorig jaar nog 4,1 % van de totale communautaire export bedroeg en dit jaar tot 2,5 % zal terugvallen. Gezien de problemen zal de werkloosheid in deze sector naar verwachting toenemen, hetgeen ook wordt bevestigd door de desbetreffende indicatoren: vorig jaar steeg de werkloosheid in deze sector met 1,4 % en dit jaar wordt de stijging op 1,5 % geraamd. Daarbij mag niet uit het oog worden verloren dat de chemische industrie in de Gemeenschap 2,1 miljoen werknemers telt. Zal de Commissie in het licht daarvan zo spoedig mogelijk maatregelen aankondigen om hen te steunen?

**Antwoord van de heer Bangemann
namens de Commissie
(12 juli 1993)**

De Commissie is zich ervan bewust dat de Europese chemische industrie momenteel moeilijkheden ondervindt, net zoals een aantal andere bedrijfstakken. In overeenstemming met een industriebeleid dat meer op een horizontale aanpak is gericht dan op initiatieven die bedrijfstaksgewijs

worden genomen, zal de Commissie trachten bepaalde problemen van de chemische industrie en van andere bedrijfstakken op te lossen met programma's zoals het Groei-initiatief en het zo spoedig mogelijk afronden van de Uruguay-Ronde in het kader van de GATT.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 835/93
van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)**

**aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(21 april 1993)
(93/C 292/95)**

Betreft: Problemen met de energievoorziening op Kreta

Het Griekse eiland Kreta heeft te kampen met een ernstig probleem op het gebied van de energievoorziening, waardoor een aantal dorpen het zonder elektrische verlichting moet stellen. Er wordt zelfs gevreesd voor een „black out” wat de elektriciteitsvoorziening betreft, met name in de zomer, midden in het toeristisch hoogseizoen. Deskundigen wijzen erop dat het energieprobleem op Kreta kan worden opgelost door zonne-energie, windenergie en natuurlijke hulpbronnen ten volle te benutten en door een beroep te doen op aardgas. Kan de Commissie ons in het licht van het bovenstaande mededelen of de Griekse Regering haar een programma voor de globale (of gedeeltelijke) aanpak van dit probleem aan de hand van communautaire financieringsinstrumenten ter goedkeuring heeft voorgelegd?

**Antwoord van de heer Matutes
namens de Commissie
(24 juni 1993)**

Zoals het geachte Parlementslid in zijn vraag onderstreept, zijn er grote problemen met de elektriciteitsvoorziening van het eiland Kreta wegens de snelle groei van het stroomverbruik op het eiland, de stijging van de vraag in de zomermaanden ten gevolge van het toeristische hoogseizoen en het ontbreken van een verbinding met en dus van mogelijke steun vanuit het elektriciteitsnet op het Griekse vasteland.

In het kader van het Valoren-programma (EFRO) heeft de Griekse overheid voorgesteld steun te verlenen aan het project voor de bouw van een windmolenpark op Kreta met een vermogen van 5,1 MW; de Commissie heeft dit voorstel aanvaard. Het project is nu voltooid.

Het plan om het elektriciteitsnet van Kreta te koppelen aan dat van de Peloponnesus was oorspronkelijk een onderdeel van het lopende communautair bestek voor Griekenland. Het is er echter uitgelicht, aangezien de openbare elektriciteitsmaatschappij voorrang wenste te geven aan de bouw van een nieuwe elektriciteitscentrale op Kreta zelf.

In het kader van de programma's op energiegebied van de Commissie (Thermie en de regionale programma's) is de afgelopen jaren eveneens een aantal vooral van lokaal belang zijnde projecten voor energiebesparing en de ontwikkeling van hernieuwbare energiebronnen voorgelegd aan de Commissie en goedgekeurd voor cofinanciering.

Op het komende overleg ter voorbereiding van het nieuwe communautaire bestek voor de periode 1994—1999 zou de Griekse overheid het probleem van de energievoorziening van Kreta opnieuw te berde kunnen brengen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 839/93

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(26 april 1993)

(93/C 292/96)

Betreft: Het oude stadion en theater van Thessaloniki

Onlangs hebben vrachtwagens het oude stadion en theater van Thessaloniki, dat ten prooi is gevallen aan de gewetenloosheid van de betrokken aannemer en de onverschilligheid van het Griekse Ministerie van Cultuur, onder een laag zand bedolven. De bedoeling achter deze onvoorstelbare daad is op dezelfde plaats een flatgebouw op te trekken. Zal de Commissie in verband hiermee iets ondernemen en van de Griekse overheid eisen dat zij de archeologische vondsten aan de Appelloustraat, die deel uitmaken van het historisch erfgoed van Griekenland en Europa, terdege beschermt?

Antwoord van de heer Pinheiro

namens de Commissie

(6 juli 1993)

De rol van de Commissie inzake bescherming en instandhouding van het historisch erfgoed is duidelijk omschreven in het kader van de conclusies van de Raad van ministers van 12 november 1992 inzake de „richtsnoeren voor de culturele actie van de Gemeenschap” alsook in artikel 128 van het Verdrag van Maastricht (dat zich in de fase van ratificatie bevindt).

Deze rol bestaat erin de samenwerking tussen de Lid-Staten aan te moedigen en, indien nodig, hun actie te ondersteunen en aan te vullen met inachtneming van het feit dat de Lid-Staten op dit gebied een hoofdrol spelen en dat de communautaire actie in de culturele sector een subsidiair karakter heeft.

Bijgevolg herinnert de Commissie het geachte Parlementslid eraan dat het niet tot haar bevoegdheden behoort om het initiatief te nemen voor een actie ter bescherming van het

antieke stadion en theater van Thessaloniki en evenmin om zich in die zin tot de Griekse autoriteiten te wenden. De verantwoordelijkheid inzake het beheer van de historische monumenten en vindplaatsen met het oog op de bescherming ervan berust uitsluitend bij de ter zake bevoegde nationale, regionale en lokale instanties.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 841/93

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(26 april 1993)

(93/C 292/97)

Betreft: Situatie in Kameroen en economische steun van de Gemeenschap

Zal de Commissie in het licht van de vroegere resoluties van het Europees Parlement over het democratiseringsproces in Kameroen en van de verklaring van de ministers van Buitenlandse Zaken in het kader van de EPS bijeen, waarin zij zich verontrust tonen over de politieke ontwikkelingen in dat land, erop aandringen dat de economische steunverlening van de Gemeenschap aan Kameroen wordt herzien?

Antwoord van de heer Marín

namens de Commissie

(14 juli 1993)

De Commissie volgt het verloop van de politieke situatie in Kameroen op de voet. Zij hoopt dat het onderzoek dat het Parlement in zijn resolutie van 17 december 1992 voorstelt, binnenkort kan worden vastgesteld. Het verslag dat naar aanleiding van dit onderzoek wordt uitgebracht, zal, naar verwacht wordt, de instanties van de Gemeenschap in staat stellen de balans van de democratisering in Kameroen op te maken en het standpunt van de Gemeenschap en haar Lid-Staten ten aanzien van hun samenwerking met dit land nader te bepalen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 845/93

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(26 april 1993)

(93/C 292/98)

Betreft: Skelterbaan in een vochtbiotoop

Terwijl het Griekse Ministerie voor de Egeïsche Zee en de Gemeenschap via het desbetreffende GMP 4 miljoen drachme hebben uitgegeven voor de bescherming en ontwikkeling van een vochtbiotoop op Lesbos, wordt daar nu

een skelterbaan aangelegd, ongelooflijk, maar waar. Het gaat om een terrein van 1,6 ha aan de baai van Yeras, ter plaatse bekend als de vochtbiotoop van Dipi Larsos. Deze biotoop komt voor in tientallen programma's en acties van universiteiten en organisaties, waaronder de VN, het WWF en het Goulandri-museum. De heer A. Troubis, hoogleraar milieukunde aan de Egeïsche Universiteit, wijst er in een studie over dit gebied op dat er op de plaats waar nu de skelterbaan zou komen, alleen landbouw zou mogen plaatsvinden. Hoe denkt de Commissie de biotoop tegen de vermelde ingreep te kunnen beschermen?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**

(16 juli 1993)

De biotoop Dipi Larsos in de Yeras-golf (Lesbos) is niet aangewezen als een gebied van communautair belang in de zin van Richtlijn 79/409/EEG van de Raad ⁽¹⁾ inzake het behoud van de vogelstand; dit is tot dusverre de enige toepasselijke juridische grondslag voor een eventueel communautair optreden op het gebied van de natuurbescherming. Griekenland heeft dit gebied evenmin aangewezen als een speciale beschermingszone overeenkomstig artikel 4 van genoemde richtlijn.

Het is dan ook aan de Griekse instanties om de nodige maatregelen te treffen voor een verantwoorde gebruiks- en beschermingsregeling voor deze biotoop. Een communautair optreden gaat eventueel alleen tot de mogelijkheden behoren na juni 1994, ingeval Richtlijn 92/43/EEG ⁽²⁾ inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna van toepassing wordt op het desbetreffende gebied.

⁽¹⁾ PB nr. L 103 van 25. 4. 1979.

⁽²⁾ PB nr. L 206 van 22. 7. 1992.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 854/93

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(26 april 1993)

(93/C 292/99)

Betref: Regelgeving in verband met het verkeer van kapitaal

Kan de Commissie, gezien het dringende karakter van de regelgeving betreffende een aantal aspecten van het verkeer van kapitaal, meedelen of de centrale banken van de Lid-Staten alle nodige besluiten hebben genomen voor de tenuitvoerlegging van de besluiten inzake de voltooiing van de interne markt?

**Antwoord van de heer Christophersen
namens de Commissie**

(15 juli 1993)

Op het gebied van het bankwezen zijn de nationale maatregelen tot uitvoering van de door de Raad vastgestelde richtlijnen betreffende het vrije verkeer van kapitaal door de Lid-Staten aangenomen in de vorm van een wet of in de vorm van bestuursrechtelijke voorschriften (koninklijke, presidentiële of ministeriële besluiten). De omzetting werd voltooid met door de centrale banken of andere met het toezicht op het bankwezen belaste autoriteiten getroffen toepassingsmaatregelen.

Richtlijn 88/361/EEG van de Raad inzake het vrije verkeer van kapitaal ⁽¹⁾ is sedert 1 juli 1990 in de meeste Lid-Staten omgezet. Ten aanzien van de vier Lid-Staten waarvoor tot eind 1992 een overgangperiode gold, werd in Spanje en Ierland de omzetting begin 1993 voltooid en in Portugal begin mei. Voor Griekenland geldt voor bepaalde transacties een verlengde overgangperiode tot 30 juli 1994 en dit land heeft de omzetting voltooid met het presidentiële besluit van 23 maart 1993. Voorts werden op 7 mei 1993 door de Bank van Griekenland instructies gepubliceerd betreffende procedures inzake de aangifte en de verificatie van kapitaalbewegingen.

Op het gebied van het bankwezen werden de omzettingsmaatregelen van de Lid-Staten aangevuld met praktische toepassingsmaatregelen (rondschrjvens, aanwijzingen en andere instrumenten), die werden vastgesteld door de met het toezicht op het bankwezen belaste autoriteiten, dat zijn in zeven landen van de Gemeenschap de centrale banken. De meesten van deze autoriteiten hebben tevens „memoranda of onderstanding” uitgewisseld om de samenwerking in het kader van de wederzijdse erkenning die voortvloeit uit de communautaire richtlijnen te regelen.

Op 1 juni 1993 had alleen Spanje de Tweede Coördinatie-richtlijn 89/646/EEG van de Raad op het gebied van het bankwezen ⁽²⁾ nog niet omgezet, zodat de centrale bank tot dusver nog geen „memoranda of onderstanding” kon afsluiten met de overeenkomstige autoriteiten van de andere Lid-Staten.

⁽¹⁾ PB nr. L 178 van 8. 7. 1988.

⁽²⁾ PB nr. L 386 van 30. 12. 1989.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 856/93

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(26 april 1993)

(93/C 292/100)

Betref: „Onderverhuring” van bedienden

Volgens de bedienden van de Nationale Bank van Griekenland zal deze bank in haar dochteronderneming Ethno-Data

25 à 30 programmeurs aanwerven. Deze zullen op arbeidscontract in dienst worden genomen en slechts een lage wedde ontvangen. Vervolgens zullen zij aan de moedermaatschappij worden „onderverhuurd”. Hoe denkt de Commissie hierop te reageren, overwegende dat het verhuren van werknemers enkel in een slavenmaatschappij thuishoort?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**
(11 augustus 1993)

Er bestaat geen communautair instrument voor de regeling van het uitlenen van werknemers. Daarom kan de Commissie in de aan de orde gestelde zaak niet handelend optreden.

Kwesties in verband met de beloning worden ook op nationaal niveau geregeld. Er zij echter op gewezen dat het Gemeenschapshandvest van de sociale grondrechten van de werkenden benadrukt dat elke arbeid rechtvaardig moet worden beloond. De Commissie is momenteel bezig met de opstelling van een advies over deze kwestie.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 894/93
van de heer Carlos Robles Piquer (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(23 april 1993)
(93/C 292/101)

Betreft: Bepalingen in arbeidsovereenkomsten waardoor vrouwen worden gediscrimineerd

Ondanks de communautaire voorschriften en beginselen inzake gelijke kansen voor mannen en vrouwen, kunnen er wat de arbeidsvoorwaarden betreft nog duidelijke gevallen van discriminerende behandeling van vrouwen worden geconstateerd. Het beginsel van gelijke kansen voor beide geslachten wordt, met name wat betreft de aspiraties van vrouwen om in de arbeidsrelaties op dezelfde manier te worden behandeld als mannen, in vele gevallen nog steeds onvoldoende nageleefd.

Een goed voorbeeld daarvan is de situatie in Andalusië, waar in dertig procent van de ondertekende arbeidsovereenkomsten bepalingen voorkomen die discriminerend zijn, zodat de ongelijke behandeling van de werkende vrouw er als het ware officieel wordt bekrachtigd.

Acht de Commissie het aanvaardbaar dat de overheid haar goedkeuring hecht aan arbeidsovereenkomsten waarin bepalingen zijn opgenomen die de vrouwen benadelen, en dat het streven van de Gemeenschap om wat de behandeling van beide geslachten betreft een adequaat evenwicht tot

stand te brengen, daarbij volledig wordt genegeerd? Kan de overheidsinstanties van de betrokken Lid-Staten niet worden aanbevolen arbeidsovereenkomsten die bepalingen bevatten waardoor vrouwen worden gediscrimineerd niet te ondertekenen?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie**
(10 juni 1993)

In de Richtlijnen 75/117/EEG ⁽¹⁾ en 76/207/EEG ⁽²⁾ wordt erkend dat de collectieve arbeidsovereenkomsten in de Gemeenschap een belangrijk instrument zijn voor het verzekeren van de toepassing van het gelijkheidsbeginsel op het gebied van beloning en arbeidsvoorwaarden.

Artikel 4 van Richtlijn 75/117/EEG bepaalt: „De Lid-Staten nemen de nodige maatregelen opdat alle met het beginsel van gelijke beloning strijdige bepalingen die voorkomen in collectieve arbeidsovereenkomsten (...) nietig worden, nietig kunnen worden verklaard of gewijzigd kunnen worden.”

Een vrijwel gelijklopende formulering komt ook voor in Richtlijn 76/207/EEG betreffende gelijke beloning, namelijk in artikel 3, lid 2, onder b), in artikel 4, onder b), en in artikel 5, lid 2, onder b).

De Spaanse wetgeving bevat bepalingen volgens welke discriminerende collectieve overeenkomsten nietig zijn; er is ook voorzien in een procedure om een dergelijke overeenkomst aan te vechten of de discriminerende effecten ervan te doen opheffen (artikel 17 en 90.5 van Wet nr. 8/80 van 10 maart 1980, het „Estatuto de los Trabajadores”).

De Commissie meent derhalve dat Spanje de voor de tenuitvoerlegging van de bovengenoemde bepalingen van de communautaire richtlijnen nodige maatregelen heeft genomen.

Het is echter mogelijk dat bepaalde Spaanse collectieve arbeidsovereenkomsten nog steeds indirect discriminerende elementen bevatten, zoals onderwaardering van werk dat (vooral) door vrouwen gedaan wordt, die moeilijk aan te tonen zijn.

Om over actuele gegevens betreffende dit belangrijke probleem te kunnen beschikken, heeft de Commissie opdracht gegeven tot een onderzoek naar het effect van discriminerende en gelijkheidsbevorderende clausules in Spaanse collectieve arbeidsovereenkomsten (in de jaren 1990—1992). Zodra de uitslag van dit onderzoek bekend is, zal de Commissie de geachte Afgevaardigde en het Secretariaat-generaal van het Europees Parlement een exemplaar doen toekomen.

⁽¹⁾ PB nr. L 45 van 19. 2. 1975.

⁽²⁾ PB nr. L 39 van 14. 1. 1976.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 907/93

van mevrouw Anne André-Léonard (LDR)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(27 april 1993)

(93/C 292/102)

Betreft: Motorvoertuigenbelasting

Volgens een studie van de Vereniging van Europese autofabrikanten wordt de gedeeltelijke harmonisatie van de BTW-tarieven gecompenseerd door extra belastingen in sommige Lid-Staten, hetgeen heeft geleid tot ware belastingverschillen in de Gemeenschap. Dezelfde verschillen doen zich voor op de Europese tweedehands-automarkt.

Is de Commissie voornemens maatregelen te treffen ter harmonisatie van de motorvoertuigenbelasting in de twaalf Lid-Staten van de Europese Gemeenschap, waar deze verschillen in het kader van de gemeenschappelijke markt ten hemel schreiend zijn?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1079/93

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(10 mei 1993)

(93/C 292/103)

Betreft: Belastingtarieven voor auto's

De Europese automobielfabrikanten stellen voor dat de belastingtarieven die in de Lid-Staten op auto's worden toegepast opnieuw onder de loep worden genomen en dat bij die gelegenheid iets wordt gedaan om de prijsverschillen weg te werken. Zij wijzen erop dat de belastingtarieven voor auto's niet in het geringste zijn beïnvloed door de inwerkingtreding van de interne markt sinds 1 januari jl. en dat de uiteenlopende belastingtarieven de voornaamste oorzaak zijn van de schommelingen van de prijzen van Europese auto's binnen de Gemeenschap. Kan de Commissie meedelen of zij de belastingtarieven die in de Lid-Staten van de Gemeenschap voor auto's worden gehanteerd opnieuw zal bestuderen?

**Gecombineerd antwoord van mevrouw Scrivener
namens de Commissie**

op de schriftelijke vragen nr. 907/93 en nr. 1079/93

(19 juli 1993)

In het kader van de tegelijk met de afschaffing van de belastinggrenzen en de totstandbrenging van de grote interne markt tot stand gebrachte onderlinge toenadering van de tarieven van de indirecte belastingen werd het verschil tussen de BTW-tarieven voor motorrijtuigen aanzienlijk verminderd:

- in 1987 varieerden de BTW-tarieven voor motorrijtuigen van 12 tot 38 %;
- sedert 1 januari 1993 variëren deze tarieven van 15 tot 25 %, hetgeen betekent dat het verschil tussen de

uitersten werd verminderd van 26 tot 10 procentpunten.

Ten aanzien van de andere belastingen die in bepaalde Lid-Staten van de Gemeenschap bij de aankoop van nieuwe voertuigen worden geheven werd het niet nodig geacht in het kader van de voorbereiding van de grote interne markt tot een onderlinge aanpassing over te gaan, daar deze belastingen niet leiden tot grenscontroles. Niettemin zal de Commissie het effect van deze belastingen op de werking van de interne markt onderzoeken en van haar bevindingen mededeling doen in het verslag over de werking van de nieuwe BTW-regeling ten aanzien van nieuwe voertuigen dat zij binnenkort bij de Raad zal indienen.

Ten aanzien van gebruikte motorrijtuigen hebben de totstandbrenging van de grote interne markt en de afschaffing van de belastinggrenzen tot gevolg gehad dat particulieren vrijelijk in alle Lid-Staten een gebruikt motorrijtuig kunnen kopen en naar hun land van woonplaats overbrengen zonder BTW te betalen, in tegenstelling tot de situatie die vóór 31 december 1992 bestond ingevolge de jurisprudentie Schul.

Overigens zijn in het ontwerp van de Zevende BTW-Richtlijn gemeenschappelijke belastingregels betreffende gebruikte motorrijtuigen opgenomen. Dit voorstel is thans bij de Raad in behandeling en de Commissie hoopt dat deze richtlijn zeer spoedig zal kunnen worden aangenomen, gezien het belang ervan voor het goed functioneren van de interne markt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1016/93

van de heer Iñigo Mendez de Vigo (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(3 mei 1993)

(93/C 292/104)

Betreft: Verklaringen van de heer Delors over de recente onderhandelingen tussen de Gemeenschap en Marokko

Bij zijn bezoek aan het Koninkrijk Marokko verklaarde Commissievoorzitter Delors onlangs dat er onderhandelingen worden aangeknoopt tussen de Gemeenschap en dat land over nauwe samenwerking op diverse terreinen, waaronder de landbouw.

Heeft de Commissie voldoende nagedacht over de gevolgen van een dergelijke overeenkomst voor de landbouw van de Lid-Staten, en zeer in het bijzonder voor die van de insulaire en ultraperifere gebieden, zoals de Canarische eilanden?

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie**

(30 juli 1993)

Tijdens het bezoek van de heer Delors van 25 tot 27 februari 1993 aan Marokko stond het belang van nauwere banden

tussen de Gemeenschap en Marokko, ook op het gebied van de landbouw, centraal bij de besprekingen.

Deze verhoogde samenwerking, die in het bijzonder op complementariteit is gericht, kan in het belang van beide partijen zijn.

De Commissie zal er dan ook op toezien dat een dergelijke samenwerking niet tegen de Europese belangen indruist.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1057/93

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 mei 1993)

(93/C 292/105)

Betreft: Beperking van het aantal coöperaties in Griekenland en de gevolgen daarvan voor de landbouwers

Het succes van de structurele acties hangt af van de mate waarin de belanghebbende bevolkingsgroepen en in eerste instantie de organisaties die hen vertegenwoordigen ertoe kunnen worden aangezet hun kapitaal te verhogen. In de Griekse landbouwsector zijn deze organisaties de coöperaties. De ervaring leert ons dat bij de landbouwers de behoefte aan coöperaties toeneemt naarmate de producten minder worden beschermd, de prijzen in mindere mate worden ondersteund en de concurrentie op de markt groter wordt. In de Gemeenschap wordt 60% van de landbouwproducten door coöperaties geoogst, verwerkt en op de markt gebracht. Ondanks het feit dat de coöperaties in Griekenland een veel kleiner aandeel voor hun rekening nemen, proberen overheidsinstanties met alle mogelijke middelen de grootste coöperaties (waaronder de Kydep (centrale dienst voor het beheer van de binnenlandse productie), de coöperatie van olijfproducenten en de Keosoe (overkoepelende organisatie van Griekse wijncoöperaties)) uit de markt te werken. Zal de Commissie in het licht hiervan de Griekse overheid erop wijzen dat de Gemeenschap bijzonder verontrust is over het Griekse beleid dat erop gericht is de coöperatieve beweging aan banden te leggen, zonder dat zij (de Griekse overheid) stilstaat bij de daaruit voortvloeiende negatieve gevolgen voor de structurele acties en de Griekse landbouwers?

Antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie

(15 juli 1993)

In de communautaire landbouwwetgeving, zowel inzake de gemeenschappelijke marktordeningen als inzake het structuurbeleid, worden het belang en de rol van producentenorganisaties of -groeperingen, waaronder ook coöperaties, onderkend.

Op structuurgebied is in de communautaire verordeningen voorzien in startpremies voor producentengroeperingen en -organisaties in gebieden met organisatorische problemen bij de concentratie van het aanbod en het op de markt brengen van landbouwproducten. In Griekenland zijn 23 producentengroeperingen en 321 organisaties erkend, meestal coöperaties.

In de sector groenten en fruit spelen telersverenigingen een grote rol bij het reguleren van de markt en voeren zelf interventie maatregelen uit door producten uit de markt te nemen. Zo is er bij voorbeeld in het verkoopseizoen 1992/1993 door de Griekse telersverenigingen in totaal 1 042 197 ton groenten en fruit uit de markt genomen (situatie per 23 april 1993). In de sector olijfolie zijn producentenverenigingen en -groeperingen nauw betrokken bij het beheer van de communautaire produktiesteun en kunnen zij worden belast met het uitvoeren van acties ter verbetering van de kwaliteit van olijfolie.

De Lid-Staten mogen, met inachtneming van de communautaire bepalingen, nationale bijstand verstrekken om coöperaties en de eventuele financiering daarvan te ondersteunen.

In ieder geval kan worden vastgesteld dat de communautaire regelingen ter stimulering van de coöperatieve beweging in Griekenland succesvol zijn geweest. Tegen deze achtergrond kan de Commissie niet bevestigen dat de coöperatieve beweging in Griekenland wordt tegengewerkt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1076/93

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(6 mei 1993)

(93/C 292/106)

Betreft: Het nationaal park van Sounio (Attika)

De burgemeesters van Lavrio en Keratea hebben onlangs geprotesteerd tegen het feit dat het nationaal park van Sounio (Attika) dreigt te worden verkaveld. Wat denkt de Commissie te ondernemen om dit natuurgebied voor verkaveling te behoeden?

Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie

(7 juli 1993)

Griekenland heeft het desbetreffende gebied niet geklasseerd als een speciale beschermingszone in de zin van artikel 4 van Richtlijn 79/409/EEG⁽¹⁾ inzake het behoud van de vogelstand en dit is momenteel de enige juridische grondslag voor een eventueel optreden van de Gemeenschap op het gebied van natuurbescherming. Het gebied werd evenmin aangemerkt als een zone van communautair belang volgens bovengenoemde richtlijn.

Dientengevolge en overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel (artikel 130 R, lid 4, van het Verdrag) is het aan de Griekse instanties om de nodige maatregelen te treffen voor een verantwoord gebruik van deze biotoop.

(¹) PB nr. L 103 van 25. 4. 1979.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1077/93
van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(10 mei 1993)
(93/C 292/107)

Betreft: Programma's die bijdragen tot de instandhouding van lokale gebruiken

Acht de Commissie de tenuitvoerlegging van communautaire programma's die bijdragen tot de instandhouding van de lokale tradities, zeden, gewoonten en folklore voldoende om te waarborgen dat de identiteit van elk land in het Verenigde Europa niet verloren gaat, maar integendeel een bron van inspiratie vormt om de toekomst tegemoet te gaan?

Antwoord van de heer Pinheiro
namens de Commissie
(11 augustus 1993)

Ten aanzien van de cultuur bepaalt artikel 128 van het Verdrag betreffende de Europese Unie (dat thans wordt geratificeerd): „De Gemeenschap draagt bij tot de ontplooiing van de culturen van de Lid-Staten onder eerbiediging van de nationale en regionale verscheidenheid van die culturen, maar tegelijk ook de nadruk leggend op het gemeenschappelijk cultureel erfgoed.”

Overeenkomstig het subsidiariteitsbeginsel dienen in de eerste plaats de Lid-Staten, die het best kunnen uitmaken wat het belang is van hetgeen op het spel staat en welke acties er op dit gebied moeten worden opgezet, hun plaatselijke cultuur, tradities, gebruiken en nationale folklore tot hun recht te doen komen en in stand te houden.

Het is echter niet uitgesloten dat, ingeval de Lid-Staten het in onderlinge overeenstemming nodig zouden achten dat deze maatregelen op communautair niveau worden gesteund en aangevuld, bij voorbeeld met het doel om bepaalde opmerkelijke aspecten van het Europees cultureel erfgoed te onderstrepen, de Commissie ertoe zou overgaan op dit gebied voorstellen te doen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1087/93
van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(10 mei 1993)
(93/C 292/108)

Betreft: De rechten van de bewoners van Imvros en Tenedos

De bewoners van Imvros en Tenedos, die momenteel als ontheemden in Griekenland leven, hebben besloten hun rechten uit hoofde van het Verdrag van Lausanne op te eisen. Op grond van artikel 14 van dit verdrag hebben zij besloten tot het instellen van een Grieks bestuur van Imvros. Kan de Raad de Grieken op Imvros en Tenedos steunen in hun eisen inzake de rechten die het Verdrag van Lausanne hun toekent?

Antwoord
(28 september 1993)

De Gemeenschap is niet bevoegd ten aanzien van de vraagstukken die de geachte Afgevaardigde aan de orde stelt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1108/93
van de heer José Valverde López (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(29 april 1993)
(93/C 292/109)

Betreft: Dialoog tussen de Commissie en belangengroepen

In het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* (¹) publiceerde de Commissie onlangs een tekst over de „dialoog tussen de Commissie en belangengroepen” in het kader van de „vergroting van de doorzichtigheid van de werkzaamheden van de Commissie”.

De kern van het probleem betreft niet zozeer de inhoud van de mededeling als wel de geconsolideerde gebruiken bij de Commissie bij haar rechtstreekse betrekkingen met belangengroepen.

De communautaire Instellingen kennen een specifiek forum waarin de belangengroepen hun mening kenbaar kunnen maken, te weten het Economisch en Sociaal Comité. Zou het institutioneel gezien niet juist zijn dat de Commissie al haar contacten met belangengroepen via dit Comité doet verlopen, dat daardoor nieuwe impulsen krijgt, in plaats van steeds meer gescheiden contacten te onderhouden met genoemde groepen, met alle problemen van „pressie” en gebrek aan representativiteit die zulks met zich meebrengt?

(¹) PB nr. C 63 van 5. 3. 1993.

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie
(29 juli 1993)**

Het Economisch en Sociaal Comité is de door de Verdragen aangewezen plaats bij uitstek waar de economische en sociale sectoren op institutioneel vlak hun mening kenbaar kunnen maken. Talrijke groepen met vaak specifieke en incidentele belangen voelen evenwel de behoefte autonoom een rechtstreekse en informele dialoog aan te gaan met de Instellingen, zelfs indien voorstellen of richtsnoeren voor een eventueel communautair beleid ontbreken.

De tekst waarnaar het geachte Parlementslid verwijst, beoogt duidelijkheid te brengen in de betrekkingen die momenteel tussen de Commissie en de belangengroepen bestaan.

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1137/93
van de heer Thomas Megahy (S)**

**aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(12 mei 1993)
(93/C 292/110)**

Betreft: Europees Sociaal Fonds: toewijzing van kredieten op grond van de doelstellingen 3 en 4

Kan de Commissie een overzicht geven van de ESF-toewijzingen aan elke Lid-Staat van de Gemeenschap voor de doelstellingen 3 en 4 over het laatste jaar waarvoor cijfers beschikbaar zijn?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie
(7 juli 1993)**

Europees Sociaal Fonds

Kredieten in de communautaire bestekken voor bijstandsverlening in de Lid-Staten voor 1993 uit hoofde van de doelstellingen 3 en 4

Lid-Staat	Miljoen ecu
België	89,4
Denemarken	50,8
Duitsland	293,9
Spanje	288,7
Frankrijk	447,1
Italië	300,0
Luxemburg	3,6
Nederland	117,9
Verenigd Koninkrijk	525,7
Totaal	2 117,1

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1172/93
van de heer Panayotis Roumeliotis (S)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(13 mei 1993)
(93/C 292/111)**

Betreft: Schade door aardbevingen in Pyrgos

In Pyrgos in het departement Ilia hebben op 26 maart 1993 drie verwoestende aardbevingen grote schade toegebracht aan de meeste gebouwen.

Na de eerste bezichtigingen wordt geraamd dat 21 % van de gebouwen moet worden gesloopt, dat 17% voorlopig onbewoonbaar is en dat 62% weliswaar bewoonbaar is, maar ernstige schade heeft opgelopen.

De totale schade wordt geschat op 25 miljard drachme, terwijl de meeste bewoners ondanks de ongunstige weersomstandigheden in de openlucht overnachten.

Hoe wil de Commissie bijdragen in de leniging van deze buitengewone nood?

**Antwoord van de heer Delors
namens de Commissie
(6 september 1993)**

De Commissie moge het geachte Parlementslid verwijzen naar haar antwoord op mondelinge vraag H-494/93 van de heer Kostopoulos tijdens het vragenuur in de zittingsperiode van het Europese Parlement van mei 1993 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Handelingen van het Europese Parlement nr. 3-431 (mei 1993).

**SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1186/93
van mevrouw Mary Banotti (PPE)
aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen
(13 mei 1993)
(93/C 292/112)**

Betreft: Europees medisch paspoort

Wat is het standpunt van de Commissie over de invoering van een Europees medisch paspoort, in verband met de conclusies van de Raad op 29 september 1989?

**Antwoord van de heer Flynn
namens de Commissie
(8 juli 1993)**

Sinds de beantwoording van de schriftelijke vragen nr. 2017/90 ⁽¹⁾ en nr. 1508/91 ⁽²⁾ van de heer Zeller over dit

onderwerp, is veel vooruitgang geboekt bij de invoering van een Europees paspoort voor de verstrekking van medische noodhulp. De administratieve en juridische problemen die zich voordeden, zijn opgelost door de Administratieve Commissie voor de sociale zekerheid van migrerende werknemers, maar de uiteenlopende technologische ontwikkelingen in de Lid-Staten blijven problemen veroorzaken. Werkgroepen van de Administratieve Commissie voor de sociale zekerheid van migrerende werknemers zoeken een oplossing voor deze problemen van technologische aard, maar dit zal zeker nog enige tijd vergen.

⁽¹⁾ PB nr. C 35 van 11. 2. 1991.

⁽²⁾ PB nr. C 311 van 2. 12. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1306/93

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(1 juni 1993)

(93/C 292/113)

Betreft: Kaart van Europa waarop Griekenland niet voorkomt

Op de kaart van Europa die onlangs als embleem voor het Paneuropese Congres van automobilisten diende, kwam Griekenland niet voor. Op het Paneuropees Vervoercongres, dat van 25 tot 27 februari 1993 te Rome plaatsvond, werd de aandacht gevestigd op dit verzuim. Uiteraard zijn de Europese organisatoren van het congres, die de kaart hebben ontworpen, hier in eerste instantie voor verantwoordelijk. Kan de Commissie deze gelegenheid echter te baat nemen om te ijveren voor communautaire maatregelen die erop gericht zijn dat zoiets in de toekomst niet meer kan voorkomen?

Antwoord van de heer Pinheiro

namens de Commissie

(27 juli 1993)

De Commissie publiceert een politieke kaart van de Europese Gemeenschap. Vele uitgevers vragen om het reproductierecht ervan dat meestal wordt toegekend of laten zich hierdoor inspireren om kaarten te produceren.

De Commissie heeft echter niet het recht en beschikt ook niet over de mogelijkheid om maatregelen te treffen ten aanzien van onjuiste kaarten van Europa die door particuliere uitgevers of organisatoren van manifestaties zijn uitgegeven.

De Commissie beschikt over geen enkel middel om tussenbeide te komen in situaties als door het geachte Parlementslid beschreven.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1382/93

van de heer Wilfried Telkämper (V)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(8 juni 1993)

(93/C 292/114)

Betreft: Voorstelling van de energiesector van de Gemeenschap tijdens de Expo 92 door EDF

Kan de Commissie mededelen om welke redenen gedurende de Expo 92 in Sevilla binnen het officiële tentoonstellingskader van de EG de sector energie overwegend werd vertegenwoordigd door Electricité de France, terwijl EDF met een eenzijdige uitrusting van atoomcentrales op geen enkele wijze representatief is en zich hier ook niet op kan beroepen?

Wie is verantwoordelijk voor deze beslissing?

Antwoord van de heer Pinheiro
namens de Commissie

(29 juli 1993)

De presentatie in het paviljoen van de Europese Gemeenschap op de Expo 92 in Sevilla had een algemeen karakter en omvatte geen technische onderafdelingen als energie en dergelijke, zoals het geachte Parlementslid schijnt te denken.

EDF was namelijk, met de Europese Groep van spaarbanken, een van de twee sponsors van het paviljoen van de Gemeenschap die waren gekozen na een zeer uitgebreid verkennend onderzoek door het officiële agentschap van Expo 92, Telemundi. Een groot aantal deelnemers aan Expo 92, met inbegrip van de Lid-Staten van de Gemeenschap, hebben een beroep gedaan op financiële partners van dit type.

Het besluit was genomen door de commissaris-generaal voor de deelneming van de Europese Gemeenschap aan Expo 92 te Sevilla, nadat in de Commissie een debat had plaatsgevonden over het beginsel van gebruikmaking van de diensten van financiële partners.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1392/93

van de heer Madron Seligman (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(8 juni 1993)

(93/C 292/115)

Betreft: Verantwoordelijkheid van de Commissie voor het wetslagen van het Verdrag van Maastricht

In haar antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 1986/92 ⁽¹⁾ (schandalige behandeling op het vliegveld van Rhodos) probeert de Commissie zich opnieuw te verbergen achter de

bewering dat zij geen bevoegdheid heeft om tussenbeide te komen als burgers van de ene Lid-Staat in een andere Lid-Staat onredelijk zijn behandeld.

Onlangs heb ik soortgelijke antwoorden ontvangen op een reeks vragen met inbegrip van vragen waarin de aandacht wordt gevestigd op grensoverschrijdende postorderfraude in de Gemeenschap (schriftelijke vraag nr. 1268/92 ⁽²⁾) en duidelijke discriminatie van Britse piloten in Frankrijk en Duitsland (schriftelijke vraag nr. 2885/91 ⁽³⁾). Vele leden van het Parlement hebben ook geklaagd over het gebrek aan godsdienstvrijheid in een bepaalde Lid-Staat, hetgeen heeft geleid tot een onaanvaardbare mate van vervolging.

Ik ben van mening dat de Commissie er niets aan heeft gedaan om een gunstig klimaat te scheppen voor de ratificatie van het Verdrag van Maastricht en om de kritiek te ontzenuwen die in een aantal Lid-Staten is geleverd op het „democratisch gebrek” door een nogal zelfgenoegzame houding aan te nemen wanneer duidelijk blijkt dat de Europese markt in belangrijke mate wordt ondermijnd.

Wanneer gerechtvaardigde klachten van burgers door hun democratisch gekozen leden van het Europees Parlement naar voren worden gebracht, en er niets gebeurt om kwalijke praktijken recht te zetten omdat de Commissie beweert dat zij „geen bevoegdheid” heeft (hoewel zulks juridisch juist is), raken de burgers gedesillustioneerd en cynisch en stemmen zij tegen een verdere integratie van de Gemeenschap. Dit cynisme wordt nog meer in de hand gewerkt omdat de draconische bevoegdheden van de Commissie zich wel op vele andere terreinen manifesteren die de bevolking van onze Gemeenschap raken.

De Commissie bewijst lippen dienst aan het beginsel van de mensenrechten in derde landen. Wanneer zal zij de Raad aanbevelen dat zij de bevoegdheden wenst om de rechten van de Europese burgers in de Gemeenschap zelf te beschermen?

(1) PB nr. C 90 van 31. 3. 1993, blz. 21.

(2) PB nr. C 345 van 30. 12. 1992, blz. 16.

(3) PB nr. C 269 van 19. 10. 1992, blz. 14.

**Antwoord van de heer Pinheiro
namens de Commissie**

(29 juli 1993)

De Commissie verwijst naar de reeks vragen die reeds eerder door het geachte Parlementslid zijn gesteld en benadrukt dat zij de leden van het Parlement altijd erkentelijk is die haar aandacht vestigen op problemen, moeilijkheden en teleurstellingen waarmee de burgers van de Gemeenschap te maken hebben gehad bij hun relaties met de overheid en de uitvoerende organen van Lid-Staten, meer in het bijzonder bij situaties waar hun rechten en mogelijkheden worden

ontzegd die uit de Verdragen voortvloeien. Het geachte Parlementslid zal ongetwijfeld de eerste zijn om te erkennen dat de Commissie slechts kan handelen binnen de grenzen van de haar bij de Verdragen toegekende autoriteit en bevoegdheden. Dit beginsel is ontegenzeggelijk van het allergegrootste belang in het kader van de nationale procedures betreffende de ratificatie van het Verdrag van Maastricht.

Alle Lid Staten hebben rechtsstelsels die gebaseerd zijn op de eerbiediging van de mensenrechten en de democratie en die de middelen verschaffen via de rechter en administratieve procedures, zoals de ombudsman of verzoekschriften aan het Parlement, ten einde de grondrechten en de fundamentele vrijheden te beschermen zoals deze door het staatsrecht en het nationale recht, alsmede het Gemeenschapsrecht en het Europese Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens zijn gewaarborgd. De Commissie gelooft niet dat zij, zoals dit door het geachte Parlementslid wordt geopperd, een instelling moet worden die zich in het bijzonder inzet voor de handhaving van de mensenrechten.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1402/93

van mevrouw Hiltrud Breyer (V)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(8 juni 1993)

(93/C 292/116)

Betreft: Afvoer van radioactief afval na het beëindigen van de exploitatie van atoomcentrales

1. Welke bedragen hebben exploitanten van de verschillende Europese atoomcentrales tot nu toe gereserveerd voor de afbraak van de reactoren en de eindopslag van de radioactieve afvalstoffen die daarbij ontstaan?
2. Welke bedragen zullen door de exploitanten tot het einde van de exploitatieperiode van de atoomcentrales worden gereserveerd?
3. Zijn er op Europees niveau ervaringen met de afbraak van een lichtwaterreactor (van meer dan 400 megawatt) die langer dan een jaar in bedrijf was? Zo ja, welke kosten zijn daarbij ontstaan voor de afbraak van en de eindopslag van de reactor?

**Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie**

(29 juli 1993)

- 1 en 2. Fondsen voor de buitenbedrijfstelling van kernenergiecentrales worden gevormd in de Lid-Staten die over dergelijke centrales beschikken. De regels, procedures en bedragen van deze fondsen variëren van Lid-Staat tot Lid-Staat al naar gelang van de openbare dan wel particu-

liere structuur van de industrie en de omvang van het kernenergieprogramma.

3. Tot dusverre werd er nog geen LWR-centrale met een vermogen van meer dan 400 MWe ontmanteld. De grootste kernenergiecentrale die momenteel wordt ontmanteld is de kokend-waterreactor KRB-A in Gundremmingen (met een vermogen van 250 MWe). Het betreft hier een van de vier proefprojecten voor buitenbedrijfstelling in het kader van het O & O-programma voor de ontmanteling van kerninstallaties van de Gemeenschappen (1989—1993). Verwacht wordt dat de ontmanteling van de KRB-A tegen 1999 zal zijn voltooid; volgens een recente schatting (1992) zullen de totale kosten 250 miljoen DM bedragen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1403/93

van mevrouw Hiltrud Breyer (V)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(8 juni 1993)

(93/C 292/117)

Betreft: Afvoer van radioactief afval na het beëindigen van de exploitatie van atoomcentrales

1. Wat is de mening van de Commissie over de uitspraak van de Amerikaanse deskundigen voor atoomcentrales volgens welke de kosten voor het afbreken van een atoomcentrale bijna even hoog zijn als de bouwkosten van een dergelijke centrale en van welke studies gaat de Commissie uit bij haar beoordeling van deze uitspraken?

2. Welke prijsverhoging voor de elektriciteitsproductie per kilowatt voor atoomcentrales zou nodig zijn, wanneer de exploitanten van atoomcentrales over 25 jaar exploitatie reserves zouden moeten vormen ter hoogte van de naar inflatie gecorrigeerde bouwkosten voor de afbraak van de atoomcentrale?

Antwoord van de heer Paleokrassas
namens de Commissie

(29 juli 1993)

1. Uit in het kader van het communautair O & O-programma gemaakte studies alsmede uit de ramingen die door diverse landen waaronder de Verenigde Staten aan de OESO/NEA zijn verstrekt, is steeds gebleken dat de kosten van ontmanteling van een kerncentrale na normaal bedrijf aanzienlijk lager liggen dan die van de bouw van een centrale.

2. De te fourneren middelen ter dekking van de geraamde kosten van buitenbedrijfstelling liggen in de orde van grootte van 1 % van de kosten van elektriciteitsopwekking en zijn reeds ingecalculeerd in de kostprijs van de elektriciteit.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1409/93

van Sir James Scott-Hopkins (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(9 juni 1993)

(93/C 292/118)

Betreft: Agrarische waarnemingsgroepen

Kan de Commissie mededelen wat zij doet om de oprichting van „agrarische waarnemingsgroepen” in Herefordshire, Worcestershire en West Gloucestershire te bevorderen?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1410/93

van Sir James Scott-Hopkins (PPE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(9 juni 1993)

(93/C 292/119)

Betreft: Steun voor het poolen van landbouwwerktuigen

Kan de Commissie mededelen welke steun zij verleent aan het poolen van landbouwmachines (d.w.z. coöperatief eigendom van agrarische machines en werktuigen) in Herefordshire, Worcestershire en West Gloucestershire?

Gecombineerd antwoord van de heer Steichen
namens de Commissie
op de schriftelijke vragen nr. 1409/93 en nr. 1410/93

(9 juli 1993)

De Commissie heeft kennis van het feit dat in het Verenigd Koninkrijk agrarische preventieteams worden opgericht om criminaliteit en vandalisme tegen te gaan. Hoewel de Commissie de doelstellingen van deze teams kan onderschrijven, is het niet mogelijk hiervoor financiële steun te verlenen.

Voor de oprichting van samenwerkingsverbanden in de landbouw en met name voor gezamenlijk gebruik van machines (machine-ringen) kan de Commissie wel een financiële bijdrage verlenen in het kader van Verordening (EEG) nr. 2328/91 van de Raad ⁽¹⁾. Of deze steunregeling ook wordt toegepast, is een zaak van de Lid-Staten. De Commissie is op de hoogte van het feit dat in het kader van het „Marches Countryside Employment Programme”, een project van de Engelse commissie voor plattelandsontwikkeling, de machine-ring Severn and Wye is opgericht. Dit is gebeurd zonder subsidies van de Commissie.

⁽¹⁾ PB nr. L 218 van 6. 8. 1991.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1429/93

van mevrouw Nel van Dijk (V)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(9 juni 1993)

(93/C 292/120)

Betreft: De bemiddeling door de Commissie tussen (Tsjecho-)Slowakije en Hongarije over de Gabčíkovo-werken

Gezien de ernst van de situatie rond de Donaudam — welke o.a. gekarakteriseerd wordt door het meningsverschil over de ernst van de gevolgen voor de drinkwatervoorziening en de oobossen, de mogelijkheid voor de Slowaken om eenzijdig de waterstroom te regelen, de schijnbare tegenstrijdigheid tussen de mogelijkheid om elektriciteit op te wekken en tegelijkertijd het oude waterpeil in de Donaubedding te handhaven, de symboolfunctie die de werken voor beide landen hebben, de propagandistische tendensen waarvan in de berichtgeving aan de bevolking aan beide zijden van de grens sprake is en de hieruit voortvloeiende spanningen — en de gevolgen van deze situatie voor de internationale politieke verhoudingen in de regio, is antwoord op de volgende vragen dringend gewenst:

Kan de Commissie mededelen hoe de bemiddeling tot nu toe is verlopen, en of is voorzien in een uitgebreide studie naar de gevolgen van de door de commissie van experts voorgestelde alternatieven?

Acht de Commissie het mogelijk om samen met de Slowaakse en Hongaarse overheid een informatiecampagne te starten waardoor de bevolking aan beide zijden van de grens op basis van juiste informatie een bijdrage kan leveren aan de discussie die moet leiden tot de oplossing van het conflict?

Is de Commissie, gezien het internationale belang van het ter plaatse langs de Donau gelegen natuurgebied, bereid initiatieven te nemen of te ondersteunen om dit gebied tot een internationaal natuurgebied te verklaren waarvan de bescherming gecontroleerd wordt door een internationale commissie?

**Antwoord van de heer Van den Broek
namens de Commissie**

(10 augustus 1993)

De Commissie verwijst naar haar verklaring in de voltallige vergadering van 11 maart 1993.

Sinds die datum zijn zowel de Slowaakse als de Hongaarse Regering, na goedkeuring door hun parlementen, overeengekomen de zaak aan het Internationale Gerechtshof voor te leggen. In afwachting van de uitspraak van dit Hof wordt

thans getracht een tijdelijke regeling te vinden inzake het waterbeheer.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1466/93

van mevrouw Maartje van Putten (S)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(9 juni 1993)

(93/C 292/121)

Betreft: TVE-voorstel over video's over milieu en ontwikkeling

TVE heeft, om in de ACS-landen meer begrip te wekken voor onderwerpen als milieu en ontwikkeling in het algemeen, de Commissie een voorstel gedaan om voort te gaan met haar dienstverlening van het verspreiden van video's over deze onderwerpen die voor de lokale ACS-burgers gratis zijn. Hoewel onlangs nationale ambtenaren, de voorzitter van het Ontwikkelingscomité en een aantal leden van het Europees Parlement verzocht hebben om steun voor dit initiatief, zijn er tot op heden geen fondsen beschikbaar gesteld.

Kan de Commissie nagaan welke mogelijkheden er zijn om deze belangrijke actie te steunen die namelijk een open oog heeft voor een goed bestuur en de voordelen van een democratische regering?

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie**

(30 juli 1993)

In antwoord op het verzoek van TVE om financiële hulp krachtens de regionale middelen van het EOF ten behoeve van het project „Moving pictures in the developing world” heeft de Commissie niet alleen nagegaan of het mogelijk was financiële hulp te bieden, maar ook hulp die op de specifieke eigenschappen van het project was afgestemd.

In 1989 droeg de begrotingslijn „Ecologie in de ontwikkelingslanden” in feite voor 81 500 ecu tot de experimentele fase van dit project bij. Het voor de tweede fase aangevraagde, over een periode van twee jaar gespreide, aanzienlijke bedrag van 200 000 ecu komt niet voor een dergelijke financiering in aanmerking, daar dit niet tot de prioriteiten behoort, die de Commissie voor de programmering van deze begrotingslijn heeft vastgesteld.

De Commissie zou hieraan willen toevoegen dat dit project reeds twee achtereenvolgende subsidies heeft ontvangen, krachtens het programma voor hulp aan niet-gouvernementele organisaties, voor een totaalbedrag van 185 000 ecu, plus een extra subsidie van ongeveer 30 000 ecu krachtens de begrotingslijn „milieubescherming”.

Gezien deze overwegingen en de andere financiële bijdragen die TVE reeds heeft ontvangen, kan dit project niet voor verdere bijstand in deze tweede fase worden aanbevolen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1477/93

van de heer Paul Staes (V)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(14 juni 1993)

(93/C 292/122)

Betreft: Activiteiten voor de Internationale Organisatie voor migratie in het kader van het plan van de Verenigde Naties voor Mozambique

De Internationale Organisatie voor migratie (IOM) heeft een verzoek ontvangen van de secretaris-generaal van de Verenigde Naties om een urgentieplan op te stellen voor Mozambique.

Dit initiatief betreft de vrijwillige terugkeer van en steun aan verplaatste personen in het land alsmede aan gedemobiliseerde militairen die een dergelijke steun nodig hebben.

1. Is de Commissie ook niet van mening dat dit plan een waardevol initiatief is?
2. Denkt de Commissie steun te verlenen aan dit actieprogramma wanneer de besluiten betreffende de materiële en financiële hulp aan Mozambique zullen zijn genomen?

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie**

(15 juli 1993)

De Commissie heeft het IOM-plan ontvangen en, evenals andere projecten in deze sector, onder de loep genomen.

1. De Commissie stelt alles in het werk om de terugkeer van de Mozambiqueaanse vluchtelingen naar hun district van herkomst te bevorderen. In die zin geeft zij voorrang aan het beleid tot wederopneming van deze vluchtelingen in de samenleving en getroost zij zich alle moeite voor het weer in goede staat brengen van de sociale en economische opvang-infrastructuur in Mozambique, aangezien niet alleen de vluchtelingen maar ook de interne ontheemden, d.w.z. binnen het grondgebied van dit land verplaatste personen (die nog groter in aantal en nog meer van alles beroofd zijn dan de vluchtelingen) bij hun terugkeer van deze infrastructuur kunnen profiteren. Met het oog daarop is het door de IOM voorgestelde plan aanvaardbaar.
 2. De Commissie zal de in het IOM-plan voorgestelde maatregelen, die passen in het kader van de hulpverlening aan de in Mozambique gearriveerde of reeds aanwezige, kwetsbare bevolkingsgroepen, financieel steunen volgens dezelfde criteria als die welke voor andere, door nationale of internationale instanties voorgestelde projecten gelden.
-

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1553/93

van de heer Alex Smith (S)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(15 juni 1993)

(93/C 292/123)

Betreft: Levering van wapens aan Irak door Oostenrijk

Is de Raad voornemens de verstreking door Oostenrijk van een volledig verslag over de rol van Oostenrijkse productiebedrijven bij de levering van uitrusting en wapens aan Irak als voorwaarde te stellen voor de acceptatie van Oostenrijk als Lid-Staat van de Europese Gemeenschap?

Antwoord

(28 september 1993)

Toetreding van Oostenrijk tot de Europese Unie impliceert dat dit land verplicht is het bestaande „acquis communautaire” volledig toe te passen, hetgeen ten aanzien van Irak een handelsembargo inhoudt. Tot dit embargo is besloten overeenkomstig Resolutie 661 (1990) van de VN-Veilighedsraad, die onder meer van toepassing is op materieel en wapens en die verplicht moet worden toegepast door alle Lid-Staten van de Verenigde Naties, en dus ook door Oostenrijk.

In het kader van de politieke dialoog met de kandidaatlanden is op 23 april 1993 te Brussel een vergadering op het niveau van deskundigen gehouden tussen de EG-Trojka en de vier kandidaatlanden (met inbegrip van Oostenrijk) over de uitvoer van conventionele wapens. De specifieke kwestie van het wapenembargo tegen Irak is weliswaar niet aan de orde geweest, maar wel is er in algemene termen gesproken over de kwestie van embargo's tegen derde landen. Uit de discussie is gebleken dat de Gemeenschap en haar Lid-Staten en de kandidaatlanden in dezen gelijkaardige criteria hanteren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1566/93

van de leden Mauro Chiabrandi, Bryan Cassidy (PPE)
en Tullio Regge (S)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(17 juni 1993)

(93/C 292/124)

Betreft: Vrij verkeer binnen de Gemeenschap

Op 25 maart 1993 bereikte mij het antwoord van de Raad op schriftelijke vraag nr. 66/93 (1) over het optreden van de Italiaanse douane van Modane (aan de grens tussen Italië en Frankrijk) bij het in beslag nemen van een Franse auto, bestuurd door een Italiaan (Cordero).

Dit antwoord komt mij onvolledig en onbevredigend voor omdat reeds eerder de Commissie, Directoraat-generaal

Douane en indirecte invoer (XXI-01) zich met dit geval had bemoeid en die in een brief van 20 november 1992, nr. SI/mss/CE/EM/92/Cordero zich richtte tot de Italiaanse Regering in geheel verschillende maar naar mijn mening veel meer realistische en positievere bewoordingen.

Kan de Raad de nadere aanvullende en ophelderende mededelingen doen en kan hij in ieder geval een ondubbelzinning antwoord geven ten aanzien van dit probleem?

(¹) PB nr. C 101 van 13. 4. 1993, blz. 42.

Antwoord

(28 september 1993)

In zijn antwoord op de vorige vraag van het geachte Parlementslid heeft de Raad een algemeen overzicht gegeven van de juridische situatie ten tijde van het door het geachte Parlementslid genoemde voorval.

Zoals de Raad al eerder heeft gesteld, zijn de beperkingen op het gebruik door een onderdaan van een bepaalde Lid-Staat van een in een andere Lid-Staat ingeschreven voertuig het, weliswaar betreuwenswaardige, gevolg van het voortbestaan van andere nationale belastingen op autovoertuigen dan de communautaire geharmoniseerde BTW.

In dit geval zijn de douane-autoriteiten verplicht toe te zien op de toepassing van de geldende nationale voorschriften, die door de Commissie op hun overeenstemming met het Gemeenschapsrecht worden getoetst. De Raad neemt er van zijn kant kennis van dat de Commissie aan de betrokkenen gedetailleerde informatie hierover heeft verstrekt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1588/93

van mevrouw Raymonde Dury (S)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(18 juni 1993)

(93/C 292/125)

Betreft: Jury voor de selectie van kunstwerken voor de nieuwe gebouwen van de Raad

De Raad organiseert dit jaar een concours voor kunstenaars. Het is de bedoeling dat kunstenaars-scheppers die „burger” van een Lid-Staat van de Gemeenschap zijn kunstwerken voorstellen die in het in aanbouw zijnde nieuwe gebouw van de Raad te Brussel kunnen worden geïntegreerd.

De kunstwerken worden geselecteerd door een selectiecomité waarvan de leden door de Raad zijn benoemd. Dit selectiecomité, dat uit één vast lid en één plaatsvervangend

lid per Lid-Staat bestaat, heeft nationale werkgroepen met gecoöpteerde assessoren in het leven geroepen, die tot taak hebben de lijst van kunstenaars die aan het concours mogen deelnemen vast te stellen.

Welke Raad heeft deze beslissing kunnen en mogen nemen? Welke criteria werden voor de aanduiding van de leden van het selectiecomité aangelegd en hoe werden zij geselecteerd?

Is het — welke ook de hoedanigheid van de leden van het selectiecomité is — correct ten overstaan van de kunstenaars en dienstig voor de besluitvormingsprocedure dat dit comité zijn besluiten niet hoeft te verantwoorden?

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1719/93

van de heer Klaus Wettig (PSE)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(29 juni 1993)

(93/C 292/126)

Betreft: Publikatie van een prijsvraag voor kunstenaars (93/S 21-3373/FR) m.b.t. de inrichting van de nieuwe dienst ruimten van de Raad

In het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* (¹) heeft de Raad onder de rubriek „Algemene Mededelingen” een openbare prijsvraag gepubliceerd voor de inrichting van zijn nieuwe dienst ruimten in Brussel.

Door hun specifieke eigen karakter zijn de organisatiestructuren voor kunstenaars in de Lid-Staten minder duidelijk tot ontwikkeling gekomen dan bij andere beroepsgroepen. De bestaande nationale kunstenaarsverenigingen beschikken bovendien vaak slechts over gebrekkige financiële middelen. De mogelijkheden voor kunstenaars om zich geregeld te informeren over openbare aanbestedingen, bij voorbeeld via een abonent op het *Publikatieblad*, zijn derhalve beperkt.

1. Bestaat volgens de Raad niet de mogelijkheid om dergelijke aankondigingen buiten het *Publikatieblad* en de Duitse Staatscourant ook te laten publiceren in de vakpers zodat belangstellende kringen hiervan beter kennis kunnen nemen?
2. Kan de Raad voorts mededelen welke criteria worden gehanteerd bij de samenstelling van de in bovengenoemde publikatie genoemde jury?

(¹) PB nr. S 21 van 30. 1. 1993, blz. 48.

Gecombineerd antwoord

op de schriftelijke vragen nr. 1588/93 en nr. 1719/93

(28 september 1993)

Het Comité voor de selectie van kunstwerken is opgericht bij besluit van de Raad van 12 juni 1989. Krachtens dit besluit telt dit comité 15 leden, namelijk:

- één vertegenwoordiger per Lid-Staat;
- een vertegenwoordiger van de architecten van het gebouw;
- een vertegenwoordiger van het Secretariaat-generaal en
- een vertegenwoordiger van het Personeelscomité van het Secretariaat-generaal.

De leden worden aangewezen door de Staten of organen die zij vertegenwoordigen; op dezelfde wijze is voor elk van de leden een plaatsvervanger aangewezen.

Volgens dit besluit van 12 juni 1989 heeft het Comité tot taak de kunstwerken te selecteren door middel van een prijsvraag die openstaat voor alle kunstenaars van de Lid-Staten.

De wijze waarop dit gebeurt behoort tot de bevoegdheid van dit Comité. Het Comité voor de selectie van kunstwerken heeft dan ook het reglement van de prijsvraag opgesteld en in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekendgemaakt.

Het Comité heeft de nationale werkgroepen voorts in overweging gegeven er zorg voor te dragen dat de aankondiging van de prijsvraag in de vaktijdschriften van hun land verschijnt.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1619/93

van de heer Yves Verwaerde (LDR)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(22 juni 1993)

(93/C 292/127)

Betreft: Controle op het gebruik van de kredieten voor humanitaire noodhulp

Kan de Commissie ons meedelen welke maatregelen zijn genomen in het kader van de financiële controle op het gebruik van de communautaire kredieten voor humanitaire noodhulp om na te gaan of het geld dat via de NGO's is doorgesluisd, goed is besteed?

**Antwoord van de heer Marín
namens de Commissie**

(26 juli 1993)

De Commissie past op de humanitaire noodhulp precies hetzelfde stelsel van controle toe als op het beheer van de andere communautaire beleidsmaatregelen; zij doet dit in overeenstemming met de bepalingen van het Financieel Reglement en de interne uitvoeringsbepalingen van de begroting.

Bovendien oefent de Rekenkamer eveneens controle uit in de humanitaire sector, op dezelfde wijze als zij dit op andere gebieden van de communautaire activiteiten doet.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1646/93

van de heer Llewellyn Smith (S)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(22 juni 1993)

(93/C 292/128)

Betreft: Communautair beleid inzake plutonium

Is de Raad van plan bij wijze van prioriteit het communautaire beleid inzake het hergebruik van plutonium als splijtstof, zoals uiteengezet in doc. COM(85) 401 def., te herzien in het licht van de ingrijpende wijzigingen in het energievoorzieningsbeleid, de uraniumprijzen en de bezorgdheid over de uitbreiding van de handel in plutonium sinds 1985?

Antwoord

(30 september 1993)

De vraag van de geachte Afgevaardigde refereert aan de inhoud van het indicatieve kernenergieprogramma in de zin van artikel 40 van het Euratom-Verdrag. Dit programma is door de Commissie opgesteld en door haar, na raadpleging van het Economisch en Sociaal Comité, in 1985 gepubliceerd.

De periodieke bijwerkingen van dit indicatieve programma, waarvan de laatste van 1990 dateert, vallen onder de bevoegdheid van de Commissie.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1696/93

van de heer John Hume (PSE)

aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen

(28 juni 1993)

(93/C 292/129)

Betreft: Kredietverenigingen in Ierland en het Verenigd Koninkrijk

Kan de Commissie bevestigen dat:

1. de goedkeuring door de Raad van het geamendeerde voorstel van de Commissie voor een voorstel van de Raad over de status van de Europese coöperatieve vereniging geen automatische gevolgen heeft voor de huidige uitsluiting van de kredietverenigingen in Ierland en het Verenigd Koninkrijk van de Eerste Richtlijn inzake het bankwezen;

2. wanneer een Europese coöperatieve vereniging die een kredietvereniging is in Ierland of het Verenigd Koninkrijk zou zijn opgericht onder de bepalingen inzake de Europese coöperatieve vereniging en wettelijk goedgekeurd zou zijn, deze zou vallen onder de huidige uitsluiting van kredietverenigingen in Ierland en het Verenigd Koninkrijk van de Eerste Richtlijn inzake het bankwezen?

**Antwoord van de heer Vanni d'Archirafi
namens de Commissie**

(22 juli 1993)

De Commissie bevestigt dat de vaststelling door de Raad van de verordening betreffende het statuut van de Europese coöperatieve vennootschap niet automatisch gevolgen zal hebben voor de huidige uitsluiting van kredietverenigingen in Ierland en het Verenigd Koninkrijk van de werkingssfeer van de Eerste Richtlijn betreffende kredietinstellingen (77/780/EEG) (1).

Een dergelijke uitsluiting zal niet rechtstreeks worden beïnvloed door de omvorming van een bestaande kredietvereniging in Ierland of het Verenigd Koninkrijk tot een Europese coöperatieve vennootschap wanneer de bovengenoemde verordening wordt vastgesteld.

(1) PB nr. L 322 van 17. 12. 1977.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1699/93

van mevrouw Dorothée Piermont (ARC)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(28 juni 1993)

(93/C 292/130)

Betreft: Blootstelling aan straling van tijdelijk personeel bij EBS in Forbach (Frankrijk)

Bij reparatiewerkzaamheden aan een deeltjesversneller van de EBS in Forbach werden twee tijdelijke werkrachten (Daniel Leroy en Giovanni Nespola) langdurig aan Betastralen blootgesteld en werd grote blijvende schade toegebracht aan hun gezondheid. De deeltjesversneller voldeed niet aan de normen, was niet aangemeld bij de bevoegde controle instanties en was evenmin uitgerust met de nodige apparatuur voor de meting van de straling. Beide tijdelijke hulpkrachten waren niet verzekerd noch geïnformeerd over de risico's voor hun gezondheid die met de reparatiewerkzaamheden waren verbonden. De onderneming weigert tot nu toe de slachtoffers zelfs een schadevergoeding te betalen en de direct bevoegde administratieve instanties ter verantwoording te roepen.

Kan de Raad mededelen hoe hij met welke regelingen en controlemechanismen dergelijke ongelukken in de toekomst denkt uit te bannen?

Welke regelingen denkt de Raad te treffen om een behoorlijke schadeloosstelling van de slachtoffers en hun families alsmede een gerechtelijke veroordeling van de verantwoordelijke personen te bereiken?

Antwoord

(28 september 1993)

Het voorkomen van het type ongevallen dat het geachte Parlements lid aan de orde stelt valt onder de bepalingen van Richtlijn 80/836/Euratom, gewijzigd bij Richtlijn 84/467/Euratom, met betrekking tot de basishoudingen voor de bescherming van de gezondheid der bevolking en der werkers tegen de aan ioniserende straling verbonden gevaren, en onder de bepalingen van Richtlijn 90/641/Euratom inzake de praktische bescherming van externe werknemers die gevaar lopen aan ioniserende straling te worden blootgesteld tijdens hun werk in een gecontroleerde zone.

De civielrechtelijke en strafrechtelijke gevolgen van dergelijke ongevallen vallen onder de bevoegdheid van de betrokken Lid-Staat.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1800/93

van de leden Leo Tindemans, Alberto Michelini,
Sir Christopher Prout, Pierre Bernard-Reymond en
Friedrich Merz (PPE)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(12 juli 1993)

(93/C 292/131)

Betreft: Malta's aanvraag voor toetreding tot de Gemeenschap

Is de Raad bereid de mogelijkheid te overwegen om toetredingsonderhandelingen met Malta te beginnen op hetzelfde tijdstip als met de EVA-landen?

Antwoord

(30 september 1993)

In verband met de uitbreiding met andere dan de EVA-landen had de Europese Raad van Lissabon al de mening uitgesproken dat, wil men de uitdagingen van een Europese Unie die uit een groot aantal Lid-Staten bestaat, met succes tegemoettreden, tegelijkertijd vooruitgang moet worden geboekt met de interne ontwikkeling van de Unie en met de voorbereiding op het lidmaatschap van die andere landen. Voorts is de Europese Raad van Lissabon, wat Malta betreft, overeengekomen dat de betrekkingen met dat land ontwikkeld en versterkt zullen worden door op de Associatieovereenkomst en zijn verzoek om het lidmaatschap voort te bouwen en door de politieke dialoog te ontwikkelen.

Tijdens zijn bijeenkomst van Kopenhagen heeft de Europese Raad bevestigd dat zijn richtsnoeren met betrekking tot de

uitbreiding van de Gemeenschap met de EVA-landen geen gevolgen mogen hebben voor de situatie van andere landen die om toetreding tot de Unie hebben verzocht. De Unie zal elk van deze verzoeken op zijn eigen merites beoordelen.

Tijdens zijn zitting van 19 juli 1993 heeft de Raad de adviezen van de Commissie over de toetredingsverzoeken van Cyprus en Malta in behandeling genomen. Hij verheugde zich over de positieve strekking van deze adviezen met betrekking tot de vraag of Cyprus en Malta in aanmerking komen en geschikt zijn om deel uit te maken van de Europese Unie. Hij heeft het Comité van permanente vertegenwoordigers opgedragen deze adviezen te bespreken in het licht van de algemene positieve beoordeling van de Raad, zodat de Raad tijdens zijn zitting van oktober 1993 zijn standpunt over de conclusies van de Commissie kan bepalen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1901/93

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(15 juli 1993)

(93/C 292/132)

Betreft: De noodzaak om voor de Griekse eilandgebieden een ontheffing te verlenen van de bepalingen inzake de CO₂-emissies en het energieverbruik

De bewoners van de Griekse eilanden ondersteunen zeker de doelstellingen van het milieubeleid, maar zij zijn het er niet mee eens dat hun heffingen worden opgelegd die in strijd zijn met de doelstellingen van het economische en het cohesiebeleid. Zij maken zich met name zorgen over het voorstel voor een richtlijn van de Raad ter beperking van de CO₂-emissies en het energieverbruik ⁽¹⁾.

Zij wijzen erop dat de bepalingen van deze richtlijn onrechtvaardig zijn voor de Griekse eilanden, omdat:

1. deze voorziet in ontheffingen en wijzigingen voor „ondernemingen met een zeer groot energieverbruik”,
2. bepaalt dat onder het toepassingsbereik van de beperkende bepalingen ook de eilanden van de Gemeenschap vallen, met uitzondering evenwel van de overzeese departementen van Frankrijk, de Canarische eilanden, Madeira, de Azoren e.a.

Is de Raad, gezien het voorgaande, voornemens om van het toepassingsbereik van de richtlijn alle zee- en luchtverbindingen met alle eilanden van de Gemeenschap ex officio uit te zonderen?

⁽¹⁾ Doc. COM(92) 226 def. (PB nr. C 196 van 3. 8. 1992, blz. 1).

Antwoord

(28 september 1993)

Alle vraagstukken die het door de geachte Afgevaardigde genoemde richtlijnvoorstel doet rijzen, worden momenteel uitgebreid bij de Raad besproken. Het lijkt daarom in dit stadium voorbarig om te antwoorden op de vraag of de Raad voornemens is om alle zee- en luchtverbindingen met alle eilanden van de Gemeenschap van de CO₂/energieheffing uit te zonderen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1920/93

van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(15 juli 1993)

(93/C 292/133)

Betreft: Katoenteelt in Griekenland

De katoenteelt in Griekenland gaat een onzekere toekomst tegemoet. Vooral na de herziening van het GLB en het recente ontwerp-akkoord tussen de Verenigde Staten en de Gemeenschap, die in een verdere vermindering van de katoenproductie voorzien. Hoge medeverantwoordelijkheidsheffingen, lage prijzen en productiebeperkingen bieden de katoensector sombere vooruitzichten. Daarom vragen de vertegenwoordigers van de Griekse katoenproducenten om een verhoging van het productieplafond tot 1 miljoen ton in plaats van een verlaging tot 701 000 ton en om prijzen die de produktiekosten dekken en de boeren van een redelijke winst verzekeren.

Is de Raad voornemens verbeteringen aan te brengen in de maatregelen ten behoeve van de katoenproductie in de Gemeenschap en met name in Griekenland?

Antwoord

(28 september 1993)

De Raad herinnert er in de eerste plaats aan dat de steunregeling voor katoen (zie Verordening (EEG) nr. 1964/87 ⁽¹⁾) in ieder geval voorziet in een verlaging van de steun naarmate de gegarandeerde hoeveelheden voor ieder verkoopseizoen worden overschreden.

Gezien de aanzienlijke groei van de katoenteelt in de Gemeenschap, heeft de Raad in het kader van zijn besluiten inzake de landbouwprijzen en bepaalde begeleidende maatregelen voor het verkoopseizoen 1993/1994 inderdaad besloten de maximale verlaging van de streefprijs bij overschrijding van de voor katoen vastgestelde gegarandeerde maximumhoeveelheid te verhogen van 15 tot 20 %, en daarnaast de grens van het ingevolge een eventuele overschrijding van het nieuwe maximum naar het volgende verkoopseizoen door te schuiven gedeelte van de verlaging van 5 op 7 % te brengen (zie Verordening (EEG) nr. 1553/93 ⁽²⁾).

Overeenkomstig de wens van het Europees Parlement heeft de Raad echter besloten de toepassing van die verhogingen uit te stellen tot het verkoopseizoen 1994/1995. Omdat hij zich ervan bewust is dat de verhogingen van de maximale verlaging van invloed kunnen zijn op het inkomen van de katoenproducenten, heeft hij de Commissie verzocht hem in het kader van haar voorstel betreffende de streefprijs voor het verkoopseizoen 1994/1995 een verslag over de meest recente marktsituatie voor te leggen.

(¹) PB nr. L 184 van 3. 7. 1987, blz. 14.

(²) PB nr. L 154 van 25. 6. 1993, blz. 21.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1921/93
 van de heer Sotiris Kostopoulos (NI)
 aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
 (15 juli 1993)
 (93/C 292/134)

Betreft: Veroordeling van een Grieks journalist zonder advocaat

In Griekenland werd een journalist veroordeeld op een manier die een zware schending is van de mensenrechten en van artikel 6 van de Conventie van Rome. Een Grieks gerechtshof negeerde namelijk het recht van de heer Michalis Kourmoussis, journalist van een Atheense krant, om bij de rechtszaak te worden bijgestaan door een advocaat en veroordeelde hem onlangs tot zeven maanden celstraf.

Welke maatregelen zal de Raad, gezien de ernst van deze schending van de mensenrechten, en nog wel ten aanzien van een persmedewerker, nemen ter bescherming van de rechtsbeginselen en de rechten van de mens?

Antwoord
 (28 september 1993)

Aangezien de Raad niet bevoegd is met betrekking tot de genoemde feiten, ligt het niet op zijn weg zich uit te spreken over de door de geachte Afgevaardigde aangesneden kwestie.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 1999/93
 van de heer Ernest Glinne (S)
 aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
 (19 juli 1993)
 (93/C 292/135)

Betreft: Bescherming van de zeeschildpad

Naar het schijnt zijn in oktober 1992 twee vrouwelijke biologen in Mexico ontvoerd, verkracht en met brandende

sigarettenpeuken gemarteld. Een van de daders, een zekere Severiano Lara Hernandez, die in zijn levensonderhoud voorziet met de handel in en het smokkelen van schildpadeieren, is weliswaar door een van de slachtoffers geïdentificeerd maar wordt nog steeds door de Mexicaanse autoriteiten in bescherming genomen, en dat terwijl de zwarte handel in schildpadeieren en vlees officieel verboden is. Schildpadeieren worden als een delicatessen beschouwd en leveren op de parallelle markt veel geld op.

Het hierboven beschreven misdrijf vond plaats aan de kust van de provincie Chiapas, waarvan de ex-gouverneur thans minister van Binnenlandse Zaken is. De biologen die belast zijn met een project dat tot doel heeft de zeeschildpad van de ondergang te redden en te beschermen, voelen zich allen bedreigd. De protesten van een groep van ca. honderd kunstenaars, die wordt geleid door de schrijver Homero Aridjis en de Noordamerikaanse ecooloog Todd Steiner, hebben tot nu toe geen weerklank gevonden, noch bij de Mexicaanse ministers van Visserij en Binnenlandse Zaken, noch in de gecontroleerde Mexicaanse pers. Ten zuiden van de Rio Grande is het een lucratieve sport om schildpadden te doden en hun eieren uit hun zandnesten te halen en is het verkrachten van een vrouw in wezen geen misdadaad. Volgens de autoriteiten mag de reputatie van Mexico in geen geval in opspraak worden gebracht door de aandacht die de Mexicaanse media aan het schildpaddenprobleem zouden kunnen besteden, zolang het Amerikaans-Mexicaanse Handelsakkoord (NAFTA, North American Free Trade Association) nog niet is geratificeerd: het imago van de Mexicaanse handelspartner moet koste wat kost worden beschermd...

Het lot van de zeeschildpadden, die met uitsterven worden bedreigd, vertoont grote overeenkomsten met dat van de walvissen. Hoe denkt de Raad over de noodzakelijke bescherming van deze bedreigde diersoorten en de financiering door internationale organisaties van beschermingsprojecten die vooral aan de andere kant van de Atlantische Oceaan worden gesaboteerd met de medeplichtigheid van illegale jagers en de autoriteiten?

Antwoord
 (28 september 1993)

Zoals het geachte Parlementslid weet, behandelt de Raad momenteel het voorstel voor een verordening houdende bepalingen inzake het bezit van en de handel in specimens van in het wild levende dier- en plantesoorten. In de bijlage van dit voorstel zijn verscheidene soorten zeeschildpadden genoemd waarvan sommige de Mexicaanse kust als woongebied hebben. Aldus is het, gelet op het doel van de verordening, mogelijk een hoog beschermingsniveau te handhaven voor deze soorten, die grotendeels reeds zijn opgenomen in de bijlagen bij Verordening nr. 3626/82 van de Raad (¹) betreffende de toepassing in de Gemeenschap van de Overeenkomst inzake de internationale handel in bedreigde in het wild levende dier- en plantesoorten (Cites). Met bovengenoemd voorstel wordt beoogd die bijlagen te wijzigen.

(¹) PB nr. L 384 van 31. 12. 1982, blz. 1.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2183/93
van mevrouw Brigitte Langenhagen (PPE)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(28 juli 1993)
(93/C 292/136)

Betreft: Niet gebruiken van de Duitse taal

Wanneer Duitse instanties of personen deelnemen aan aanbestedingen, bijvoorbeeld in het kader van het gemeenschappelijk onderzoekprogramma van de Gemeenschap, dan wordt hun door de diensten van de Commissie aanbevolen hun kandidatuur bij voorkeur in het Engels of Frans in te dienen, opdat ze een betere kans zou hebben behandeld te worden.

Ook zijn de teksten van de bijlagen bij de aanbestedingen die bij de Commissie aangevraagd moeten worden, in de regel niet in het Duits beschikbaar.

1. Kan de Raad per Lid-Staat meedelen in welke talen hij in de periode 1989-1993 aanvragen voor onderzoekprojecten ontvangen heeft?
2. In welke talen waren de projectbeschrijvingen opgesteld?
3. Kan de Raad bevestigen dat het uitsluiten van een officiële taal een benadeling vormt, in het bijzonder van die instanties en personen die niet zelf voor hun vertalingen kunnen zorgen?
4. Welke maatregelen denkt de Raad te nemen om een einde te maken aan deze discriminatie?

Antwoord
(30 september 1993)

Aangezien dit onderwerp onder de bevoegdheid van de Commissie valt, komt het de Raad niet toe zich over de vraag van het geachte Parlementslid uit te spreken.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2267/93
van de heer Filippos Pierros (PPE)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(1 september 1993)
(93/C 292/137)

Betreft: Levensvatbaarheid van het Comité van de regio's

Het op grond van het Verdrag van Maastricht door het Economisch en Sociaal Comité op te richten Comité van de regio's zal volgens mevrouw Tiemann, voorzitter van het Economisch en Sociaal Comité, waarschijnlijk de ratificatie van het Verdrag door alle Lid-Staten niet overleven door gebrek aan geld. Zij verklaarde dat het Economisch en Sociaal Comité de beschikking heeft gekregen over minder

dan de helft van de 24 miljoen ecu die nodig is voor de oprichting van het Comité van de regio's.

Is de Raad bereid, gezien de belangrijke rol die het Comité van de regio's heeft te vervullen bij de bevordering van de economische en sociale samenhang van de Europese Gemeenschap en gezien de wettelijke verplichting van de Lid-Staten tegenover de organisatie, om de voor de oprichting van een levensvatbaar Comité van de regio's benodigde gelden ter beschikking te stellen?

Antwoord
(30 september 1993)

1. Bij de opstelling van de ontwerp-begroting 1994 heeft de Raad op 22 juli 1993 rekening gehouden met de begrotingsdiscipline die zowel voor de Lid-Staten als voor de Gemeenschap geldt en heeft hij in eerste lezing de toewijzing voor het Comité van de regio's vastgesteld op 12 miljoen ecu.
2. De Raad herinnert eraan dat in de ramingen van het Economisch en Sociaal Comité voor het lopende jaar reeds een bedrag van 2 miljoen ecu voor het Comité van de regio's is opgenomen.
3. In het besef van het belang en van de rol die het Comité van de regio's vanaf de bekrachtiging van het Verdrag van Maastricht zal spelen, heeft de Raad besloten de nodige maatregelen te treffen opdat het Comité in overeenstemming met de bepalingen van het Verdrag kan functioneren.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2294/93
van de heer Gérard Fuchs (PSE)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(1 september 1993)
(93/C 292/138)

Betreft: Konver-programma

Het omschakelen van de wapenindustrie en het geven van een nieuwe bestemming aan militaire bases is op dit moment een van de grootste problemen in tal van regio's in Frankrijk en Europa, die door de crisis in de betrokken sector getroffen worden. Rechtstreeks of indirect staan er in de Gemeenschap 350 000 arbeidsplaatsen op het spel.

Met het Konver-programma kunnen enkele problemen worden opgelost, maar vele regio's waar de wapenindustrie een belangrijke positie bekleedt en momenteel door de recessie en de teruglopende orders zware klappen te verwerken krijgt, vallen niet onder de regio's die traditioneel in aanmerking komen voor steun uit de Structuurfondsen, en voor steun uit hoofde van de doelstellingen 1 en 2.

Welke maatregelen overweegt de Raad? Welke projecten voor de korte en de lange termijn zijn er voor de gebieden met om te schakelen wapenfabrieken op touw gezet? Is het mogelijk om de steuncriteria van de Structuurfondsen in geografisch of sectorieel opzicht te versoepelen?

Antwoord*(30 september 1993)*

1. Het initiatief Konver (130 miljoen ecu voor 1993 uit het EFRO en het ESF) heeft tot doel steun te verlenen aan regio's die getroffen worden door de achteruitgang van de activiteiten in verband met defensie en bouw van militaire installaties. Een dergelijk initiatief heeft uiteraard beperkingen, zoals die welke de geachte Afgevaardigde vermeldt; een en ander noopt tot nadenken over de noodzaak om met een zekere soepelheid op te treden bij de geografische verdeling van de regionale programma's, afhankelijk van de crises in bepaalde sectoren.

2. Deze overwegingen hebben de Commissie ertoe gebracht, voor te stellen om artikel 11 van de Coördinatieverordening (EEG) nr. 4253/88 dienovereenkomstig te wijzigen, hetgeen op 20 juli 1993 door de Raad is aangenomen in het kader van de hervorming van de Structuurfondsen ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Verordening (EEG) nr. 2082/93 van de Raad (PB nr. L 193 van 31. 7. 1993, blz. 20).

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2296/93

van de heer Gérard Fuchs (PSE)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

*(1 september 1993)**(93/C 292/139)**Betreft: Eurocontrol*

Is het waar dat Eurocontrol, naar aanleiding van de aanbesteding voor de vernieuwing van 70 à 80 werkstations van het Controlecentrum te Maastricht en van 150 à 200 controlestations in Oost-Europa, op het punt staat de opdracht aan een Amerikaans bedrijf te gunnen?

Moet er op een terrein dat voor de Europese technologie zo belangrijk is, niet aan communautaire preferentie worden gedacht?

Wat denkt de Raad te doen tegen deze voor onze industrie uiterst zorgwekkende toestand?

Antwoord*(28 september 1993)*

De Raad heeft, in het kader van zijn eigen bevoegdheden, de aanbesteding van Eurocontrol en het gevolg dat daaraan zal worden gegeven, niet voorgelegd gekregen.

Bij wijze van algemene informatie zij erop gewezen dat de Raad, ingevolge de conclusies van de Raadszitting van 29 maart 1990, op 19 juli 1993 een richtlijn heeft aangenomen betreffende de vaststelling en het gebruik van compatibele technische normen en specificaties voor de aanschaf van apparatuur en van systemen voor luchtverkeersafhandeling.

De toepassing van deze richtlijn zal een fundamentele stap zijn op weg naar harmonisatie van de luchtverkeerssystemen met het oog op een functionele integratie van het gehele Europese luchtverkeerssysteem, waardoor de problemen van overbelasting worden verholpen en het verkeer op korte termijn vlotter zal verlopen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2527/93

van de leden Mario Melis (ARC), Andrea Raggio (PSE) en Virginio Bettini (V)

aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

*(1 september 1993)**(93/C 292/140)**Betreft: Misbruik van de machtspositie van de papierfabrikant Burgo*

De markt voor de produktie en de commercialisering van papier voor de gewone telefoongids in Italië wordt gedomineerd door het monopolie in handen van papierfabrikant Burgo.

De enige afnemer van dit papier is SEAT-STET (Società Elenchi Ufficiali degli Abbonati al telefono — Società Finanziaria telefonica, in België: Promedia-Belgacom) die de exclusieve concessiehouder is van de telefoondienst.

Het monopolie is een gevolg van het misbruik van de economische en juridische machtspositie van papierfabrikant Burgo die zich het produktiequotum toeëigend heeft dat papierfabrikant Arbatax, die toendertijd dezelfde Raad van bestuur had als Burgo, aan SEAT-STET leverde.

Een dergelijk monopolie verstoort een belangrijk segment van de eengemaakte markt (de hele sector voor wat de Italiaanse markt betreft) wat de consumenten nadeel berokkent (100 lire per kilo duurder in vergelijking met de prijs van Arbatax) en de economische en sociale situatie verstoort in een groot deel van een streek die onder doelstelling 1 valt (inkomenscompensatiefonds voor de verwachte ontslagen van werknemers bij papierfabrikant Arbatax wegens stopzetting activiteiten).

De beperkte aankoop op de buitenlandse markt van papier voor de niet op de Italiaanse markt geproduceerde gouden gids doet niets af aan het feit dat papierfabrikant Burgo zijn machtspositie misbruikt.

Overweegt de Raad niet, onder verwijzing naar artikel 86 van het EEG-Verdrag, de nodige stappen te ondernemen bij de Italiaanse Regering om de voorwaarden voor een vrije mededinging te herstellen, door papierfabrikant Arbatax en alle andere belangstellenden de mogelijkheid te bieden vrij te concurreren voor de levering aan de firma SEAT-STET, met overwegend overheidsparticipatie, van produkten die het bedrijf momenteel van het monopoliehoudende bedrijf Burgo betreft?

Antwoord

(30 september 1993)

Gezien de verdeling van de bevoegdheden tussen de Instellingen ingevolge het EEG-Verdrag kan de Raad de geachte Parlementsleden alleen maar mededelen dat deze kwestie krachtens de artikelen 86 en 89 van het EEG-Verdrag tot de bevoegdheden van de Commissie behoort.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2631/93

van mevrouw Brigitte Ernst de la Graete (V)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen

(1 september 1993)

(93/C 292/141)

Betref: Asielrecht en ongegronde asielverzoeken

De op 12 december 1992 te Edinburgh aangenomen conclusies bevatten de criteria op grond waarvan uitgemakt wordt of er in een gegeven land al dan niet een ernstig gevaar voor vervolging bestaat. Bij die criteria worden onder meer genoemd het aantal vluchtelingen en het percentage van de voordien erkende vluchtelingen.

Dit criterium is in strijd met het Verdrag van Genève en de Belgische Staat is door zijn eigen Arbitragehof veroordeeld wegens de toepassing van de „twee maal 5%”-regel. Volgens deze regel mochten asielaanvragen van onderdanen van een land waaruit in het vorige kalenderjaar ten minste 5% van de indieners van een asielaanvraag afkomstig waren en waarvan minder dan 5% in België erkend werden, niet volgens de normale procedure behandeld worden.

Welke zijn de plannen van de Raad met betrekking tot de harmonisatie van de Europese beleidsvormen op het gebied van het asielrecht, en met name wat ongegronde asielverzoeken betreft?

Hoe wil hij de Lid-Staten vragen hun harmonisatiebeleid in overeenstemming te brengen met artikel 3 van het Verdrag van Genève houdende een verbod op iedere vorm van discriminatie op grond van het land van herkomst van een kandidaat-vluchteling?

Antwoord

(30 september 1993)

Het is het geachte Parlements lid bekend dat de Europese Raad in Edinburgh van 11 en 12 december 1992 de vooruitgang heeft toegejuicht die de met immigratiezaken belaste ministers in het bijzonder hebben geboekt met betrekking tot de aanneming van aanbevelingen betreffende onder andere duidelijk ongegronde asielverzoeken en van conclusies betreffende landen waarin over het algemeen geen ernstig gevaar voor vervolging bestaat.

Deze beide teksten waren op 30 november en 1 december 1992 in Londen aangenomen op ministerieel niveau, in het kader van de intergouvernementele samenwerking waarin de Raad als zodanig geen rol speelt. Beide teksten houden echter duidelijk rechtstreeks verband met het werkprogramma dat de Staatshoofden en Regeringsleiders in Maastricht hadden aangenomen en waarin de voornaamste doelstellingen inzake de harmonisatie van het asielbeleid in de twaalf Lid-Staten waren verwoord. Zo geven de twaalf Lid-Staten in de resolutie over duidelijk ongegronde asielverzoeken die gewag maakt van het begrip landen waarin geen ernstig gevaar voor vervolging bestaat, ondubbelzinnig te kennen vastbesloten te zijn om in het kader van hun gemeenschappelijke traditie van humanitaire bewogenheid aan vluchtelingen adequate bescherming te waarborgen overeenkomstig het Verdrag van Genève.

De Twaalf verklaren voorts dat een asielverzoek duidelijk ongegrond is wanneer er kennelijk geen punten in het geding zijn die volgens het Verdrag van Genève essentieel zijn.

In hun conclusies over landen waarin over het algemeen geen ernstig gevaar voor vervolging bestaat, wordt er de nadruk op gelegd dat op objectieve en controleerbare wijze moet worden aangetoond dat de omstandigheden die in het verleden een beroep op het Verdrag van Genève hadden kunnen rechtvaardigen, niet langer bestaan. Voorts moet het gevaar voor vervolging in de verschillende landen worden beoordeeld op basis van zoveel mogelijk informatiebronnen. In dat verband speelt de informatie van het UNHCR een specifieke rol.

Het Verdrag van Genève is dan ook een uitgangspunt voor de teksten die de Twaalf aannemen inzake de harmonisatie van het asielbeleid.

De Raad zal pas een grotere rol in de harmonisatie van asielaangelegenheden gaan spelen wanneer het Verdrag betreffende de Europese Unie in werking treedt. Daarin wordt het asielbeleid namelijk een aangelegenheid van gemeenschappelijk belang. Artikel K.2 van het Verdrag betreffende de Europese Unie bepaalt dat de samenwerking op het gebied van justitie en binnenlandse zaken zal plaatsvinden met inachtneming van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG Nr. 2635/93
van de heer Gérard Fuchs (PSE)
aan de Raad van de Europese Gemeenschappen
(1 september 1993)
(93/C 292/142)

Betreft: Belasting op spaardeposito's en het Belgische Voorzitterschap

Tot de hoofdlijnen van het beleidsprogramma van het Belgische Voorzitterschap voor de tweede helft van 1993 behoort het opnieuw behandelen van het plan tot invoering van een minimumbelasting op spaardeposito's.

Dat is ongetwijfeld ook absoluut noodzakelijk wil men een door het vrij verkeer van kapitaal binnen de Gemeenschap mogelijk gemaakte fiscale concurrentiestrijd voorkomen die de Lid-Staten in een tijd van begrotingstekorten en recessie van broodnodige middelen zou beroven.

De Commissie economische en monetaire zaken van het Europees Parlement heeft in 1989 een rapporteur voor deze kwestie benoemd, maar doordat de Raad ter zake niets onderneemt, kan deze zijn opdracht niet uitvoeren.

1. Via welk initiatief zal het Voorzitterschap trachten opnieuw schot te doen komen in het beraad ter zake dat al drie jaar muurvast zit?
2. Welk tijdschema hoopt het daarbij te kunnen volgen?

Antwoord

(30 september 1993)

Om de besprekingen over de belasting op spaardeposito's weer op gang te brengen, heeft het Voorzitterschap de ter zake bevoegde Groep bijeengeroepen. Het vergadertempo van de Groep is van dien aard dat het Voorzitterschap hoopt dit dossier in oktober aan de Raad te kunnen voorleggen.